PÍSECKÝ SVĚT
svobodný prostor pro vaše názory

www.piseckysvet.cz BŘEZEN 2017

Pro všechny, kdo mají rádi Písek a Písecko, pro místní i návštěvníky... cena 15 korun

Už se nemůžeme dočkat, až to rozmrzne...

ROZHOVOR
KAREL ČABRÁDEK
O filmech, estébácích i konci civilizace

POTŘEBUJEME V PÍSKU
ÚTULEK PRO KOČKY?

POMOZTE zvířatům ze Sýria a při tom se pobavte

POETICKÉ OKÉNKO
JAN VÁVRA

KAPELA
ZÁVODNÍ OVCE

ANTITELEVIZNÍ příloha | KŘÍŽOVKA | inzeráty ZDARMA

9 772464 751002 03

PŘEDPLATNÉ JEN 14,- Kč za číslo! str. 3

Písecký svět

BŘEZEN 2017

cena 15 korun

Evidenční číslo **MK ČR E: 211 63**

ISSN 2464-7519

Vydavatel:
Občanské sdružení Písecký svět, z.s.
Budějovická 102/5, 397 01 Písek
IČ: 22827765
Bankovní spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)
Zapsaný spolek
registrován MV 20. 11. 2009

KONTAKTY:
www.piseckysvet.cz
redakce@piseckysvet.cz

REDAKČNÍ RADA:
Mgr. Zdenka Jelenová, *jelenova@piseckysvet.cz*
Mgr. Magdalena Myslivcová, *myslivcova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. Martin Zborník, *zbornik@piseckysvet.cz*

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (pokud není výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady.

Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování jakýchkoli částí povoleno **se souhlasem redakce a s uvedením zdroje.**

Tisk: MAFRA Praha

Rozšiřuje společnost PNS a.s.
Redakční uzávěrka: 22. února 2017

© Písecký svět

PÍSECKÝ SVĚT DO VAŠÍ SCHRÁNKY:

Objednávejte na telefonu
739 348 550
nebo e-mailem:
redakce@piseckysvet.cz

Za 14 korun budete mít jistotu dodání bezprostředně po vydání.

Inzerujte u nás

KOMERČNÍ inzerce
ceny na míru
inzerce@piseckysvet.cz,
tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA
na duben: 27. března
(dva dny před tiskem)
nekomerční řádková inzerce v Píseckém světě je **zdarma**
pokud použijete kupón (str. 36)

PIŠTE, posílejte své názory!

Redakce Píseckého světa ráda přijímá dopisy, ohlasy, náměty i kritické názory od občanů. Důrazně ale upozorňujeme, že **NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ!** Pokud nechcete z nějakého důvodu svůj text podepsat, je to možné, ale redakce musí znát totožnost autora.

Pište mailem na ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo vhoďte příspěvek do schránky na dveřích na adrese: Budějovická 102/5,Písek.

REDAKCE PÍSECKÉHO SVĚTA VÁM SRDEČNĚ DĚKUJE! :-)

Z obsahu:

ZRCADLO: **Písečtí lyžníci na Kvildě** 4
Únor na Písecku, Písecko v únoru 5
Kozlovna uspořádala degustaci.. 6
AKTUÁLNĚ: **Proč rozkopeme Svatotrojickou v plné sezóně?** 7
Co se schválilo, co se chystá.. 8–9
Co bude s oblíbenou klubovnou? 10
TÉMA: **Potřebuje Písek nový útulek pro kočky?** 11–13
AKTUÁLNĚ: **Sladovně konečně dovoleno pokračovat v práci** 14
ROZHOVOR: **Karel Čabrádek: O filmech, estébácích i konci světa** 15–16
PORADNA: **Obětí je každý, kdo se obětí cítí být** 17
ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA
aneb: NESEĎTE DOMA! – kalendář, výstavy 19–22
Z NAŠÍ ŠKOLY: **Plány na novou Montessori školu** 25
PUBLICISTIKA: **Proč lidem vadí volně žijící kočky?** 26
POZVÁNKA: **František Janula – Čech z Paříže** 27
SPORT: **Rychlostní kanoisti – Už se nemůžeme dočkat** 28
V PÍSECKÉM ATELIÉRU: **Květa Tůmová...** 29
KAPELA: **Závodní ovce – Alternativní pop s nadhledem** 30
HISTORIE: **Víte, kde byl hotel U arcivévody Františka Ferdinanda?** 32
POETICKÉ OKÉNKO: **Milan Princ představuje básníky – Jan Vávra** 35
PŘÍBĚH: **Karel Pecl – Krokodýli a kajmani** 37
PUBLICISTIKA: **Petr Putna, Rosťa Homola** 38
SOUTĚŽ: **O volňásky na koncerty** 40

Všechno už tu bylo...

Titulek jsem si vypůjčila z rozhovoru s Karlem Čabrádkem. Docela pěkně totiž vystihuje „červenou nit“, která se podle mého mínění táhne tímhle dnešním číslem...
Kdepak se berou dnešní tendence k většímu a většímu sešněrovávání škol do jednotného mundůru? – Viz článek o rodičích, kteří se tomu chtějí vzepřít a iniciují vznik další alternativní školy v Písku – tentokrát typu Montessori.
A jak je vůbec možné, že jsme se dostali do situace, kdy pražská organizace Pionýra, ano, ta, která svým jménem pro mnohé z nás v sobě nese nemálo totalitních reminiscencí, dneska vyvíjí takovou aktivitu, v jejímž důsledku přišly písecké děti o klubovnu, jež stojí na městském pozemku a kterou jejich prarodiče a rodiče vlastníma rukama vystavěli, a to dokonce kvůli zničující povodni roku 2002 hned dvakrát?
Nebo – je opravdu normální a obhajitelné, že kdysi slavný objekt zájezdního hostince na úpatí Píseckých hor chátrá a už se pravděpodobně dostal do takového stavu, že nikomu nebude stát zato o něj usilovat – možná ani zadarmo, natož za těch pár milionů, které by za něj ti naši zodpovědní zvolení pořád ještě rádi viděli?
A jak je to vlastně s těmi kočkami? Nevadí nám spíš jejich nespoutanost, skutečná svobodomyslnost a nezávislost na naší péči, než že by bylo doopravdy nutné je pochytat a deponovat kdesi v kleci?
No, a když si pročtete následující stránky, tak se takových neodbytných otázek vynoří ještě mnohem více... Copak odpovíme? Našim dětem, sami sobě?

Za celou redakci Zdenka Jelenová

FOTO MĚSÍCE

Zápisy do 1. tříd se budou konat v průběhu dubna. A tak je březen posledním měsícem, kdy se mohou rodiče pořádně zamyslet, do které školy svou ratolest přihlásí. Písek má vyhláškou č. 4/2016 stanoveny spádové obvody pro školy, rodiče ale mají právo pro své dítě zvolit jakoukoliv školu. Na druhé straně ředitelé musí ze zákona přijmout přednostně děti ze svého obvodu – školy se ovšem pochopitelně snaží přijmout všechny děti, které přijdou k zápisu a jsou dostatečně zralé.

Předškoláci – kam zamíříte?

*Písek nabízí rodičům poměrně pestrý výběr – a ještě do něho letos přibude alternativa zvaná **Montessori** (blíže na str. 25). Takže, rodiče a předškoláčci – vybírejte pečlivě! Každá škola je jiná a snaží se nabídnout „něco navíc“.*
***ZŠ Cesta** je zařízení církevní, město jí podmínky neurčuje. Škola se definuje jako křesťansko-etická a nabízí výuku „v rodinném prostředí“.*
*Motto **ZŠ J. K.Tyla** zní „Investice do vědění nesou nejvyšší úrok.“ (Benjamin Franklin). Škola spolupracuje s Mensou ČR, pořádá testy IQ, pyšní se titulem Ekoškola a certifikátem Rodiče vítáni. **ZŠ Tomáše Šobra** je jednou z menších, ale velmi aktivních škol, účastní se pětiletého velkého projektu podpořeného The Kellner Family Foundation. Ve středu 8.3. tu pořádají od 14.30 hod. den otevřených dveří s ukázkou výuky matematiky podle profesora Hejného.*
***ZŠ Jana Husa** je naopak škola velká a tradiční, oslavila na podzim 100. narozeniny a nabízí mnoho sportovních i uměleckých aktivit. Všechny ročníky **ZŠ Edvarda Beneše** pracují podle školního vzdělávacího programu „Tvořivá škola“ a o škole je známo, že se specializuje na výuku cizích jazyků. **ZŠ T. G. Masaryka** je zase specialista na sport – do tříd s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy se hlásí děti z celých jižních Čech. Její další prioritou jsou informační technologie.*
***Waldorfská ZŠ Svobodná** klade důraz na celostní přístup k dětské osobnosti a má za svůj spádový obvod celé území města. V březnu rovněž pořádá Den otevřených dveří – v úterý 14. 3. můžete přijít přímo do výuky (po domluvě na tel. 382 214 815), od 10 hodin na besedu a mezi 15. a 17. hodinou si celou školu prohlédnout s průvodcem.*

Foto archiv ZŠ Svobodná

PÍSECKÝ SVĚT prodávají dobří prodejci tisku, infocentrum Sladovny a kameloti v Písku a okolí. Za cenu 14,- Kč/číslo nabízíme PŘEDPLATNÉ NA CELÝ ROK (dodání do vaší schránky). Objednávky: *redakce@piseckysvet.cz*, **tel. 739 348 550, poštovní schránka na adrese Budějovická 102/5, Písek. Dubnové číslo Píseckého světa vyjde v pátek 31. března. Děkujeme za Vaši přízeň!**

Kozlovna připravila degustační večer pro 40 gurmánů

Restaurace Kozlovna u Plechandy uspořádala 26. ledna svůj druhý degustační večer. Po loňském tématu zabijačka zvolil Pavel Drdel, zástupce šéfkuchaře, tentokrát menu masopustové. Nevšední kulinářský zážitek o sedmi chodech vhodně doplňovala vína moravského vinaře z Pálavy Radomíra Nepraše. Zajímavou tabuli si nenechalo ujít 40 gurmánů, pro které byly slavnostně prostřeny stoly prosklené části restaurace s výhledem na panorama hradu a sladovny.

Pavel Drdel se s Radomírem Neprašem poznali právě na moravské Pálavě. Slovo dalo slovo a domluvili se na pořádání degustačních večerů, kde by se chuť moravských vín snoubila s kuchařskými delikatesami. *„Koncept slow food (pomalá večeře) jsme dali dohromady s několika špičkovými moravskými vinaři. Naše vína jsme přiváželi do restaurací Prahy, Brna a krajských měst. Myšlenka byla taková, že jsme se sešli s šéfkuchařem určité renomované restaurace a řekli si, co by se k danému vínu hodilo za jídlo. Nebo naopak. Na stejném konceptu jsme se domluvili i v Písku,“* sdělil vinař Radomír Nepraš, podle něhož se nejvyšší kvalita vína projeví právě při snoubení s chutí znamenitého jídla. A funguje to samozřejmě i obráceně. *„Lidé, kteří na tyto akce chodí, vínu rozumějí, a chtějí se dále v této oblasti vzdělávat,“* doplnil Radomír Nepraš.

Zástupce šéfkuchaře Pavel Drdel se svými kolegy na degustační večer připravili trojitý uzený vývar, carpaccio s kotletou, panenkou a kýtou, bůčkovou roládu se dvěma druhy zelí, gaspacho z kapra a zeleniny, uzený jazyk s ořechy, jelítka a jitrnice s cibulí a žaludy a závěr patřil medovému dezertu s tvarohem,

karamelem, arašídy a zmrzlinou. Mezi jednotlivými chody byla podávána vína z vinařství Nepraš, o jejichž chuťových odlišnostech a vhodných kombinacích s pokrmy vyprávěl sám majitel vinařství Radomír Nepraš. Účastníci večera mohli ochutnat většinou suchá vína – Ryzlink vlašský, Savrie, Chardonnay či Gravettien rosé a další. Oba hlavní aktéři večera vinař Radomír Nepraš a zástupce šéfkuchaře Pavel Drdel se před jednotlivými chody a degustacemi vína střídali v poutavém vyprávění, kterým umocňovali kulinářský zážitek celého večera. Další degustační večer chystají v Kozlovně na podzim.

Text a foto ZBYNĚK KONVIČKA

INZERCE

KOZLOVNA U PLECHANDY

ŘÍZKOVÉ DNY
NA PLECHANDĚ
28. 2. - 5. 3.

Telecí řízek plněný houbovou nádivkou s cibulkou *200 g*	197 CZK
Kotleta s kostí v Panko strouhance s chilli *300 g*	167 CZK
Krůtí řízečky v parmezánové strouhance s bazalkou a citronovou kůrou *200 g*	147 CZK
Filátka z kapra v bylinkové strouhance *150 g*	167 CZK
Králičí řízečky z hřbetu marinované v šalvěji a bílém víně *200 g*	157 CZK
Hlíva ústřičná obalovaná ve strouhance s bylinkami, naše tatarská omáčka *150 g*	117 CZK

CENOVĚ ZVÝHODNĚNÉ PŘÍLOHY:

Pažitková bramborová kaše	27 CZK
Rukolový salát s baby špenátem a opečenou slaninou	27 CZK
Mladé brambůrky s máslem	27 CZK
Bramborový salát	27 CZK
Nakládaná zelenina s cibulkami	27 CZK

+420 604 333 444
REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ
WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

PÍSEČTÍ LYŽNÍCI NA KVILDĚ

O posledním lednovém víkendu se na Kvildě uskutečnil 28. ročník Veteránski – Písecké župy Josefa Šimona Alše – Lyžce. Za krásného počasí se klání mezi Kvildami zúčastnilo na 40 lyžníků z Kvildy (za osobní účasti starosty Václava Vostardovského), Zdíkova, Zdíkovce, Kašperských hor, Borových Lad, Stach, Rohanova, Vimperka, Vacova, Klatov, Plzně, Jistebnice, Přílepova a Písku. Účastníci si každoročně připomínají zásluhy zakladatelů a propagátorů lyžování v českých zemích, mezi něž patřil i písecký rodák Josef Šimon Aleš. Premiérovou jízdu na ski v českých zemích uskutečnil Josef Rossler-Ořovský se svým bratrem dne 5. ledna 1887 v noci, aby nebudili veřejné pohoršení, na ztichlém Václavském náměstí v Praze. Hned poté založil Ski-klub, první to klub v Evropě mimo Skandinávii.

Písecká župa JŠA, která stála u zrodu této tradice, je dnes zcela personálně zajišťována členy Klubu velocipedistů. Ti si tak odbyli organizační generálku na zářijové oslavy 130. výročí založení Klubu velocipedistů Písek. Na fotografii Šumanoš – ochránce lyžníků na Šumavě ve víru tance.

PAVEL KOZÁK

Únor na Písecku, Písecko v únoru

PÍSECKÉ TULAČKY. *„Horké téma“ – viz strany 11-13 a 26.*

Ilustrace: JABLOŇKA

DĚTIČKY MRAZUODOLNÉ: *Na youtube najdete pod názvem Divočáci (odkaz najdete i na www.piseckysvet.cz) úžasné videozáběry Libora Šejny ze Záchranné stanice Makov, ZE DNE 4. 2. 2017, které ukazují nově narozená mrazuvzdorná selátka.*

Foto LIBOR ŠEJNA

ČEŘENÍ VODY: *Děkujeme písecké pobočce MINERVA21 za pozvání na únorový klubový večer, kde jsme mimo jiné diskutovali o občanských médiích a ochotě lidí jít se svou kůží na trh.*

Foto RADEK LENEMAJER

MEZI GENERACEMI: *Na únor si děti z nízkopraového zařízení NADĚJE Ostrov připravily vystoupení pro klienty Seniorského domu v Čelakovského ulici.*

Foto NADĚJE

PÍSNIČKY PRO RADOST: *Ve čtvrtek 16. února uspořádal Protivínský vlastivědný klub setkání s hudebním redaktorem českobudějovického Českého rozhlasu Zdeňkem Voráčem, který je známý též jako zapálený člen nejstarší jihočeské dechovky – Babouků. Vyprávění přiblížilo bohatý hudebníkův život i jeho zajímavé koníčky – vysokohorskou turistika, cestování do Kanady, na Filipíny a Kavkaz, fotografování, lyžování...*

Foto RADEK LENEMAJER

KARNEVAL NA TYLOVCE.

V pátek 10. února uspořádala školní družina ZŠ J. K. Tyla tradiční karneval, byl to už 21. ročník! Po krátkém průvodu školou se 174 dětí shromáždilo v tělocvičně, kde se tančilo a soutěžilo. Moc děkujeme paní Ivetě Holečkové z cukrárny Park Cafe 67 za krásné dorty pro vítěze a zákusky pro všechny zúčastněné. Na fotografii namaskované paní učitelky.

VLASTA VLASATÁ

Sbírka pro Sírius:
Hasiči, motorkáři i tombola

Zbavte se oblečení, které nenosíte, pomůžete opuštěným zvířatům ze Záhoří. Darované organizátoři prodají na dobročinné burze v divadle Pod čarou. Celý výtěžek věnují zvířecímu domovu Sirius v Záhoří. Přijďte si užít burzu se zajímavým doprovodným programem, podpoříte dobrou věc.

„Rozhodli jsme se azylu zabezpečit především finanční podporu. Ta je potřebná na nevyhnutelné výdaje, které nejsou moc vidět a o kterých se nemluví. Jde hlavně o svoz odpadu a další služby,“ říká jedna z organizátorek, Lenka Michalková a dodává: *„Hlavní myšlenkou celé akce je nejen pomoc Siriusu, ale i recyklace oblečení. Také chceme dát lidem za jejich příspěvky něco na oplátku, například v podobě zajímavého programu.“*

Do kdy a kam darovat?

Sběrná místa, kam do 15. března můžete nosit čisté oblečení v dobrém stavu, najdete v Písku *(Sport Preuss, Kollárova 91)* a ve Strakonicích *(Ekoporadna pri Šmidingerově knihovně, Husova 380)*.

Burza se koná ve čtvrtek a v pátek 30. a 31. března v divadle Pod Čarou, vstup je zdarma. Po oba dva dny budete moci obohatit svůj šatník o nové kousky a koupit si lístky do tomboly. K dispozici bude také vegetariánské, veganské i bezlepkové občerstvení. Do tomboly svými výrobky přispěli umělci, řemeslníci a další šikovní lidé. Kromě služeb a poukazů na kosmetiku či jídlo z píseckých podniků tak budete moct vyhrát i věcné ceny vyrobené ručně a s láskou.

Čtvrtek

Ve čtvrtek se dveře Podčáry otevřou ve 14 hodin. Kromě burzy je na programu workshop první pomoci, který povede písecký hasič a instruktor první pomoci Lukáš Nebes a tým hasičů a zdravotníků z jednotky hasičů města Písek, přednáška o cestě na minimotorkách Stella z Tábora do Makedonie a vyprávění spojené s projekcí Kyrgyzstán – Ťan Šan *(o putování přes sedla a údolí kyrgyzských hor k ledovci Inylček a jezeru Ala Kol)*.

Pátek

V pátek burza oblečení otevře v pravé poledne. Doprovodný program: krátká přednáška o azylu Sirius, vyhlášení výherců tomboly, večerní koncert ve stylu hardcore a punku, na kterém zahrají kapely Streetmachine, Delikvence 11, Trest smrti a Loosers. Vstup na přednášky je dobrovolný, vstup na koncert bude 80 Kč, ale pokud přihodíte víc, půjde vše na Sirius.

Minulý rok se podařilo pro Sirius vybrat více než 21 000 Kč. Jak to dopadne letos? Organizátoři se těší na všechny návštěvníky! Program je stále v přípravě, aktuality najdete na facebookové události „Dobročinná akce pro zvířecí azyl Sirius v Divadle Pod Čarou“.

Redakce PS a organizátoři sbírky

První březnové víkendy v hřebčinci:
Jarní přehlídka na dvakrát

Písecký hřebčinec zve širokou veřejnost do svého historického areálu na Jarní přehlídky plemenných koní. Netradičně se budou konat hned dvě. První v obvyklém termínu, tedy první březnovou sobotu a druhá hned týden na to.

Co pořadatele k takové inovaci vedlo, vysvětluje zástupkyně ředitele Zemského hřebčince Ing. Hana Štěrbová: *„Jde o důsledek mimořádně vysokého zájmu návštěvníků. Minulý rok se jich sešlo tolik, že se do kryté haly, kde se přehlídka koná, už téměř nevešli. A tak jsme se především v zájmu jejich bezpečnosti rozhodli jednu přehlídku přidat.“*

Program obou akcí ale nebude stejný. První zaujme spíše laickou veřejnost a děti. Po úvodním zhruba hodinovém předvedení plemenných hřebců na ruce bude zahájen doprovodný program, ve kterém se představí koně v řadě atraktivních disciplín – mini koně v akci, různé druhy zápřeží, jezdecká čtverylka ZH Písek, vystoupení oddílu jízdní Policie ČR a další.

Druhá přehlídka se více zaměří na odbornou veřejnost a chovatele. Úvod programu bude taktéž patřit předvedení plemeníků na ruce, následovat ale bude skákání hřebců pod sedlem i ve volnosti a v mezičase proběhne předvedení ovladatelnosti s chladnokrevnými plemeníky. Závěr programu bude patřit Oblastnímu kolu skoku ve volnosti čtyřletých klisen ČT.

Na to, co budou mít obě akce naopak společného, upozorňuje opět zástupkyně ředitele: *„Všem návštěvníkům bude umožněna prohlídka stájí a také zhlédnutí výstavy o pestré historii Zemského hřebčince. Přítomen bude prodejní stánek s jezdeckými potřebami a chybět samozřejmě nebude ani občerstvení. Pro nejmenší návštěvníky budou nepochybně tou největší atrakcí jízdy na poníkovi.“*

Přehlídky plemenných koní se budou konat **v sobotu 4. a 11. března** v kryté hale Zemského hřebčince Písek, začínají v 11 hodin dopoledne a základní vstupné činí 50 Kč, zlevněné pro děti a důchodce 30 Kč.

Diváky oblíbené jsou atraktivní ukázky sehranosti jízdní Policie ČR – chovatelský den v srpnu 2016. Foto PS.

Zeptali jste se zastupitelů:
Kdy bude nová strategie kultury?

Na adrese www.piseckysvet.cz/zastupitele najdete přehled složení zastupitelstva města, rozdělení v rámci koalice/opozice, údaje o veřejných funkcích zastupitelů, a můžete tu také starostce města a zastupitelům položit dotaz. Někteří z nich občanům odpovídají bez problémů...

PTÁ SE ZBYNĚK KONVIČKA:

Vážená paní starostko, rád bych se zeptal v jaké fázi je zpracování nové kulturní strategie města? Zpracovateli Idou Kaiserovou a Romanem Černíkem z Plzně bylo avizováno, pokud se nepletu, že tento dokument bude Radě města potažmo zastupitelům předložen ke schválení na přelomu 2016/2017. Kdy budou známy výstupy? Plánujete před předložením zastupitelstvu také veřejné seznámení se strategií se zástupci kulturní veřejnosti, která se účastnila samotného procesu vzniku dokumentu?

ODPOVÍDÁ EVA VANŽUROVÁ:

Vážený pane Konvičko, dle aktuální informace od zpracovatelů probíhají práce týkající se šetření v oblasti cestovního ruchu. Následně potom proběhne vlastní dokončení celé koncepce, představení výsledků veřejnosti a jejich projednání v orgánech města. Termín odevzdání koncepce byl již loni stanoven na konec března 2017.

Proč rozkopeme
Svatotrojickou v plné sezóně?

Levý břeh řeky Otavy u Kamenného mostu, Kozlovny a Výstaviště se během letošní turistické sezóny promění ve stavbu. Rada města schválila 9. února zadávací podmínky výběrového řízení na dodavatele veřejné zakázky Rekonstrukce ulice Svatotrojická.

Součástí bude oprava povrchu i parteru vedle Kozlovny a výstavba nového chodníku, rekonstrukce a rozšíření navazujícího stávajícího parkoviště na Výstavišti, vybudování autobusového terminálu a instalace nabíjecí stanice pro nabíjení elektromobilů. Nová bude technická infrastruktura využívající stávající sítě a vysazeny budou některé stromy (a jiné pokáceny). Součástí stavby bude také elektronický parkovací systém a drobný městský mobiliář.

Bylo skutečně nutné naplánovat zásadní rekonstrukci právě do nejlepší sezóny? Na to jsme se zeptali místostarosty Josefa Knota. Jeho odpovědi posuďte sami – a budeme rádi, když nám napíšete svůj názor na chystané změny.

Kdy bylo o rekonstrukci rozhodnuto?
Na základě požadavku vedení města v r. 2015 a rozpočtové změně schválené zastupitelstvem a samotným zařazením akce do rozpočtu na r. 2017, vše bylo schváleno v ZM a projednáno ve výboru pro investice

Bylo nějaké veřejné projednání nebo představení plánů občanům?
Projekt byl představen v poradním orgánu rady města – Komisi pro urbanismus a architekturu.

Kde si lze projekt prohlédnout (např. vizualizace, někde na webu města?)
Do projektu je možné nahlédnout na písecké radnici u Ing. arch. Josefa Zábranského

Proč a kdo zvolil termín prací v plné sezóně?
Záměrem průběhu rekonstrukce je, samozřejmě, vyhnutí se hlavní turistické sezóně. Termín provedení rekonstrukce je plánován v první polovině letošního roku – během jarního období. Přesné zahájení prací se bude odvíjet od dokončení povolovacího procesu akce a hlavně následným dokončením výběrového řízení na zhotovitele stavby. Do realizace samozřejmě také promlouvá skutečnost, že současně bude probíhat i rekonstrukce ulice Svatotrojická. Akci nelze zahájit až po prázdninách, poněvadž nechceme vzhledem k nutnosti dodržení technologických postupů dokončovat povrchové úpravy v zimním období. Částečná realizace v období prázdnin je opravdu nutná a s ohledem na skutečnost, že povrch parkoviště tak, jak je plánován, by měl vydržet 15 – 20 let, období přes prázdniny je opravdu nutné a věřím, že občané a hlavně motoristé tuto nutnost pochopí.

Dojde k oddálení autobusového terminálu od centra města?
K mírnému oddálení vzhledem k současnému terminálu dojde. V projektu je umístěn terminál proti stávajícímu veřejnému sociálnímu zařízení u severovýchodní paty Svatotrojického hřbitova.

ZDENKA JELENOVÁ

Přijďte se podívat na zastupitelstvo

Březnové jednání Zastupitelstva města Písku, které se koná **ve čtvrtek 2. března od 13 hodin v kulturním domě**, bude nabité zajímavými tématy: investice do Teplárny, Tepelná koncepce a Koncepce odpadového hospodářství včetně nedoporučené stavby spalovny odpadů.

Doufejme, že kvůli dalším bodům se nebude opakovat již evergreenová přestřelka na téma bazén, protože v programu dále čteme: Výstavba plaveckého bazénu pod lesnickou školou v jednotlivých bodech – vnitřní bazén za 200 milionů, rozšíření o venkovní areál a wellness za 50 milionů, výběrové řízení na zhotovitele, stavba parkoviště nad fotbalovým hřištěm, možné formy financování.

Dále se bude projednávat výstavba cyklostezky z průmyslové zóny na Hradiště včetně takzvané Pleskotovy lávky u Václavského jezu a podání žádosti o dotaci. Na programu je také návrh na odprodej budovy a pozemku Seniorského domu současnému provozovateli, společnosti Seniorský dům Písek a.s.; studie využitelnosti pozemků pro parkování proti poště v Žižkově ulici, výstavba parkovacího domu a protesty majitelů sousedních nemovitostí.

Dalším bodem je opětovné snížení minimální kupní ceny kdysi tak slavné budovy č. p. 172 U Honzíčka *(na historickém snímku jako slavný zájezdní hostinec)*, která mezitím stále zdárněji chátrá, tentokrát na šest milionů korun, a vojenského areálu v Horním Ostrovci na tři miliony. Hlasovat se bude také o rozdělení dotací na volnočasové aktivity a o mnohém dalším, co se týká občanů města Písku... Posledním bodem jsou jako obvykle interpelace občanů – máte-li tedy co na srdci, přijďte a zeptejte se svých zastupitelů...

REDAKCE PS

Co se schválilo, co se chystá...
O novinkách z rady a zastupitelstva

ODPADY, TOPIVO A TEPLO V ČASE ZMĚN

Radní projednali Tepelnou koncepci města Písek a Koncepci odpadového hospodářství, vytvořené v průběhu minulého roku. V dubnu 2015 informovala společnost Teplárna Písek, a.s. zastupitele o nutnosti investic do ekologizace provozu podle předpisů EU. Expertní skupina doporučila zastupitelstvu schválit rozvojový dokument Plán odpadového hospodářství města Písek, kde se předpokládá vyšší třídění. Teplárna by měla v budoucnu jeden ze dvou kotlů na uhlí nahradit kotlem na plyn nebo biomasu. Mělo by to vést ke snížení emisí, jak si vytýčil projekt Smart City. Pracovní skupina naopak nedoporučuje vybudování spalovny odpadů vzhledem k malému množství komunálního odpadu a malé efektivitě. Výtopna Samoty by měla snížit výkon a připravit se na přechod ze spalování mazutu na plynofikaci.
Podle Karla Vodičky bude na investici v Teplárně potřeba okolo 300 milionů korun, realizace proběhne na etapy. Podle místostarosty Josefa Knota získá město Písek na bankovním trhu půjčku s výhodnou úrokovou sazbou do max. výše 50 milionů a poskytne ji na 60 měsíců Teplárně.

SMART CITY PÍSEK SLAVIL VALENTÝNA

Smart City Písek se zapojil do projektu BALANCITIES, který nám umožní odzkoušet chytré technologie, sdělil specialista PR organizační složky Smart Písek Martin Volný. *„Je možná trochu symbolické, že dnes, kdy vyprší termín pro podání projektové žádosti o přistoupení k projektu BALANCITIES, je zároveň i svátkem svatého Valentýna. Tento projekt totiž spojuje pevným poutem sedm evropských měst,“* uvedl hlavní lídr projektu místostarosta Josef Knot. Písek patří spolu s městy Alba Iulia a Sestao mezi tři Follower Cities. Naší rolí jakožto následovníka bude sledovat projekty vedoucích měst a poté jednotlivá chytrá řešení aplikovat v praxi v prostředí našeho města.

KOČKY, POJĎTE SE KASTROVAT!

Od 27. února do 5. března bude v Písku probíhat odchyt a kastrace toulavých a divokých koček. Konkrétně půjde o lokalitu Kollárovy ulice směrem k ZŠ J. K. Tyla. V této době své mazlíčky označte nebo nechte raději doma na gauči.

LYŽAŘSKÝ SVAH K MODERNIZACI

Za 482 tisíc plus DPH zpracuje do května společnost SNOWPLAN spol. s. r. o. z Liberce projektovou dokumentaci pro I. etapu modernizace lyžařského svahu v Písku. V loňském roce už tatáž společnosti připravila dokumentaci stavby pro územní řízení. V návaznosti na výstavbu nové úpravny vody a s tím vyvolaný značný zásah do stávajícího lyžařského areálu (výtlačné řady surové vody, odkanalizování, kabelové vedení) rozhodlo zastupitelstvo o realizaci I. etapy modernizace lyžařského svahu. V této fázi by v letošním roce mělo dojít k prodloužení a úpravě dojezdu (vč. výstavby opěrné zdi) a montáži nového vleku pro lyžaře, umožňujícího využití svahu i pro veřejnost.

STROMY, VYKLIĎTE PROSTOR BAGRŮM

Deset vzrostlých stromů musí na Výstavišti ustoupit rekonstrukci Svatotrojické ulice a parkoviště. Nahradit by je mělo 21 mladých lip a jeden platan javorolistý.

JAZZ FEST SE V PÍSKU NEUŽIVÍ

Zastupitelé zamítli žádost Rudyho Linky, pořadatele Mezinárodního hudebního festivalu Bohemia JazzFest, aby město pro letošní koncert doplatilo chybějící část požadované dotace 120 tisíc do výše 300 tisíc. Přiznaných 180 tisíc pořadateli nestačí, několikahodinový koncert v Písku podle něj v minulých letech vyšel na 650 až 900 tisíc Při účasti maximálně několika stovek diváků, kteří nehradí žádné vstupné, je to až neuvěřitelně nerentabilní podnik. Finanční výbor doplacení nedoporučil jako nesystémové řešení. Rada města dostala za úkol nalézt jiný způsob dofinancování, aby akce zůstala zachována v kalendáři. Město nabídlo místo finančního plnění zapůjčení pódia a techniky. Pan Linka však oznámil, že v letošním roce vyškrtává město Písek z programu. Centrum kultury by mohlo uspořádat náhradní jazzový program.

POZEMEK PRO ŽELEZNIČNÍ ZASTÁVKU V PRESLOVĚ NA PRODEJ

Zastupitelé požehnali prodej pozemku o ploše 20 m2 pro výstavbu železniční zastávky „Písek jih“ v Preslově ulici do vlastnictví Správy železniční dopravní cesty. Stanovisko členů majetkoprávní komise, z nichž hlasoval pouze jeden pro, tři proti a dva se zdrželi, zastupitelstvo nezohlednilo.

BABYBOX NEPODPOŘÍME

Rada města neschválila žádost Ludvíka Hesse, zakladatele spolku Babybox pro odložené děti – STATIM z.s., o finanční dar ve výši 5.000 Kč na Babybox v Jindřichově Hradci.

PTAČÍ CHŘIPKA ŘÁDÍ

Jihočeský kraj byl tvrdě zasažen virem ptačí chřipky. Potvrzená ohniska nákazy jsou na mnoha místech: Volyně, Žofina Huť u Suchdola nad Lužnicí, Horní Lhota u Stráže nad Nežárkou, Vlachovo Březí, Ledenice, Blatná, Sedlečko u Soběslavě, Libějovice, Chotčiny. 24. ledna byla ptačí chřipka potvrzena také u uhynulé labutě, nalezené na řece Otavě u Křižíkovy elektrárny v Písku.

Lyžařský svah opravdu rekonstrukci potřebuje...

U nálezu uhynulých volně žijících ptáků nejsou přijímána žádná opatření. V případě nalezeného uhynulého ptactva kontaktujte Hasičský záchranný sbor na čísle 150. Případné informace a pomoc poskytne také Městská policie Písek nebo odbor životního prostředí.

JIRÁSKŮV MOST KE KONTROLE

Za 226 tisíc plus DPH zpracuje firma PONTEX s. r. o. během tří měsíců diagnostický průzkum Jiráskova mostu v Písku. Podle závěrů průzkumu bude rozhodnuto o dalším využívání mostu, opravách nebo jiném postupu.

PLYN A ELEKTŘINA DO AUKCE

Nákup elektrické energie a zemního plynu pro město Písek, městské organizace a společnosti bude v letech 2018 až 2021 administrovat společnost ENSYTRA s.r.o. z Mohelnice. Za 284 tisíc pro město zajistí otevřená řízení formou elektronické aukce, audity odběrných míst, optimalizaci sazeb, výpovědi stávajících smluv atd.

PŘÍVOZNÍK U VÁCLAVA POČKÁ

Rada města prozatím odložila návrh zřídit u sv. Václava přívoz přes Otavu, který vzešel z prosincového veřejného zasedání osadního výboru Svatý Václav. Podle radní Petry Trambové by si nástupní místa vyžádala velké náklady. Jednatel Městských služeb Písek s.r.o. zjišťoval zkušenosti provozovatelů dvou přívozů na Berounce. Oba provozovatelé zdůrazňovali problémy s legislativou a provozní náročnost. Březnové zastupitelstvo projedná investici dlouho připravované lávky pro cyklisty a pěší podle projektu píseckého architekta Josefa Pleskota, která by měla být součástí dotovaného projektu 1. etapy cyklostezky směřující kolem sportovišť, ulicemi Dukelská a Pražská až ke stávající cyklostezce Čížovská do průmyslové zóny. 2. etapa by pak pokračovala na druhou stranu od lávky směrem na Hradiště. V současnosti se připravuje projekt, náklady na lávku jsou odhadovány na 29 mil., na celou 1. etapu 40 mil. Při získání dotace by mohla být lávka i s cyklostezkou hotova v roce 2019.

PÍSEČNÝ RUMCAJS VYŠLE KOLEGU K ELEKTRÁRNĚ

Tradiční sochy z Písku měly letos původně stát pouze na náplavce. Podle starostky bylo v rámci úspor pro letošek navrženo pouze 5 soch. Podle Marka Anděla ale sochy na jednom místě nedonutí turisty projít město a navštívit památky. Místostarosta Josef Knot se přimluvil za 6. sochu na obvyklém místě u elektrárny a přislíbil rozpočtovou změnu. Autorem bude už po čtvrté firma Josefa Faltuse z Kostelce nad Labem. 10. výročí otevření Sladovny jako centra ilustrace a 50. výročí vzniku postavy Rumcajse ilustrátora Radka Pilaře dávají tušit letošní téma. Návrhy soch a ceny nebyly odtajněny. Snad se podaří obnovit kvalitu a úroveň soch z prvních ročníků Cipískoviště.

DOTACE NA KULTURU A CESTOVNÍ RUCH ROZDĚLENY

Mikrogranty směřují na následující akce:
Jaroslava Králová: **Královský maraton** – 50.000 Kč; Prácheňské muzeum: **Výstava: Slavné loutkářství Písecké** – od Mikuláše Sichrovského po Josefa Zelinku – 25.000 Kč; Otavská svatojánská společnost: **Svatojánský hudební festival** – koncert J. Svěcený a L. Brabec – 40.000 Kč; Přátelé Kamenného mostu: **Svatomartinská neděle na Kamenném mostě** – 47.000 Kč; Folklorní soubor Písečan: **Písečan Vánoční** – 37.250 Kč; Pod čarou: **Letní akustická terasa** – 28.000 Kč; Aleš Koutenský: **Ctrl Alt Art** – 50.000 Kč; Sonitus: **Jaroslav Svěcený a Sonitus Písek** – 40.000 Kč; Písecký komorní orchestr: **Slavnostní koncert PIKO k svátku „Všech svatých“ – 43.500 Kč; Velikonoční koncerty PIKO** – 43.500 Kč; Studio JR s.r.o.: **Setkání královských přemyslovských měst s výstavami** – 50.000 Kč; LezeTop s.r.o.: **Adrenalinové putování Pískem** – 48.000 Kč; **Setkání mladých lezeckých nadějí v Písku** – 46.000 Kč; Prácheňské muzeum: **Petr Skala – utajený experimentátor,** monografie – 50.000 Kč; Pod čarou: **Neckyáda na Otavě 2017** – 41.000 Kč; DFS Písečánek: **II. Stavění máje** – 35.384 Kč; Spolek domu U Slona: **Hrajeme pro Slona** – 29.000 Kč; Spolek Meziprostor: **Cyklus koncertů alternativní hudby** – 50.000 Kč; W sdružení Písek: **Masopustní průvod městem a veselice** – 14.000 Kč; Ekologické centrum – Elektrárna královského města Písku: **Písecké maškary 2017** – 32.093 Kč.
V kategorii Reprezentace města je o dotace malý zájem a nevyčerpáno zůstává více než 117 tis. **Písecký komorní orchestr zahraje ve Wetzlaru** – 37.600 Kč, **Loutkový spolek Nitka zahraje pohádky dětem ve Velkém Krtíši** – 45.000 Kč.
V kategorii Děti, mládež a talenti zůstává nevyčerpáno téměř 194 tis. DFS Písečánek: **Taneční seminář a soustředění** – 26.720 Kč; ZŠ J.K.Tyla: **Roztančená Tylovka** – 50.000 Kč; DDM: **Písecký Šturmovik 2017** – 15.500 Kč; Kredance: **Kredance produkuje 2017** – 13.840 Kč.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

V sobotu 4. března pořádá Elektrárna královského města Písku ve spolupráci s Maškarním sdružením Milevsko Písecké maškary. Sraz účastníků je v poledne u Kamenného mostu, průvod projde celým historickým centrem města a vrátí se na Kamenný most, kde maškary již tradičně shodí do řeky osobu nebo věc, která jim v uplynulém roce nejvíc vadila. Foto z Píseckých maškar 2016 PS/Jelenová

INZERCE

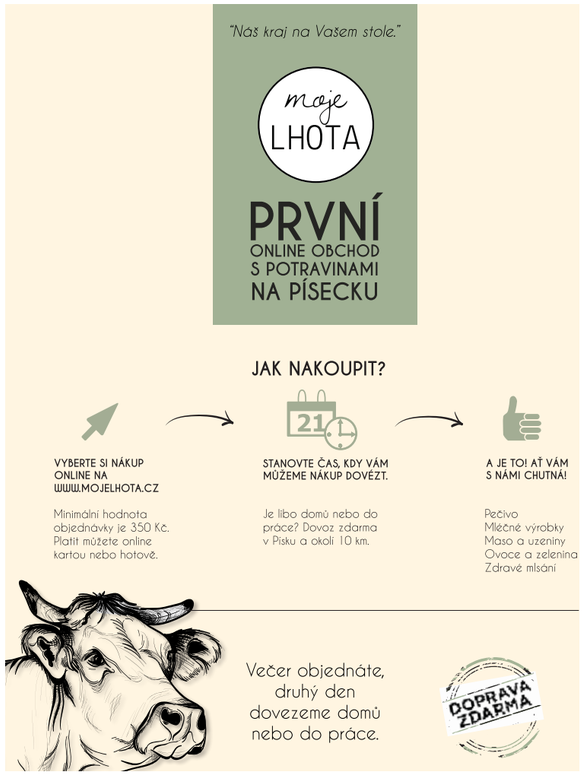

Boj mezi Pionýrem a píseckými táborníky pokračuje

Příběh opuštěné klubovny u řeky

Mnozí Písečáci zaznamenali, že klubovna, zvaná také Domeček, která se nalézá poblíž lávky na Městský ostrov, před pár týdny osiřela. Děti z Tábornického klubu Písek, který vede Miroslav Mašek, přezdívaný Dědek, z něj totiž dostaly od českobudějovické organizace Pionýra výpověď. Od roku 2002 písečtí táborníci o klubovnu pečovali, vlastními silami a za pomoci rodičů a kamarádů ji zvelebovali, pořádali zde desítky akcí, nejen pro členy oddílu, ale i pro nejširší veřejnost a pro písecké základní školy.

Klubovna tu na pozemku města vznikla už za totality, a to díky Jiřímu Wolfovi, dlouholetému vedoucímu známého píseckého oddílu Stopa. Získal totiž pro děti starou boudu, snad prý bývalou truhlářskou dílnu, která stála ladem kdesi u Václava, sehnal potřebná povolení a zorganizoval její přesun na domluvené místo. Jedním z vedoucích Racka tehdy byl Pavel Lahodný: *„Všechno tehdy dělali vlastníma rukama členové oddílu Stopa a spřáteleného vodáckého oddílu Racek a jejich rodiče. Vše zdarma. Byly to tisíce brigádnických hodin a trvalo to skoro dva roky. Boudu jsme rozebrali a znovu postavili tam, kde stojí dodnes. Slavnostní otevření se konalo těsně před revolucí, 21. října 1989. Oficiálně se klubovna stala majetkem Pionýrské organizace, oba oddíly byly samozřejmě pionýrské, na výběr tehdy opravdu nebylo,“* vzpomíná písecký vodák Pavel Lahodný a dodává: *„Jirka Wolf má vše dokonale zdokumentované, fotky, stavební dokumentaci, účetní doklady, rozpočet, počty brigádnických hodin... Klubovna byla především jeho dílo.“*

Po Listopadu 1989 klubovna připadla nově vzniklému DDM a oddíly Stopa a Racek tam sídlily až do povodní roku 2002. *„Při povodních se celá stavba ocitla až po střechu pod vodou. Vlastně ji voda nadzvedla a posunula tak o půldruhého metru. Racek se pak rozhodl, že se do klubovny nevrátí, nedokázali jsme si představit, že začneme od začátku a budeme celé martýrium se stavbou opakovat. Chtěli jsme s dětmi jezdit na vodu, a ne nonstop brigádničit,“* vysvětluje Pavel Lahodný.

Oddíl Stopa zkoušel klubovnu znovu zprovoznit, ale bylo to nad jejich síly. V té době už spolupracovali s oddílem Tábornický klub, který byl tehdy rovněž součástí Pionýra.

„Nakonec jsme tu na obnovu klubovny zůstali sami. Formálně byla stavba nezkolaudovaná a spadala stále pod DDM Písek. Ale DDM tehdy už měl tábornickou základnu Kobyla a mnoho starostí se svým vlastním objektem, a tak o starou zničenou klubovnu zájem neměl. Proto byla bezplatně převedena na organizaci Pionýr, s tím, že o ni budeme pečovat my,“ vysvětluje Miroslav Mašek: *„Byla ovšem v naprosto dezolátním stavu.“* Klubovnu s celým vybavením voda kompletně zničila, vše se muselo znovu rekonstruovat. *„Sehnali jsme dotaci od MŠMT na novou střechu, písecká firma Kočí přispěla na nové podlahy, vše se dělalo víceméně dobrovolnicky, svépomocí. Postupně jsme objekt zateplili, vybudovali nová sociální zařízení a kuchyňku, připravovali postupně vše na kolaudaci, bez níž by samozřejmě nebylo možné objekt dál využívat,“* popisuje Miroslav Mašek.

Poté, co se jeho oddíl spolu s některými dalšími rozhodl z Pionýra vystoupit v souvislosti s velkou změnou pionýrských stanov, ovšem začal velký boj mezi píseckými táborníky a pražským ústředím Pionýra. Maškovi byla zaslána podnájemní smlouva a za užívání klubovny musel nadále Pionýru platit. Ani to však nestačilo, a koncem minulého roku dostal z objektu defitivní výpověď.

Robert Halama, předseda Jihočeské krajské organizace Pionýra, nám k aktuální situaci sdělil: *„Klubovna je teď prázdná a řešíme, co s objektem dál. Bohužel za deset let nedokázal písecký oddíl, který byl dříve pionýrský, zajistit kolaudaci klubovny. Teď jsme ji od pana Maška převzali a plánujeme, že do konce dubna tam revizní technik uskuteční revizi vody, elektřiny a hygieny. Potom budeme usilovat o kolaudaci stavby. Pozemek pod klubovnou máme v bezplatném pronájmu od města Písku až do roku 2019. Budeme usilovat o jeho odkoupení, pokud by bylo město ochotné nám jej prodat, ale maximálně tak do půl milionu, víc nebudeme schopni nabídnout.“*

Miroslav Mašek k tomu dodává, že posledních osm let nedostali od Pionýra ani korunu dotací, a tak nebylo z čeho klubovnu na kolaudaci připravit. Klubovna není zapsána v katastru nemovitostí, v podstatě tedy z právního hlediska neexistuje. A pokud by chtěl Pionýr uvést vše v soulad se zákonem, musel by podle současných předpisů získat pozemek pod stavbou do vlastnictví. Je otázkou, proč by asi měli písečtí zastupitelé prodat pozemek pražské organizaci, která v našem městě nemá vůbec žádné členy (a ještě k tomu pod cenou).

Když jsme tuto otázku zaslali oběma místostarostům města, odpověděl Jiří Hořánek: *„Jsem momentálně v cizině a nemám možnost získat aktuální informace. Věřím, že Vám paní vedoucí odboru správy majetku Ing. Hladíková pošle vysvětlení zaměřené na majetkové záležitosti. Co se týká případné kolaudace či rekolaudace stavby, tu řeší odbor výstavby v rámci přenesené působnosti a jistě Vám sdělí, zda je vše z pohledu státního stavebního dohledu v pořádku. Na radě města věc budeme řešit, až přijde oficiální žádost, a potřeby píseckých dětí budou pro nás prioritou.“*

Jiné informace zatím z městského úřadu nedorazily, vývoj kauzy budeme samozřejmě sledovat.

Pavel Lahodný nám ještě sdělil, že by písečtí vodáci měli zájem klubovnu znovu využívat: *„Chtěli bychom si ji pronajmout, nebo odkoupit. Zatím jsme ale Pionýr neoslovili a neznáme proto jejich názor ani cenu. Co naopak nechceme, je stát se jejich členy. Jsme samostatný spolek a nemáme zájem podléhat žádnému nadřízenému orgánu.“*

Smutně a opuštěně vypadá dnes stavbička, o kterou se v potu, bezplatnou prací vlastních rukou zasloužily desítky Písečáků a která dlouhá léta poskytovala zázemí nejen jedné dobré partě píseckých dětí a jejich vedoucích, ale i pro velké akce jako každoroční Písecké maškary, Úklid Otavy, ekologickou výchovu dětí ze základních škol a podobně. Tábornický klub naštěstí získal do pronájmu pěkný prostor pro klubovnu v areálu Jitexu, ale jaký osud čeká Domeček u řeky?

ZDENKA JELENOVÁ

INZERCE

Ráj sýrů
U BÍLÉHO BERÁNKA
Andrea VLACHOVÁ
Drlíčov 143
Písek 397 01
Tel.: 776 545 959
IČ: 02933560

PRODEJNA SÝRŮ na Drlíčově se specializuje na sýry holandské, zejména **GOUDY mnoha chutí a variant**, od nejmladší po nejstarší vyzrálé, staré lámavé. Velký výběr kravských, kozích i ovčích sýrů.

V NABÍDCE: **mléčné produkty z biofarmy Struhy, farmářské máslo z Vysočiny,** slovenská brynza, španělská biovína, pražené španělské biomandličky, italské uzeniny, **DÁRKOVÉ BALÍČKY, dárkové poukázky, sýrové náčiní...**

Více na ***www.rajsyru-plzen-pisek.cz*** a FB Ráj sýrů Písek.

Ze života pro kočku...

Potřebuje Písek depozitum?

V prosinci loňského roku obdrželo město Písek petici za vybudování depozita pro kočky. Podepsalo ji 1731 občanů, které zastupuje petiční výbor ve složení Martin Brož (zastupitel za Piráty), Miroslava Jurcová a Klára Kučerová. Z petice: „Na území města Písek se vyskytuje velké množství koček, které nemají svůj domov. Bohužel díky tomu, že město Písek nemá kastrační program, je jejich počet rok od roku vyšší... Touto peticí prosíme, zda by se nedalo s tímto stavem něco dělat. Jako nejlepší řešení považujeme vybudování depozita pro kočky, kam by byly umístěny po dobu zotavení, než budou moci být navráceny anebo umístěny do náhradních rodin.“

„I v Písku jsou kočky, které se nějakým způsobem staly nebo narodily jako bezdomovci. Na opačném konci lidské lhostejnosti jsou lidé, kteří zdánlivě neviditelné kočičí trápení vidí. Krmiči, kteří za každého počasí jdou a krmí tu „svojí, svoje“ číči někde v křoví nebo na parkovišti; lidé, kteří zvednou zraněnou kočku u silnice a odnesou ji na ošetření; další, kteří najdou vyhozené malé kotě a hledají mu nový domov, nebo mu ho sami poskytnou. Neznáme se, nebo je nás pořád málo...? Zajímá vás tohle téma, chtěli byste nějak pomoct toulavým, vyhozeným, zraněným, hladovým a jiným kočkám v nouzi v Písku? Zkusme založit v Písku nová depozita - dočasné domovy pro kočky a koťata. To je téměř největší problém, kam umístit kočku nebo kotě, než se pro ni najde nový domov.“(facebook Písecké kočky)

Petice uvádí šest vytipovaných lokalit pro depozitum, které Martinu Brožovi podle jeho slov zaslali pracovníci města Písek po roce od podání žádosti, jako místa vhodná pro depozitum. Po podání petice ale k těmto pozemkům odbor výstavby sdělil, že ani jeden z nich není pro kočičí depozitum vhodný a byla by nutná změna územního plánu.

Psy do Strakonic, a kočky?

Martin Brož vysvětluje, proč se ve věci začal angažovat: *„Naše Pirátská strana už šla do voleb s tím, že bychom v Písku chtěli vybudovat útulek. Pro pejsky máme vybudovaný útulek společně se Strakonicemi a za každý den pobytu tam platíme určitou taxu. Ale s kočkami je to problém. Je tady sice jedna dobrovolnice, která si udělala školení, kočky odchytává a předává ke kastraci na náklady města, ale to nestačí. V odhadech počtu toulavých koček v Písku se hodně lišíme. Myslím si, že odbor životního prostředí o většině koček neví, protože se přes den schovávají a jdou jen za člověkem, který je krmí.“*

Kam se dá v současnosti v Písku předat toulavá nebo nemocná kočka? *„S toulavými kočkami se už dlouhé roky jezdí do domova Sírius, který provozuje paní Ivana Gašparíková v Dolním Záhoří. Jezdí tam i písecká městská policie, doporučuje to i občanům, kteří se na to zeptají. A vozí se tam velké množství koček. Město Písek tam přispívalo jenom přibližně 20 tisíc ročně na veterinární péči, vloni se podařilo částku zvýšit na 40 tisíc. Přitom krmná dávka pro jednu kočku je nejméně 500 korun za měsíc, v některých depozitech mimo náš region se platí poplatek 120 korun na den. Já jsem za paní Gašparíkovou hrozně rád, je to člověk s obrovským srdcem. Ale nemůže to do budoucna všechno zvládat sama. Proto chceme v Písku založit depozitum, aby se domovu Sírius ulevilo. Současnou nouzovou situaci tady řeší hlavně dobrovolníci. Pokud město říká, že nás náklady na toulavé kočky vyjdou jenom na 100 tisíc ročně, tak to neodpovídá skutečnosti, Devadesát procent nákladů za město hradí jiní. Kdyby se v tom neangažovali dobrovolníci a nefinancovali pomoc z jiných zdrojů, nefungovalo by to. Kdyby se dobrovolníci rozhodli skončit nebo onemocněli, vrátí se ten problém městu zpátky. Je třeba hledat nějaké konzistentní řešení i do budoucích let,“* vysvětluje Martin Brož.

Pokračování na str. 12

INZERCE

ODDLUŽNĚNÍ

Vyřešíme i Vaše dluhy, zastavíme vymáhání či exekuce, rychle, diskrétně, spolehlivě.

Písek: Velké náměstí 4, Strakonice: nádraží ČSAD

tel: 602 134 647

volejte – prozvoňte – sms

www.ab-finance.cz

Ze života pro kočku…
Potřebuje Písek depozitum?

Pokračování ze str. 11

Město Písek spolupracuje s Veterinární klinikou na Mírovém náměstí. Veterinární lékař Jan Náhlík vysvětluje, jak to v současnosti funguje: *„Současná situace není ideální. Spolupracujeme s městem na kastračním programu, který má za cíl udržet populaci toulavých koček na únosné úrovni. V tomto programu jsou angažovaní i písečtí obyvatelé, kterým není osud toulavých koček lhostejný. Naše klinika také poskytuje ošetření zraněným a nemocným toulavým kočkám, které odchytí městská policie. Největší problém vidím u dlouhodobě nemocných toulavých koček, které potřebují péči a nemohou být vypuštěny zpět. V těchto případech spolupracujeme se soukromými depozity koček, ale v zásadě narážíme na dva problémy – kapacita těchto zařízení a finance. Jestliže k nám kočku přinese soukromý nálezce a je zdravá, rovnou ho odkážeme na píseckou městskou policii. Pokud kočka vyžaduje veterinární ošetření, je potřeba se domluvit, kdo uhradí náklady na léčbu, zda nálezce, klinika nebo město. A také, kam kočka poputuje, až bude vyléčena.“*

Petici za zřízení depozita v lednu projednala rada města Písku. Objevily se hlasy na podporu této myšlenky i obavy z nových finančních nákladů, v loňském roce zaplatilo město za péči o toulavé kočky 97 tisíc. Vedoucí odboru životního prostředí Miloslav Šatra tvrzení petice oponoval s tím, že se počet koček bez domova v Písku nezvyšuje a kastrační program funguje. Podle odhadu by si zřízení depozita pro 30 zvířat vyžádalo finanční prostředky ve výši až 1,5 milionu na investici a další půlmilion ročně na provoz: *„V momentě, kdy by se tady takové zařízení zřídilo, automaticky nebude fungovat jen pro město Písek, ale za peníze našich daňových poplatníků i pro široké okolí.“*

V současnosti ale město Písek naopak převáží písecké kočky do katastru obce Záhoří. Podle Martina Brože je současný stav v rozporu se zákonem: *„Město Písek se ze zákona musí postarat o veškerá opuštěná zvířata, ale v současnosti vlastně porušuje zákon. Každé opuštěné zvíře by mělo být umístěné do k tomu určeného zařízení a půl roku by se mělo čekat, jestli se nepřihlásí majitel. Teď se všechny kočky vozí do soukromého domova Sirius v Záhoří. Městská policie navíc nesmí vyjíždět za hranice města. Dochází tam tedy k porušování pravidel. Zatím jsem to nezveřejňoval, věřím, že se podaří domluvit po dobrém.“*

Rada města pověřila Marka Anděla, radního odpovědného za resort životní prostředí, jednáním s petičním výborem a hledáním řešení: *„Myšlenku depozita pro kočky jsem podporoval už v době, kdy jsem byl v komisi pro životní prostředí. Ale nějak to usnulo, až Martin Brož přišel s peticí, kterou jsem také podepsal, a snažím se hledat nejschůdnější řešení.“*

Veterináře Jana Náhlíka jsme se zeptali, jak by mělo depozitum či útulek fungovat: *„Záleží, jakou formu zvolíte. Existují již soukromá depozita koček, kde se dobrovolníci starají o nemocné kočky ve své domácnosti a snaží se nalézt jim nové majitele. Tito lidé musí obětovat značnou část svého volného času a většinou vše hradí ze svých finančních prostředků a peněz dalších dárců. Pokud by město tyto lidi finančně podporovalo, je to určitě levnější varianta než profesionální útulek pro kočky. Na druhou stranu by město mělo poměrně malou kontrolu nad vynakládanými prostředky, například jestli jdou opravdu jen na písecké kočky, vše by muselo být založeno na vzájemné důvěře. Profesionální útulek pro kočky může mít nastavena jasná pravidla, větší kapacitu a město může mít přesný přehled nad financemi. I v tomto případě se ovšem může stát, že lidé najdou kočku ve Vodňanech, ale aby se jí dostalo péče, převezou ji do Písku, kde ji vypustí, nebo rovnou zavolají městskou policii. Toto téma rozhodně není černobílé.“*

Pomoci by mohli dobrovolníci

Petenti v čele s Martinem Brožem navrhli konkrétní řešení: *„Kdyby město dalo k dispozici prostory, vzniklo by tam deset až patnáct kójí pro nalezené kočičky. Ty by se tam ale měly zdržovat co nejkratší dobu. Po kastraci, odvšivení a odblešení by se nabízely k adopci nebo vypouštěly do původní lokality. Město by mělo mít v depozitu svou účast, aby mohlo dohlížet na provoz a financování. Vedle příspěvku města by zbývající náklady musely pokrýt sbírky, sponzorské dary, granty, adopce na dálku a dobrovolnická práce. Nabídli jsme městu, že se o většinu věcí pokusíme postarat. Dáme k dispozici dobrovolníky, kteří pomohou postavit kotce a zajistit péči o zvířata. Nemyslím si, že by tam musel být placený zaměstnanec. Chtěli bychom, aby pro depozitum fungoval transparentní účet. Každá kočička by dostala čip, který stojí 130 korun a nahrají se do něj všechny informace o zvířeti, o jeho zdravotním stavu i nákladech. Tytéž informace mohou být dostupné na webu pro adopci. Naše firma se zabývá IT a jsme schopni udělat pro kočičí depozitum webové stránky i marketing.“*

Společné jednání zástupců petentů s pracovníky radnice v polovině února přineslo první posun. Podle Martina Brože se řešení rýsuje: *„Dopracovali jsme se k jednoznačnému výsledku, mohly by tu souběžně fungovat dvě formy – městské depositum a domácí depozita. Budeme zjišťovat, jestli by bylo možné například v areálu v Sedláčkově ulici nebo v jiných prázdných městských prostorách vyčlenit jednu místnost o ploše 70 až 80 m2, kde by za minimálních nákladů vzniklo městské depozitum. Důležité je vybrat místo, kde to nebude obtěžovat ostatní občany. Péči o kočičky by zajišťovali dobrovolníci a ty by zastřešovala nezisková organizace, která by byla pro město partnerem. Vedle péče o městské depozitum by na sebe sdružení navázalo už existující domácí depozita. Je tady řada lidí, kteří jsou schopni vzít si na určitou přechodnou dobu do péče bezprizorní kočky. Město by prostřednictvím sdružení hradilo výlohy na stravu a veterinární péči, samozřejmě by bylo vše kontrolovatelné.“*

Založení nové neziskové organizace s sebou nese administrativní zatížení. Martin Brož by raději využil už existující organizaci: *„Pomoc nám nabízí Oblastní sdružení Ligy na ochranu zvířat, které má vlastní IČO a zázemí včetně účetnictví. Nechceme to šít horkou nití, ale raději připravit kompletní materiál se všemi návaznostmi. Právní oddělení města požádáme o rozbor právní formy. Podklady během několika měsíců předložíme radě města. Sice už se blíží jaro a s ním i nová koťata, ale nechceme to uspěchat, abychom našli trvalé a dobré řešení.“*

Ukazuje se, že bez pomoci mnoha kočičích nadšenců by měl Písek zcela jistě už teď mnohem větší problémy, než má. Jaroslava Štěpánová, předsedkyně písecké pobočky Ligy na ochranu zvířat (LOZ), má přehled o dobrovolnících, kteří zvířata v ulicích krmí, ošetřují a do značné míry také všechno z vlastních peněz financují. Liga v Písku funguje už dvacet let a snaží se s městem spolupracovat. Paní Štěpánová se účastní i jednání o kočičím depozitu a nabízí pomoc: *„Jenom v loňském roce jsme na naše náklady nechali vykastrovat 15 koček, které jsme pak vypouštěli zpátky. Pěti koťatům jsme našli nový domov. Paní Eva Hulcová, která s námi také spolupracuje, jen vloni odchytila a nechala vykastrovat dokonce 30 koček, náklady hradilo město. Z vlastních prostředků kupuje léky na odčervení a odblešení.“*

Zvířata z množíren i z Balkánu

Liga pro ochranu zvířat má zkušenost s domácím depozitem pro pejsky, které má ve svém domě se zahradou paní Macková: *„Za posledních sedm let jím prošlo téměř 800 pejsků, kteří po kastraci, očkování a očipování našli nové rodiny. Informace jsou k dispozici na facebooku na stránce Dočasná či dlouhodobá péče LOZ Písek. Bohužel teď je situace taková, že takové množství bezprizorních pejsků a koček v Písku nikdy nebylo. Jsou jich mraky a lidi je vyhazují na ulici. Dováží se sem z množíren i z Balkánu. Je to zcela neutěšený stav a jestli se s tím něco nebude dělat legislativně, tak to bude katastrofa. Kapacita našeho domácího depozita je kolem třiceti psů, ale musíme jich plno odmítat.“*

Podle Jaroslavy Štěpánové by LOZ mohla zastřešit také depozitum pro kočky: *„I pro kočky jsou domácí depozita asi nejschůdnější cestou. Ale musíme zůstat při zemi. Lidé, kteří s námi léta spolupracovali, postupně zestárli. Je to asi šest žen – kočičářky, krmičky, které ve svém místě toulavé kočky dvakrát denně krmí a pomáhají nám mapovat jejich stav. Postupně si ale řadu zvířat nechaly na trvalo doma a víc už toho nestihnou.“*

Konstruktivní dohoda?

Podle radního Marka Anděla je řešení problému na dobré cestě: *„Nejprve by vznikla bytová depozita u členů spolku, později by mohli požádat o nebytový prostor města. Tohle je dohoda, se kterou jsme se rozešli. Připadá mi to jako nejlepší řešení, kdy město nastaví dostatečně vysoké limity a bude hradit částky na jednotlivé kočky, které projdou základním ošetřením jako je kastrace, léčení po úrazu apod. Ale pokud se členové sdružení rozhodnou, že chtějí sami dofinancovat nadstandartní péči ve složitějších případech, mohou třeba na sociálních sítích organizovat sbírku apod.“* Také Miloslav Šatra si jednání pochvaluje: *„Výsledkům posledního jednání jsem přístupný a líbí se mi. Depozita by fungovala u lidí, kteří mají ke zvířatům blízko a dokážou se o ně postarat, po ošetření je dávají k adopci. To bychom mohli finančně podpořit. Nesmí to být ale tak, že si někdo domů nabere kočky a nechá si je na dožití. To by nebylo depozitum.“*

Můžete-li pomoci, navštivte facebookovou stránku Písecké kočky: *„Momentálně je ještě klidné období, ale s příchodem jara to vypukne. Kočky se začnou mrouskat, budou se rodit nechtěná koťata, někteří naši spoluobčané se jich začnou zbavovat vyhazováním, občas se objeví zraněná kočka, atd. A bude třeba tahle zvířata někam umístit. Máte doma volnou místnost, místo v prádelně, prostor v bytě, malé místečko pro karanténní klec, laskavé srdce a ochotu pomoci? Třeba jste důchodkyně a nechcete si už pořizovat vlastní kočku; nebo jste právě dostudovala a nevíte, kam budou Vaše kroky v životě dále směřovat, jste milovník zvířat? Můžete pomoct přijetím zvířete nebo zvířat podle Vašich možností, nechat je u sebe po dobu karantény a dobu, než jim najdeme nový domov. I jedno kotě se počítá. Moc Vás všechny Písečáky i přespolní prosíme, zamyslete se, jak by se dalo pomoci, co je ve vašich silách a možnostech.“*

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

INZERCE

POZVÁNÍ NA PÍSECKÝ FLER JARMARK

S radostí vás všechny zveme na druhý ročník píseckého **Fler jarmarku**, tentokrát ve Velkém sále Kulturního domu, v **sobotu 25. března 2017** od 9 do 17 hodin. Moc rádi se s vámi potkáme nejen na jarmarku, ale i na našich stránkách.

Právě jsme otevřeli novou kategorii s nabídkou **lněných utěrek!**

NA INTERNETU NÁS NAJDETE:
www.arwenka.cz

OSOBNÍ ODBĚR ZDARMA:
v Písku a Putimi,
po dohodě tel:
775 339 411

A TAKÉ NA ŘEMESLNÝCH TRZÍCH:
seznam akcí na našich internetových stránkách

- Látkové pytlíky
- Ručně šité panenky
- Sady pro ruční tvorbu
- Levandulové dekorace
- Pohankové polštáře
- Lněné a bavlněné tašky
- Přírodní mýdla a parfémy
- Materiál k tvoření

NÁŠ SORTIMENT ŠIJEME I NA ZAKÁZKU DLE VAŠEHO PŘÁNÍ!

ZVĚROLÉKAŘ RADÍ:

Pořízení štěněte

VETERINÁRNÍ KLINIKA PÍSEK

Minule jsme si vybrali nejlepší a nejvhodnější plemeno. Kde ale nového člena rodiny pořídit?

Nejméně vhodnou variantou jsou zverimexy, burzy a inzeráty od překupníků. Snažte se najít chovatele, který štěňata nechová jen kvůli zisku, má k nim takříkajíc mateřský vztah a je ochotný vám donekonečna odpovídat na vaše všetečné dotazy. Vždyť je i v jeho zájmu, aby se štěňata dostala do dobrých rukou. Měl by vám umožnit návštěvu chovu ještě před nákupem, když je štěňatům 5-6 týdnů. V této době lze již dobře poznat jejich temperament a povaha. Pokud jste založením spíše usedlejší, kupte si klidné štěně. Pokud jste aktivní nebo sportovní jedinec, vyberte štěně, které je zvídavé, neustále něco zkouší a chvilku neposedí. Zkušený chovatel vybere nejvhodnější štěně právě pro vás. Nikdy si nekupujte štěně před dosažením 8. týdne věku, a pokud vám chovatel nutí psa dříve, jděte raději jinam. Proč? Štěně prodělává až do 9. týdne vnitrodruhovou socializaci, učí se, jak vycházet s ostatními psy. A nejlépe se to učí od své matky a sourozenců. Jiné psy ani potkávat nemůže, protože není naočkované. Psi, kteří neprodělali dostatečnou vnitrodruhovou socializaci, jsou vůči ostatním psům bázliví, vyhýbaví, nebo i agresivní a toto chování jde v pozdějším věku jen velmi těžko odstranit.

Kupte si zdravé štěně. Pokud vás přemůže lítost, nebo dokonce přesvědčí chovatel, že si musíte vzít toho nebožáčka nejmenšího nemocného, přidělováte si starosti. A musíte počítat se zvýšenými výdaji na léčbu. Je dobré sepsat kupní smlouvu. Někdy až veterinární lékař odhalí u štěněte zdravotní problémy, které je nutno léčit, nebo chirurgicky vyřešit. V takovém případě vám kupní smlouva slouží k reklamaci. Chovatel musí zaplatit náklady, pokud se nemoc prokazatelně vyskytovala ještě před nákupem štěněte.

Pro přepravu štěněte si pořiďte přepravku, transportní tašku nebo klec. Doma byste měli mít přichystán pelíšek na spaní, misky na vodu a krmení, obojek nebo postroj a vodítko. Dobrý chovatel vám věnuje krmení, které štěně doposud jedlo. Ihned po nákupu si domluvte schůzku s veterinářem, který provede základní vstupní prohlídku, doporučí očkování a odčervení, pomůže s výběrem krmiva a zodpoví vaše případné dotazy.

Za Veterinární kliniku Mírové náměstí MVDr. JAN NÁHLÍK

Desáté výročí za dveřmi

Sladovně konečně dovoleno pokračovat v práci...

Několikaměsíční napínavá story, kdy vedení města Písek zablokovalo Sladovně schválení nových expozic natolik, že ředitelka Tereza Dobiášová musela pozastavit realizaci letošního dramaturgického plánu, snad konečně dospěla k rozuzlení...

Poté, co rada města nebyla ani po několika jednáních schopna rozhodnout o připravené modernizaci stálé expozice Centra ilustrace a přesunula toto břímě na správní radu, padlo konečně v minulém týdnu požehnání k odinstalování zastaralé expozice, která nyní uvolní prostor inovované verzi výstavy Mraveniště. Nová podoba Centra ilustrace pak najde své stálé místo v prostoru Nízkých trámů.

Ledy se pohnuly v nejvyšší čas, sezóna už je za dveřmi a Sladovně to nesmírně zkomplikovalo situaci. Dalo by se říct, že jde až o hazard s její prosperitou. Doufejme, že nikoli záměrně. Podle neoficiálních informací si ve Sladovně podávají dveře nejrůznější kontroly a hledají se chyby. V lednu rada rozhodla o vyslání externího auditu, který by měl ve Sladovně prověřit hospodaření s majetkem. Některé otazníky a odpovědnosti zametené pod koberec sahají hluboko do minulosti, až do doby vzniku Sladovny. Například evidence expozice Centra ilustrace pod jednou účetní položkou nebo chybějící licenční smlouvy s ilustrátory. Podle místostarosty Jiřího Hořánka je právní forma o.p.s. přežitá a nepružná pro kontroly. Možná se tak rodí nová myšlenka na další pěknou transformaci. Je vidět, že si v Písku příliš nedovedeme vážit věcí, které dobře fungují.

Ředitelky Sladovny Terezy Dobiášové jsme se zeptali na několik aktuálních informací.

Jak proběhla jednání s autorem původní expozice Centra ilustrace arch. Vladimírem Boučkem?
Jednali jsme s ním o možnosti deinstalace a případné budoucí reinstalaci Centra ilustrace. Samozřejmě si nepřál, aby se expozice deinstalovala – je to jeho dítě. Je přesvědčený, že by stačilo změnit některé prvky a expozice by mohla fungovat dál. Já si však myslím, že kurátorská koncepce Centra ilustrace je dnes už prokazatelně zastaralá. Velmi hluboce a ze všech možných úhlů jsem ji analyzovala. Přemýšleli jsme, co z expozice ještě můžeme použít. Samozřejmě jsou tam prvky, které bychom chtěli zakomponovat do nové podoby. I kdybych ale zahodila roky práce na nové koncepci a začali bychom teď s architektem Boučkem expozici upravovat, byly by nutné tak hluboké změny, že bychom stejně došli k úplně novému tvaru. Pan arch. Bouček však došel k názoru, že nemůže deinstalaci blokovat. Tohoto férového přístupu se velmi vážím a vztahy mezi námi zůstávají korektní.

Po zdrženích ze strany města Písek jste teď ve skluzu. Kdy budete schopni nové Centrum ilustrace otevřít?
Neumím to říct přesně, protože proces byl zastavený poměrně dlouho a roli v něm hraje řada faktorů. Rozhodně expozici otevřeme v průběhu tohoto roku. Uvidíme, jestli to bude možné už v létě nebo až na podzim. Čeká nás samozřejmě velké penzum práce. Nová expozice bude pochopitelně pracovat zčásti se stejnými autory, ale jinou formou než dosud. Kulturní dědictví, které expozice reprezentuje, se určitě neztratí. Jde o to, aby, když tu je, sloužilo a komunikovalo s návštěvníky – s takovými, jací jsou, s respektem a otevřeností k jejich potřebám.

Jednáte i s dalšími autory a ilustrátory?
S autorkou libreta PhDr. Blankou Stehlíkovou spolupracujeme dlouhodobě a bez problémů. Jednotlivé ilustrátory teď budeme kontaktovat a jednat s nimi o možné další spolupráci. Od některých z nich byly v době vzniku expozice zapůjčeny exponáty. Bohužel nám k tomu nezůstala žádná dokumentace, nemáme zápůjční listy ani smlouvy s autory.

Jak je to možné? Není to problém z hlediska autorských práv?
Ta expozice už měla být v podstatě dávno zavřená, protože má prošlé licence. Vznikla v roce 2009, v době, kdy byl ve Sladovně ředitelem Jiří Hladký. Podle jeho informace byly licenční autorské smlouvy uzavřeny na dobu pěti let. Jsou už tedy zřejmě několik let neplatné. Bohužel jsem je nikdy neviděla. Hledali jsme je mnohokrát, opravdu bychom je potřebovali, ale bez výsledku.

Jak je na tom v současnosti Sladovna s návštěvností? Jaký byl loňský rok?
Loni nás navštívilo přibližně 40 tisíc návštěvníků, v roce 2015 dokonce 48 tisíc návštěvníků. Byly to dva nejúspěšnější roky za deset let existence Sladovny. Moc nás potěšilo, že jsme byli oceněni certifikátem jako společnost přátelská rodině. S odřenýma ušima se nám podařilo skončit s vyrovnaným rozpočtem i po finanční stránce. S nově otevřenými prostory, a tedy i logicky rostoucími náklady na provoz to bylo celkem napínavé.

Co je ve Sladovně nového a co plánujete?
Bude to náročný rok, čekají nás velké, silné projekty. Ale náš tým je teď konsolidovaný a velmi pevný, takže věřím, že to zvládneme. Až do konce dubna běží velmi povedená a vyvážená výstava Leonardo s proměňujícím se programem Leonardia. Před pár dny jsme otevřeli prostor pro tvorbu a hru se základními výtvarnými principy – Laboratoř. Kdokoli a kdykoli tu může tvořit v rámci předpřipravených výtvarných stanovišť. Zhruba po třech měsících plánujeme střídat témata tak, aby i návštěvníky, kteří se k nám vrací opakovaně, nepřestala Laboratoř bavit a inspirovat. Svět podle Šaška nabízí možnost stát se architektem a postavit si vlastní město. Inovovanou formu výstavy Mraveniště otevřeme v květnu na Cipískovišti, kdy Sladovna oslaví své desáté narozeniny. (Vlastně už je to celkem velká holka). Ještě před létem chystáme ve Vysokých trámech otevření výstavy pod názvem Minigolf. Bude to taková letní, hravá záležitost s uměleckými předměty v herním rámci minigolfu. Po celou letní sezónu bude opět otevřená oblíbená kavárna s posezením na promenádě u řeky. Na podzim pak otevřeme další projekt inspirovaný Bratry Lví srdce od Astrid Lindgrenové. V Malé galerii samozřejmě dál běží cyklus krátkodobých výstav autorů spojených s regionem.

A jak je to s dosud nezrekonstruovanou částí Sladovny?
Dostavba zbývajících prostor je zatím odložená. Nejprve bude nutná revize architektonického řešení. Na podzim město vypsalo výběrové řízení na projektanta, ale přihlásil se pouze jeden zájemce a výběrové řízení bylo bez vítěze zrušeno. Až se konsoliduje situace v současném rozsahu prostor, je samozřejmě důležité se k další práci na budově vrátit a věřím, že se podaří rekonstrukci Sladovny dokončit a rozžít, smysluplně ji využít celou.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Tereza Dobiášová při únorové vernisáži Laboratoře. Foto PS/Zdenka Jelenová

Karel ČABRÁDEK: O filmech, estébácích, klukovi z maloměsta i konci civilizace

Karel Čabrádek se narodil v protektorátním Písku roku 1943. Vystudoval střední filmovou školu v Čimelicích a stal se asistentem produkce ve Filmovém studiu Barrandov. V roce 1969 se vrací do Písku, pak dlouhá léta pracuje v Divadle Fráni Šrámka. V průběhu natáčení snímku Už zase skáču přes kaluže se spřátelil s režisérem Karlem Kachyňou. Na jeho radu napsal podle jedné ze svých povídek scénář – a byl z toho jejich první společný film Čekání na déšť (1978). Celkem spolu natočili devět filmů, například Počítání oveček (1981); Duhovou kuličku (1985) a Dobré světlo (1986). Další scénáře realizoval s jinými režiséry. S Kachyňou adaptoval námět zesnulého Jana Procházky pro film Kráva (1993). Mnoho let vyučoval scenáristiku na píseckých filmových školách.

K pohodovému povídání jsme se sešli v písecké kavárně Vykulená Sova. „Já jsem sem chodil mazat mariáš, když tady ještě bylo RW Café, to jsem se tu cítil dobře, ale popravdě řečeno, kavárny zrovna nevyhledávám," směje se na úvod. Raději prý dnes posedí s kamarády v restauraci Na Marjánce.

Jak vzpomínáte na Písek vašeho dětství?
Jsem písecký rodák, protektorátní dítě, narodil jsem se na Portyči, ale pak jsme se přestěhovali na druhý břeh Otavy a nejdůležitějším rajónem naší klukovské party byl park na Husáku, kam jsem chodil do školy. Pak jsem sice z Písku odešel do Prahy, ale nakonec si mne tohle město zase přitáhlo zpátky. Později jsem taky skoro třicet let vždy půl roku dojížděl do práce v divadle z naší chaty v Putimi, kde jsem napsal většinu svých scénářů.

Jak se tu žilo v 50. letech?
Písek byl vždycky hezký a mládí je taky hezké vždycky... Ta doba ovšem hezká nebyla, i když my jsme moc politiku nevnímali, to až mnohem později. Dětství té doby bylo samozřejmě úplně jiné, než prožívala například moje, dnes téměř osmnáctiletá vnučka. Nechci srovnávat, ale asi bych naše zážitky a dobrodružství za ty dnešní počítače nevyhandloval. Ale nechci tím něco kritizovat...

S Petrem Bruknerem, s nímž sedával v 50. letech ve školní lavici na ZŠ Jana Husa.

Jak jste přišel na nápad jít k filmu? Z filmařské rodiny nepocházíte...
Vůbec ne, taky jsem původně chtěl být námořník a popelář, ale i pak to bylo v podstatě velmi naivní a náhodné rozhodnutí... Tedy šťastná náhoda. Já jsem tak trošku přičichnul k filmu, když se tu v Písku natáčelo v 50. letech, filmařské řemeslo mi tehdy připadalo hodně zajímavé, dobrodružné, ale zároveň vcelku pohodové, jako že vlastně na place pořád spíš čekají na slunce.

Jak jste se pak po škole dostal na Barrandov?
Když jsem maturoval, tak ještě fungovaly takzvané umístěnky, které zaručovaly, že absolvent nezůstane bez místa. V té době byla potřeba filmových profesí veliká, protože začal rozvoj televize, která vsákla celou jednu generaci mých spolužáků, mnozí tam udělali velkou kariéru, například Honza Bonaventura. Mně televize připadala jako tak trošku cirkusácká záležitost, film byl něco úplně jiného.

Na Barrandově jste byl například u vzniku nezapomenutelného filmu Markéta Lazarová...
To je podle mne vůbec nejlepší český film, opravdu. Znáte ten pocit, že slyšíte měkký šelest andělských křídel? Takový pocit jsem měl vždy, když jsem ho pouštěl ve škole studentům.

Věříte na náhodu nebo osud?
Na náhodu samozřejmě nelze sázet, stejně jako je víra v osud nebezpečná v tom, že by z vás mohl být fatalista. Ono je v podstatě zbytečné se takovými myšlenkami zabývat, stejně pravdu neodhalíme. A k čemu by nám také byla...

Do Písku jste se vrátil v roce 1969, mělo to nějakou návaznost na politickou situaci, okupaci vojsky Varšavské smlouvy?
Ne, vůbec, to byla jen shoda času a okolností, vrátil jsem se z rodinných důvodů, tehdy bylo mnohem jednodušší získat bydlení tady než v Praze, čekali jsme dceru. A kromě toho, já byl vždy nějak venkovan. Práce na Barrandově byla skvělá a bylo tam plno příležitostí, ale přece jen jsem byl kluk z malého města – mám tady kořeny.

Politická situace se vás tedy nijak nedotýkala?
Pochopitelně že ano. Já sice nikdy neuznával nějaké rozřazování pravá – levá, ono je to všechno jinak, ale Státní bezpečnost o mne zájem projevila – a zažil jsem, co je to strach. Bylo to kvůli jednomu mému kamarádovi... Estébáci si pro mě přijeli jednou rovnou i do divadla. Ale bylo to spíše varování kvůli kamarádovi Jardovi Švestkovi, který byl jeden čas v Protivíně dřevorubcem a dost je zlobil. On podepsal Chartu, já nebyl disident. Paradoxně jsem měl strach i z toho, že se lidé třeba budou bát se mnou bavit v hospodě. Ani bych se jim tehdy nedivil či možná bych se nechoval jinak. Jarda si pak odseděl rok na Borech a Kanada mu nabídla nový domov. Já ocenil jeho odvahu a postoje, na které jsem neměl, po svém – scénářem Strom na pasece, který dostal sice cenu v soutěži České televize na téma Normalizace, ale k realizaci už nedošlo. Pokud mě to mrzí, tak kvůli Jardovi, kterého jsem znal už z Barrandova, kde dělal osvětlovače.

Jak jste se vlastně sblížili s Karlem Kachyňou?
Mým štěstím bylo, že na Barrandově jsem se s tím tehdy už slavným režisérem pracovně vůbec nepotkal – usnadnilo mi to pozdější setkání, protože na Barrandově se ho zaměstnanci dost báli, jak byl velmi náročný a absolutní profesionál. Potkali jsme se až po mém návratu do Písku, kdy jsem tady často dělal pro pražské filmové štáby jakéhosi styčného důstojníka, zajišťoval jsem jim vše potřebné a doprovázel je. V pohostinném Písku se filmaři měli vždy dobře, nebylo to daleko od Prahy a bylo mnohem příjemnější natáčet tady, než třeba někde v Ostravě... A tak jsem se dostal i k natáčení filmu Už zase skáču přes kaluže, který Kachyňa točil v Novém Dvoře.

Dokončení na str. 16

Karel ČABRÁDEK: O filmech, estébácích, klukovi z maloměsta i konci civilizace

Dokončení ze str. 15

Na tom filmu tehdy spolupracoval i můj spolužák a kamarád z Čimelic, pozdější ředitel Filmového studia Barrandov, Karel Vejřík. Na toho dodnes vzpomínají v nedalekých Semicích, kde měl chalupu a přátele od karet a fotbalu.

Kachyňa pak chalupu v Novém Dvoře, kde se natáčelo, koupil...
Ano, a trávil tady jednu dobu sobotu co neděli, takže jsme spolu byli opravdu často. Byl i rok, kdy tu byl kromě Vánoc a Nového roku úplně každý víkend – to už má manželka dost těžce nesla... Chalupu nakonec přenechal své dceři Elišce, která ji má dodnes. V Písku bydlí trvale i jedna z Kachyňových vnuček.

Karel Kachyňa pro vás byl důležitou osobou...
Jednou z nejdůležitějších v mém životě. Hodně mi pomohl vyznat se v životě, motivoval mne ke psaní, a také jsme byli blízcí přátelé. Díky němu se ke mně také dostaly scénáře Jana Procházky, v době, kdy už byl zakázaným autorem. Kachyňa je měl na chalupě a musím říci, že lépe uložené než diplomy z řady festivalů, které se válely v truhle ve stodole. Procházka s Kachyňou, to bylo kongeniální spojení, z jejich dílny vyšlo jedenáct skvělých filmů. Procházka byl génius od Pána Boha, u něho to bylo také o křídlech andělů, byť on sám byl ateista. Dodnes jsou v povědomí jejich filmy Ucho, Kočár do Vídně, Ať žije republika či Směšný pán.

Procházka pak už pracovat nesměl, ale některé jeho scénáře se přesto ještě natočily...
Ano, někteří lidé se pod ně podepsali jako takzvaní pokrývači... Konkrétně je to právě další z jejich výborných filmů – Už zase skáču přes kaluže *(Pozn.: Film byl natočen v roce 1970 pod jménem Oty Hofmana),* který má už zmíněné zdejší lokace. Procházka byl jedním z lídrů Pražského jara a na to také doplatil. Brzy potom, v roce 1971, předčasně zemřel, uštvali ho. *(Jeho pohřeb, původně zcela zakázaný, se konal za dozoru Státní bezpečnosti.)*

Se spisovatelkou Lenkou Procházkovou, dcerou Jana Procházky, na písecké FAMO.

Zasahoval někdo z politických důvodů do vašich scénářů?
Nejvíc ve filmu Dobré světlo, který proto nemám vůbec rád. Donutili mne napsat a Kachyňu natočit naprosto nesmyslný konec, jak tam Heřmánek odjíždí vlakem kamsi – „do světla"... To je úplně pitomé, já tam chtěl pravdivý, logický závěr, kdy by se architekt rozhodl sklopit uši a vrátit se k manželce a práci – to by totiž byla pravda. Konec revolty, tak ty věci byly. Anebo to aspoň zastavit před tím rozhodnutím. Ale oni tam chtěli světlo, optimismus. Blbost.

I tak mělo Dobré světlo problémy s povolením...
Všechny filmy mívaly tenkrát premiéru na Václaváku, Dobré světlo v zastrčeném nevytopeném kině na Vinohradech – a stejně tam byl devět týdnů naplněný sál. Jenže to nebylo proto, čeho se báli komunisti, bylo to kvůli těm nahotinkám, netřeba si nic nalhávat. Je těžké pochopit, z čeho tenkrát měli strach, ale asi měli zkušenosti – na strachu bylo založeno jejich vládnutí, jejich existence. Bylo to účinné a efektivní, řekl bych však, že hloupě až primitivně praktikované. Současnost dokazuje, že není třeba zavírat do kriminálů či odpírat možnost vzdělávání – stačí strach o práci, a pak jde o existenci a vše další.

Pod scénáři jste většinou podepsaní s Kachyňou oba, jak vznikaly?
Scénář může samozřejmě psát jen jeden člověk. Kachyňa ale byl skvělý dramaturg, měl cit pro stavbu dramatu, postavy, a jeho připomínky byly asi pro kvalitu rozhodující. Scénáře jsme dlouho vypilovávali, byl velmi pečlivý, workoholik, často po týdnu přijel a chtěl se vrátit k něčemu, co už jsem mezitím měl pracně přepsané a skoro už zase zapomněl... Ale věděl, co dělá. Podle špatného scénáře nejde natočit dobrý film. Dá se zkazit dobrý scénář, ale ne naopak.

Film, který asi nejen já miluju, je Kráva...
Na svou spoluúčast na tomhle filmu jsem hrdý. Je podle námětu či spíše črty Jana Procházky, který ovšem vycházel z původní povídky Jindřicha Šimona Baara Pro kravičku. Ten film by bylo bývalo určitě možné natočit i v 70. letech, ale museli bychom se podepsat pod scénář místo Jana Procházky – a to jsem nechtěl. Takže si počkal na další příležitost, když v devadesátých letech náhodou zbyly v České televizi nějaké peníze... Bohužel byl vyroben jako televizní film, to znamená v jediné kopii – až teprve, když České televizi došly jeho kvality, přidala kopie, dala ho do kin a on jí pak začal sbírat ceny po významných festivalech.

S Magdou Vašáryovou na Kvildě, 70. léta

Točí se podle vás dneska dobré české filmy?
Myslím že v poslední době je opět situace lepší. Jako člen České filmové a televizní akademie spolurozhoduji o nominacích na České lvy a mám možnost vidět, aniž bych musel jezdit do Prahy, přes počítač celoroční filmovou tvorbu a výběr televizní seriálové tvorby. Na filmovou žeň loňského roku jsem koukal poctivě a mým favoritem na nejlepší film je dílo režiséra Julia Ševčíka Masaryk. A to hned v několika kategoriích – výborná je kamera Martina Štrby i herecké výkony Karla Roden a Oldřicha Kaisera. Doporučit mohu Andropoid, film o atentátu na Heydricha, natočený v mezinárodní koprodukci, nedivím se, že v píseckém kině bylo vyprodáno na pohádce Anděl páně 2, na jeho titulcích jsou i dva bývalí kantoři zdejší FAMO Jiří Strach a Marek Epstein. Potěšitelné je, že se už prosazují i bývalí písečtí studenti – mezi natočenými celovečerními filmy se prosadily i Já, Olga Hepnerová režisérů Kazdy a Weinreba a erbenovsky baladická Polednice Jiřího Sádka. V kategorii televizní tvorby se letos uchází o Lva Jan Pachl, autor seriálu Rapl, který si udělal jméno už předchozím Cirkusem Bukowski. A to bych mohl mluvit i o těch, kteří už Českého lva mají, jako Karel Feireisl za kameru filmu Hlídač č. 47.

Odbočme na závěr od filmů. Jste spokojený se svým životem, s tím, co jste vytvořil?
Spokojenost nevím, zda je ten správný výraz, vždycky může být cokoliv „lepší", nebo „horší" – ale to bychom se museli bavit o významu a obsahu těch slov... Asi bych zpětně nic nepřemalovával, rozhodně není nic, co by mne nějak užíralo. A musím být pokorný – spíše naopak, v mnohém mně bylo životem přáno.

Jste docela skeptik, jak hodnotíte současnost?
Tak samozřejmě se máme dneska líp, hlavně mladí, mají otevřený celý svět, to vidím u vnučky a jejích vrstevníků, co všechno už scestovali a poznali. Ale celkově nevím... Všechno už tady někdy bylo a vše se opakuje. Víte, já se považuju za šťastnou generaci, protože jsme nezažili válku. Otázkou ale je, jak to bude dál. Současné problémy s imigrací, to je těžký průšvih a mám pocit, že se blíží konec téhle naší civilizace, všechno bude jinak. Už jsme překročili Rubikon. Říká se, že kdo odmítá poznat svou historii, je odsouzen ji opakovat.

ZDENKA JELENOVÁ
Fotografie z archivu Karla Čabrádka

Obětí je každý, kdo se obětí cítí být – je třeba vystoupit z vlastního strachu...

...pomoc je na dosah. Od loňského října je přímo v Písku otevřena Poradna pro oběti trestných činů. Nachází se v sídle Probační a mediační služby v ulici Otakara Ševčíka a pro ty, kdo hledají pomoc se svým problémem, je ochotně k dispozici poradkyně pro oběti Barbora Lidová.

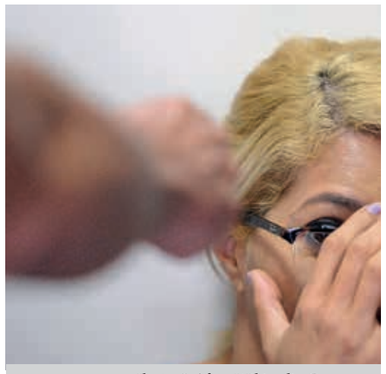

Ilustrační foto Wikipedia Commons

Co je vlastně úkolem Probační a mediační služby (PMS), často se o ní moc neví?
Probační a mediační služba je zřízena ministerstvem spravedlnosti a úzce spolupracuje se soudy. Zjednodušeně řečeno má tato služba na starosti především organizovat alternativní tresty pro odsouzené, například obecně prospěšné práce, trest domácího vězení, dohled probačního úředníka, zákaz vstupu a také náhradní vazby pro obviněné ze spáchání trestného činu. Zajišťuje průběžný dohled nad těmito lidmi a kontrolu, jestli dodržují, co jim soud určil – například zákaz požívání alkoholu, kontakt s někým, placení výživného apod. Probační úředníci také dohlíží na podmínečně propuštěné nebo odsouzené osoby. Od roku 2010 v ČR existuje také trest domácího vězení, kdy odsouzený smí docházet do zaměstnání, ale ostatní dobu musí trávit doma a je namátkově kontrolován probačním úředníkem. Připravuje se také elektronický monitoring, kdy tito odsouzení dostanou elektronický náramek. Další činností PMS je mediace, tedy varianta řešení trestného činu a jeho následků mezi pachatelem a poškozeným.

Vy se ale věnujete té druhé straně problému - obětem trestných činů. Co to přesně znamená?
Původně jsem pracovala jako probační úřednice a od října mám v Písku na starosti poradnu pro oběti. Byla otevřena v rámci projektu „Proč zrovna já II", který je financován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem. Pracuji na částečný úvazek, projekt poběží čtyři roky a pak by na něj měl navázat stálý pracovník probační služby. Jde o to, že policie, soud i probační služba převážně pracují s pachatelem. Poškozený se často musí bít za svá práva sám. Měl by být znalý svých práv, vědět kdy se s čím může přihlásit, myslet na všechno, co doložit na pojišťovnu a tak dále. Často ale není v tak dobré kondici, aby to sám zvládl. Probační úředníci sice pracují s poškozenými, ale nemohou plně pokrýt jejich potřeby. Proto je tady teď speciální poradce pro oběti, ke kterému může kdokoli přijít žádat o pomoc a radu. Ví o nás i policie a neziskovky a předávají poškozeným náš kontakt. Nejsem sice právník, ale jako poradce mohu poskytovat právní informace a zprostředkovávat kontakty.

V jakých situacích se na vás lidé mohou obracet?
Obrátit se na nás může kdokoli, komu se stala nějaká újma. Je jedno, jestli k takovému činu došlo před dvaceti lety nebo teď, jestli jsou následky psychické nebo hmotné, případně se jedná jenom o podezření, že by se něco mohlo stát. Jedná se o všechna poškození v důsledku trestné činnosti od neplacení výživného, krádeže, loupeže, podvody, nedbalostní činy s následky, dopravní nehody. Obětí jsou i pozůstalí v důsledku trestných činů, protože obětí je každý, kdo se obětí cítí být. Patří sem i časté podvody na seniorech, při nichž jsou vylákány finanční částky. PMS zajišťuje také mediaci, můžeme například pomoci s vyjednáním mimosoudního vyrovnání mezi pachatelem a obětí, pokud mají obě strany snahu se domluvit, ale potřebují nějakého neutrálního prostředníka, poradce pro oběti v takové situaci funguje jako doprovod či důvěrník poškozené strany. Můžeme poškozeného navštívit doma, můžeme ho i doprovázet na úřady, k výslechu, na soudní líčení, k psychologovi. Oběť často nemá právního zástupce ani rodinu, která by ji podpořila. Pachatel mívá naopak téměř vždy právníka, svědky, a oběť se pak cítí být v oslabeném postavení.

Jak velká je v Písku potřeba takové pomoci, lidé vaši poradnu teprve objevují. Myslíte si, že je kolem nás hodně obětí, o kterých nikdo neví?
Písecko rozhodně není region s nejvyšší kriminalitou, ale to neznamená, že tu žádné problémy nejsou. Lidé bohužel často nevědí, kam se obrátit. Naše služba má široký záběr. Může se například stát, že byl někdo před pěti lety okraden a myslí si, že to zvládá dobře, ale ve skutečnosti nechodí po 16 hodině z domu. Až když si to uvědomí, zjistí, že by s tím potřeboval pomoct. Někdy stačí si jenom o problému popovídat, jindy je potřeba udělat víc.

Samostatnou kapitolou je domácí násilí, pomůžete i takovým obětem?
Určitě ano. Proto jsem také naši poradnu představila v Azylovém domě pro matky s dětmi ve Veselíčku. Je to velmi křehká a specifická oblast trestné činnosti, kde se často obětem nedaří z problému vystoupit. I pro ně je naše poradna otevřená, ale jsou to jedny z nejsložitějších případů už proto, že jde většinou také o děti. Často je potřeba zprostředkovat dalšího odborníka.

Jak návštěva u vás probíhá?
Návštěva je bezplatná, naprosto diskrétní a může být i anonymní. Klient se nemusí představit, pokud nechce. Poškozený k nám přijde kdykoli v konzultačních hodinách nebo se objedná. V případě potřeby mohu za klienty i přijet domů. Společně jeho záležitost probereme, můžeme se sejít i opakovaně. Zjistíme, co by se dalo dělat, kam se dále obrátit, jestli je nutné angažovat právníka, zprostředkovat další psychologickou nebo jinou pomoc. Můžeme pomoci s vyřizováním formalit, s vyplňováním formulářů, s žádostmi o finanční odškodnění na ministerstvu spravedlnosti.

Obecně, umíme se dnes bránit nepravostem a hledat si pomoc?
Lidé jsou často skeptičtí, někdy ani nechtějí trestný čin ohlásit na policii. Říkají si: „Co mi tam pomůžou? Stejně pachatele nechytí." Zdá se jim, že s tím budou mít zbytečné starosti. Ale často se jedná o problémy, nad kterými člověk zdánlivě mávne rukou, a přesto se jimi v duchu dál trápí. Může se sice stát, že pachatel nebude dopaden, ale už když člověk udělá alespoň něco, přinese mu to zadostiučinění. Trápení se doma a svalování odpovědnosti na druhé nepomůže.

Čím byste povzbudila oběti, které trpí, a přesto se bojí ozvat?
Lidé, kterým se stala nebo děje nějaká újma, se nesmí bát vyhledat pomoc. První informace můžeme poskytnout i telefonicky, vše je nezávazné. Naše pomoc je založena na důvěře a absolutní diskrétnosti, klient může sdělit jen informace, které chce. Samozřejmě, že jsou věci, které již zcela napravit nelze, ale jsem přesvědčena, že vždy se dá udělat alespoň něco. A i sebemenší posun k lepšímu za to stojí.

Barboru Lidovou můžete v Poradně pro oběti navštívit v ul. O. Ševčíka 1943 (proti městskému úřadu, 4. patro, v pondělí 9-12 hod a ve středu 13-16 hod) nebo jí zatelefonovat na číslo 727 939 996 či napsat e-mail na lidova.pms@gmail.com.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

www.centrumkultury.cz

ANTI-TELEVIZNÍ PŘÍLOHA

aneb: NESEĎTE DOMA!

Co se děje v BŘEZNU v Písku a okolí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních a společenských akcí různého typu a pro rozličné publikum. Někdy ani člověk nestačí sledovat, kdo, co a kde chystá... Abychom to našim čtenářům usnadnili, přinášíme přehledně uspořádaný kalendář akcí, který je otevřen všem pořadatelům – stačí včas zaslat redakci informace.

Březen – za kamna vlezem... Anebo ne? Každopádně by to byla velká škoda, zmeškat takové množství zajímavých akcí, které jsou v Písku na přelom zimy a jara připraveny... Výstavy, maškarní veselice, premiéry filmů, divadelní představení a přednášky – vybírejte pečlivě! Doporučujeme vám vyjmout si tento prostřední dvojlist a vystavit si ho na nějaké dobře viditelné místo. A předem si v něm vyznačit akce, o které nechtete přijít. Pěknou zábavu v našem krásném městě nad řekou! ;-)

Tradiční masopustní průvod pořádá ZŠ Svobodná a W sdružení v úterý 28. února. Vyráží v 16 hodin od budovy školy a projde celým centrem města a Palackého sady až k Divadlu Pod čarou, kde bude pokračovat maškarní veselice.
Foto z roku 2016 PS/Jelenová

Pojďte na výstavu

JITKA ROTH – SVĚTLO A TICHO
Sladovna, 28. 2. – 1. 4.
Výstava Jitky Roth – autorky žijící ve Švýcarsku. Vernisáž 4. 3. od 15 hod.

FRANTIŠEK JANULA – ČECH Z PAŘÍŽE
Prácheňské muzeum, 1. 3. – 30. 4.
Cyklus obrazů z posledních let. Jedná se o malbu acrylem na plátně, o menší formáty, které jsou pro autorovu tvorbu nezvyklé. Kolekce byla připravena speciálně pro tento komorní prostor.

MILOSLAVA ŘÍHÁNKOVÁ A DALIBOR ŘÍHÁNEK
Prácheňské muzeum, 1. 3. – 28. 3.
Vernisáž 1. 3. v 17.00 h. Miroslava Říhánková vystaví své gobelíny, Dalibor Říhánek obrazy a kresby.

ČAROVNÝ SVĚT KRYSTALŮ ČERTOVA BŘEMENE
Prácheňské muzeum, 1. 3. – 28. 5.
Unikátní objevy krystalových dutin na Kovářovsku

PLANETA ZEMĚ
Kino Portyč, 1. 3. – 30. 3.
Výstava obrázků z výtvarné soutěže mateřských škol. Vernisáž se uskuteční 1. 3. od 9.30 h. Výstavu pořádá 15. mateřská škola ve spolupráci s Centrem kultury města Písek.

SVĚT PODLE ŠAŠKA
Sladovna, do 26. 3.
Výstava představuje hravou formou životní cesty a kreslířskou tvorbu jednoho z našich nejvýznamnějších ilustrátorů Miroslava Šaška, autora světoznámých knížek pro děti – průvodců po metropolích všech světadílů. Expozice je koncipována jako jedna velká interaktivní hra.

FOTOGRAFIE NAPŘÍČ JIŽNÍ AMERIKOU
Kavárna Psychiatrické nemocnice, 1. 3. – 29. 3.
Vernisáž s přednáškou autora se koná 1.3. od 17 hod.

NOVÁ KNIHOVNA A CENTRUM VZDĚLÁVÁNÍ PRO PÍSEK
Městská knihovna Písek, 1. 3. – 30. 3.
Výstava prezentuje plánky jednotlivých oddělení, včetně vybavení a aktivit v budově bývalé ZŠ J. A. Komenského.

OBRAZY A SKLO – ALENA VITÁKOVÁ
Galerie Portyč, 2. 3. – 1. 4.
Malířka a výtvarnice, pro kterou se stal Egypt nekončící životní inspirací. Zobrazující krále, královny, hodnostáře, hudebnice, tanečnice, posvátná zvířata, pyramidy, chrámy a náboženské i světské symboly. Autorka používá různé malířské, kreslířské a grafické techniky, olejomalbu, akryl, akvarel, linoryt a perokresbu. Vernisáž 2. 3. v 17 h.

STARÝ, ZAŠLÝ, NEPOTŘEBNÝ, KRÁSNÝ
Divadlo pod čarou, od 4. 3.
Vernisáž výstavy fotografií Dana Hendrixe Čížka v sobotu 4. 3. od 18 hod.

GRAFIKY TOMÁŠE HAUSERA
Kavárna Psychiatrické nemocnice, od 30. 3.
Vernisáž výstavy grafik Tomáše Hausera, který se věnuje především tvorbě linorytů, se koná 30. 3. od 17 hod. Na vernisáži budete mít i jedinečnou možnost shlédnou nízkonákladový film na motivy Váchalovy Šumavy umírající a romantické s názvem Očarovaná Šumava.

OBJEVÁRIUM: LEONARDO – INTERAKTIVNÍ VÝSTAVA
Sladovna, do 30. 4.
Program nové atraktivní výstavy dá dětem šanci ponořit se do říše da Vinciho vynálezů, umění a vědecké práce, ale nejen to. Malí i větší návštěvníci se budou moci vypravit také do světa fantazie v prostoru ke hraní, který umělecky a imaginativně interpretuje Leonardovu mysl.

Středa 1. BŘEZNA

9.00	Senior. dům	Úsměvné historky ze starého Písku – přednáška J. Práška
9.30	Kino Portyč	Planeta Země – Výstava obrázků z výtvarné soutěže mateřských škol – vernisáž výstavy
10.00	MK	Vyzkoušej si skřítka VŠEZNÁLKA: Masopustní veselí
12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
17.00	PM	Miloslava Říhánková – Gobelíny, Dalibor Říhánek – Obrazy, kresby – vernisáž
17.00	Kavárna PN	Přednáška a zahájení výstavy fotografií Napříč Jižní Amerikou – P. Svoboda
17.00	ZŠ Svobodná	Anežka Janátová – Význam dětství pro zdravé prožití dospělosti
17.30	Kino Portyč	La la Land – USA, titulky
17.30	MK	Promítáme i my: Tichá inkvizice – dokument z Nikaragui
20.00	MC Divadelka	Student´s Night
20.00	Kino Portyč	I dva jsou rodina – FR, titulky

Čtvrtek 2. BŘEZNA

10.00	MK	Dobrá pomoc: setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Manžel na hodinu, ČR, pro seniory
16.00	PM	České Budějovice známé i neznámé – přednáška L. Drahoňovského
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Ing. J. Bojarová
17.00	Galerie Portyč	Obrazy a sklo – Alena Vitáková – vernisáž
17.30	Kino Portyč	Jackie – USA, titulky
18.00	DFŠ	Bohemia Balet – Soubor Taneční konzervatoře hlavního města Prahy
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou
20.00	Kino Portyč	Muzzikanti – ČR – premiéra s účastí tvůrců a herců

Pátek 3. BŘEZNA

12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
13.00	KD	Jednání Zastupitelstva města Písek
16.00	Kino Portyč	Balerína – FR/CAN, dabing
18.00	Kino Portyč	Logan: Wolverine – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – Leoš Karásek
20.00	MC Divadelka	Party Up – DJ Ketchup
20.30	DPČ	AC/DC Špejbls Helprs
20.30	Kino Portyč	Muzzikanti – ČR

Sobota 4. BŘEZNA

od rána	Lázně Vráž	Vepřové hody
7.30	KD	Burza sběratelů
11.00	Zemský hřebčinec	Jarní přehlídka plemenných koní I.
12.00	Kamenný most	Písecké maškary
13.00	LezeTop	LezeTop Boulder Cup – 2. ročník
14.00	Kino Portyč	Balerína – FR/CAN, dabing
15.00	Sladovna	Jitka Roth – Světlo a ticho – vernisáž
16.00	Kino Portyč	Psí poslání – USA, dabing
18.00	DPČ	Starý, zašlý, nepotřebný, krásný
18.00	Kino Portyč	Logan: Wolverine – USA, titulky – vernisáž Dana Hendrixe Čížka
20.00	KD	XXII. Reprezentační ples firmy Schneider Electric
20.00	MC Divadelka	Dance Night – DJ Robkin
20.30	Kino Portyč	Muzzikanti – ČR

Neděle 5. BŘEZNA

8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba
13.00	Sportovní hala	Zimní vycházka – KČT Otava
14.00	Kino Portyč	Balerína – FR/CAN, dabing
15.00	LD Nitka	Budulínek Mandelinka – loutk. pohádka
16.00	Kino Portyč	Psí poslání – USA, dabing
18.00	Kino Portyč	Muzzikanti – ČR
20.30	Kino Portyč	Logan: Wolverine – USA, titulky

Pondělí 6. BŘEZNA

15.00	MK	Tvořivá klubovna: kreativní dílna pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc: setkání dobrovolníků
17.30	Kino Portyč	Logan: Wolverine – USA, titulky
20.00	Kino Portyč	Muzzikanti – ČR

Úterý 7. BŘEZNA

9.00	PM	Československá vlajka na měsíci – krátkodobá výstava do 18.00 hod.
9.00	KD	Přehlídka dětských recitátorů
17.30	Kino Portyč	Kruhy – USA, titulky
18.30	MK	Autorské čtení Jiřího Hájíčka z knihy Dešťová hůl
19.00	DFŠ	Anastasia – činoherní hudební představení
19.00	KD	Taneční pro pokročilé
20.00	Kino Portyč	Stát pevně – FR, titulky

Středa 8. BŘEZNA

12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
17.00	MK	Konec velkých vypravěčů – přednáška O. K. Koláře
17.30	Kino Portyč	Lion – USA, titulky
19.30	KD	Folk & Country klub – skupiny Kvintet Písek a Semtam
20.00	MC Divadelka	Student´s Night
20.00	Kino Portyč	Nechte zpívat Mišíka – ČR

Čtvrtek 9. BŘEZNA

14.00	Seniorský dům	Heligonky ze Strakonic – V. Talián
16.00	PM	Československá stopa na měsíci – vzpomínka E.A.Cernana
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Ing. J. Bojarová
17.00	MK	Čtenářský klub nejen pro rodiče – Carl Honoré: Chvála pomalosti
17.00	KD	Seniorský ples – duo Žákovec a Volínová, soubor Parkánek
17.30	Kino Portyč	Lék na život – USA/DE, titulky
19.00	DFŠ	Návštěvní den u Miloslava Šimka
20.00	Kino Portyč	Lion – USA, titulky

Pátek 10. BŘEZNA

12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
16.00	Kino Portyč	Pes Ro(c)ku – USA, dabing
18.00	Kino Portyč	Kong: Ostrov lebek – USA, titulky, 3D
19.00	KD	Reprezentační ples zdravotníků – Horváth Band, M. Džuba, TC Z.I.P.
20.00	MC Divadelka	Deep Night – DJ Swoop, Martin DSC, Jenda + guest
20.30	DPČ	Tlustá Berta + Komunál – rockový koncert
20.30	Kino Portyč	Masaryk – ČR

Sobota 11. BŘEZNA

9.00		Hormonální jógová terapie dle Dinah Rodrigues – intenzivní kurz
9.30	MK	Zdobení dortů – 3x workshop
9.30	Strom setkávání	Zhong Yuan Qigong – do 17.00
10.00	KD	O putovní pohár starostky města Písku – šachový turnaj
11.00	Zemský hřebčinec	Jarní přehlídka plemenných koní II.
14.00	Kino Portyč	Pes Ro(c)ku – USA, dabing
16.00	Kino Portyč	Anděl páně 2 – ČR
18.00	Kino Portyč	Kong: Ostrov lebek – USA, titulky, 3D
20.00	DPČ	Depeche Mode Revival - koncert
20.00	Lázně Vráž	IX. Zámecký ples – Leoš Karásek, tombola
20.00	MC Divadelka	Ptakustík + very special guest
20.30	Kino Portyč	Masaryk – ČR

Neděle 12. BŘEZNA

9.00		Hormonální jógová terapie dle Dinah Rodrigues – intenzivní kurz
9.30	Strom setkávání	Zhong Yuan Qigong – do 17.00
13.00	Palackého sady	Poslední zimní vycházka – KČT Turista
14.00	Kino Portyč	Pes Ro(c)ku – USA, dabing
14.30	DFŠ	Dlouhý, Široký a Bystrozraký – Loutkové divadlo Dokola
16.00	Kino Portyč	Anděl páně 2 – ČR
18.00	Kino Portyč	Masaryk – ČR
20.30	Kino Portyč	Kong: Ostrov lebek – USA, titulky, 3D

Pondělí 13. BŘEZNA

15.00	MK	Pohádková klubovna
17.00	Kozlovna	Za němčinou do Kozlovny - německá konverzace zdarma
17.30	Kino Portyč	Kong: Ostrov lebek – USA, titulky
19.00	DFŠ	Rošáda – Divadelní spolek Frída
20.00	Kino Portyč	Masaryk – ČR
20.00	Kino Portyč	Padesát odstínů temnoty – USA, titulky

Úterý 14. BŘEZNA

	ZŠ Svobodná	Den otevřených dveří
17.00	MK	Creative Café – Háčkujeme s Andělkou
17.00	Laser Arena	Klub Minerva 21 Písek – s Monikou Nevolovou
17.30	Kino Portyč	Masaryk – ČR
19.00	KD	Taneční pro pokročilé
20.00	DPČ	Na stojáka! – Stand up comedy show Ester Kočičkové
20.00	Kino Portyč	Cinema, Mon Amore – RO, titulky

Středa 15. BŘEZNA

	MK	Amnestie upomínek ve všech odděleních Městské knihovny Písek
10.00	DFŠ	Beseda se seniory – Kultura v Písku
12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
16.00	MK	Korálkování – kurz základů korálkování
17.00	Nemocnice	Zájezd do aquaparku v Horažďovicích – pořádá Svaz diabetiků ČR
17.30	Kino Portyč	Bába z ledu – ČR
19.00	KD	Tim Mitchell Band – koncert
19.00	Π Local Club	Fraktáty a chaos (nejen) v chemickém inženýrství –přednáška z cyklu Science Café – prof. Jiří Drahoš, předseda AV ČR
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – jan Kašpárek
20.00	MC Divadelka	Student´s Night
20.00	Kino Portyč	Agnus Dei – FR/PL, titulky

Čtvrtek 16. BŘEZNA

10.00	MK	Dobrá pomoc: setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Miluji tě moře – ČR – pro seniory
16.00	PM	Národní parky USA (2. část – Jihozápad) – přednáška M. Martana
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Ing. J. Bojarová
17.30	Hala Elim	Večer v tanečním rytmu

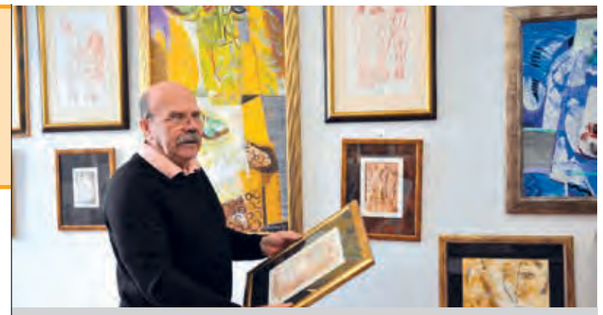

Výstava manželů Říhánkových začíná v Prácheňském muzeu hned 1. března. Foto PM

18.00	Kino Portyč	The Rolling Stones Olé! – titulky
19.00	KD – hud. sál	Písecké jazzové nocturno – Pacora Trio
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou

Pátek 17. BŘEZNA

12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
16.00	Seniorský dům	TŠ Arte Dance písek – taneční vystoupení
16.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing, 3D
18.00	Kino Portyč	Všechno nebo nic – ČR
19.00	KD	Ples sportovců – Yamaband, J. Smetana
19.30	Lázně Vráž	Posezení s country kapelou NOUZE
20.00	MC Divadelka	Elektroswing Night – DJ Edward Traumaxowski + host
20.30	DPČ	Purplemania+Motörhead Revival, koncert
20.30	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing, 3D

Sobota 18. BŘEZNA

9.30	MK	Dřevo a železo – 3x workshop
13.00	Sladovna	Workshop. Drátování – do 16.00
14.00	Kino Portyč	Lego Batman Film – USA, dabing, 3D
16.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing, 3D
18.00	Kino Portyč	T2 Trainspotting – USA, titulky
20.00	KD	Katapult – Kladivo na život - koncert
20.00	MC Divadelka	R n B Night – DJ Ramel
20.30	DPČ	Haxna+Cela pro Klárku +Krwawý koleno – koncert
20.30	Kino Portyč	Rocco – FR, titulky

Neděle 19. BŘEZNA

8.30	Lázně Vráž	Bohoslužba
10.00	KD – loutk.sál	Tři přadleny – soubor Copánek
10.55	Autobusové nádr.	Miroticko 1 - výlet – KČT Otava
13.00	Sladovna	Máme plán – Workshopová hra – do 16.30
14.00	Kino Portyč	Lego Batman Film – USA, dabing
15.00	KD – loutk.sál	Tři přadleny – soubor Copánek
15.00	DPČ	Sněhurka a sedm trpaslíků – Divadlo Víti Marčíka
16.00	Kino Portyč	Kráska a zvíře – USA, dabing, 3D
17.00	DFŠ	Šlágr TV – Šlágr BUBU
18.00	Sv. Trojice	Josef Fousek, koncert písničkáře a fotografa
18.00	Kino Portyč	Padesát odstínů temnoty – USA, titulky
20.30	Kino Portyč	T2 Trainspotting – USA, titulky

Pondělí 20. BŘEZNA

15.00	MK	Tvořivá klubovna: kreativní dílna pro děti
16.00	MK	Dobrá pomoc: setkání dobrovolníků
17.15	Seniorský dům	Teče voda vodička – lidové písně a poezie jižních Čech – soubor L.Danešové
17.30	Kino Portyč	Všechno nebo nic – ČR
20.00	Kino Portyč	Rocco – FR, titulky

Úterý 21. BŘEZNA

17.30	MK	Řemeslo má zlaté dno, aneb 135 let učňovského školství v Písku – přednáška V. Měchury
17.30	Kino Portyč	Muzzikanti – ČR
19.00	DFŠ	Dívčí válka - divadelní představení
19.00	KD	Taneční pro pokročilé
19.00	Strom setkávání	Mužský kruh
19.30	Lázně Vráž	Písecká čtyřka Josefa Nováka
20.00	Kino Portyč	Padesát odstínů temnoty – USA, titulky

Středa 22. BŘEZNA

12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
16.00	KD	Dětský karneval
17.30	MK	Žítkovské čarování – beseda s Jiřím Jilíkem
17.30	Kino Portyč	Padesát odstínů temnoty – USA, titulky
20.00	MC Divadelka	Student´s Night
20.00	Kino Portyč	Nejšťastnější den v životě Olliho Mäkiho – FI, tit.

Čtvrtek 23. BŘEZNA

9.00	MK	Móda našich předků – přednáška V. Šindeláře
9.30	KD	Setkání přemyslovských měst
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Ing. J. Bojarová
16.00	MC Divadelka	Večer pro seniory – Josef Kozák
17.00	MK	Čtenářský klub nejen pro rodiče – Anselm Grün: Život je teď
19.00	DFŠ	Jakub Smolík - koncert
19.30	Lázně Vráž	Fautores Flautae Václava Holuba

Pátek 24. BŘEZNA

8.30/10.30	DFŠ	Zlatovláska – Těšínské divadlo Český Těšín
12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
16.00	Kino Portyč	Lví žena – FI, titulky
18.00	Kino Portyč	Rande Naslep – DE, dabing
19.30	Lázně Vráž	Taneček na zámku – Leoš Karásek
20.00	MC Divadelka	Expedition – Ladies Special – Djane Snookey, DJane Kan-Jacca
20.30	DPČ	E!E slaví 30 let – Turne! Ečko - koncert
20.30	Kino Portyč	Život – USA, titulky

Sobota 25. BŘEZNA

9.00	KD	FLER JARMARK
9.30	MK	Velikonoční vazby – 3x workshop
10.00	Sladovna	MAKERDAY – Leonardův svět technických vymožeností – do 17.00
14.00	Kino Portyč	Balerína – FR/CAN, dabing
16.00	Kino Portyč	Kong: Ostrov lebek – USA, titulky, 3D
18.00	DPČ	JH Band – kantorská country kapela
18.00	Kino Portyč	Skryté zlo – USA, titulky
20.00	MC Divadelka	Disco Night – DJ Pietro
20.30	Kino Portyč	Rande Naslep – DE, dabing

Neděle 26. BŘEZNA

8.00	KD	Evropský parlament mládeže – 19. Národní výběrová konference
14.00	Kino Portyč	Balerína – FR/CAN, dabing
15.00	LD Nitka	O potměšilém kostlivci – Krvelačný medvěd – loutková pohádka
16.00	Kino Portyč	Divoké vlny – USA, dabing
18.00	Kino Portyč	Rande Naslep – DE, dabing
20.30	Kino Portyč	Skryté zlo – USA, titulky

Přednáška v Prácheňském muzeu, 16. března: s cestovatelem Miloslavem Martanem ještě jednou do Národních parků USA...

Pondělí 27. BŘEZNA

15.00	MK	Pohádková klubovna
17.30	Kino Portyč	Skryté zlo – USA, titulky
19.30	Lázně Vráž	Kouzlo hoboje aneb koncert o věčném dechu – Duo Adamus-Sinkulová
20.00	Kino Portyč	Život – USA, titulky

Úterý 28. BŘEZNA

8.30	KD	BURZA PRÁCE – do 15.30
14.00	Seniorský dům	Zábava pro Ámose aneb Hudební návrat do školních lavic – J. Kozák
17.30	Kino Portyč	Masaryk – ČR
19.30	Lázně Vráž	Cestování s písničkou – Muzikanti od Otavy Rudolfa Přiba
20.00	Kino Portyč	Život – USA, titulky

Středa 29. BŘEZNA

12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
15.30	ZŠ Svobodná	Povídání o waldorfské pedagogice
16.30	MK	Creative Café – Tvoření s Marií
17.30	Kino Portyč	Lví žena – FI, titulky
18.00	Sv. Trojice	Darina Vrbová a Kvartet – koncert šansonu
20.00	MC Divadelka	Student´s Night
20.30	Kino Portyč	Masaryk – ČR

Čtvrtek 30. BŘEZNA

10.00	MK	Dobrá pomoc: setkání dobrovolníků
10.00	Kino Portyč	Jackie – USA, titulky – pro seniory
14.00	DPČ	Dobročinná akce pro zvířecí azyl Sirius – 2. ročník akce – burza oblečení
16.00	MK	Mluv česky! Kurz češtiny pro cizince
16.00	MK	Kariérní poradna – Ing. J. Bojarová
17.00	Kavárna PN	Vernisáž výstavy grafik a promítání filmu Tomáše Hausera + film Očarovaná Šumava na motivy Váchala
17.30	Kino Portyč	Šmoulové – USA, dabing, 3D
18.00	ZŠ Svobodná	Znění planet a náš pohyb – zahájení kurzu Eurytmie
19.00	DFŠ	Princip náhody – Divadlo Ungelt Praha
19.30	Lázně Vráž	Zpívání s kytarou
20.00	Kino Portyč	Ghost in the Shell – USA, titulky, 3D

Pátek 31. BŘEZNA

12.00	Sladovna	#LABORATOŘ – BARVY – do 17.00
12.00	DPČ	Streetmachine, Trest smrti, Delikvence11, Loosers – pokračování akce pro Sírius – burza oblečení
16.00	Kino Portyč	Šmoulové – USA, dabing, 3D
18.00	Kino Portyč	Ghost in the Shell – USA, titulky, 3D
19.00	MK	Noc s Andersenem: Císařovy nové šaty
20.00	MC Divadelka	Surprice Night
20.30	Kino Portyč	Volání netvora: Příběh života – USA/ES, tit.

Březen bude ve Sladovně ve znamení aktivit

Velké interaktivní výstavy plné barevných a důmyslných instalací. Taková byla v posledních letech náplň písecké Galerie hrou. Je tomu tak i nyní, kdy se návštěvníci Sladovny noří do světa díla a vynálezů Leonarda da Vinci, ale přece je něco trochu jinak. Provzdušněné trámy historické budovy, které byly na čas zbaveny dřevotřískových stěn a objektů, nabízejí více tvořivých aktivit než kdykoli předtím.

Děti si novou výstavu Leonardium zamilovaly hned během vernisáže... Foto PS/Zdenka Jelenová

Nemusíme chodit daleko. Samotná výstava Objevárium: Leonardo a především její druhá část, která se jmenuje Leonardium, se během celého března bude zabývat geometrií a architekturou. Děti díky praktickým cvičením zjistí, co si pod takovými slovy vlastně představit. Na obdobné téma si malí i velcí mohou hrát ve Vysokých trámech, kde kromě putovní expozice věnované osobě významného ilustrátora Miroslava Šaška, čeká velké množství kartónových krabic, až z nich návštěvníci vyrobí dům, továrnu či jinou důležitou budovu a zasadí ji do neustále rostoucího a měnícího se města. Zvládnete to tak, aby vše fungovalo? Vyzkoušejte si to můžete až do 26. března ve tvořivé části výstavy Svět podle Šaška. A ještě intenzivněji pak 19. března od 13 hodin v rámci hry Máme plán, která je určena pro hráče starší 16 let a povede ji autor kartónového workshopu architekt Martin Zborník.

Kdo nebude mít dost, s otevřenou náručí ho přivítá nově otevřená #LABORATOŘ. Ta je výtvarně laděná a podporuje kreativní myšlení. Najdete v ní celkem osm aktivit a odpočinkový prostor. Všechna stanoviště mají společné téma - Barvy, ale každé z nich s nimi pracuje jinak. Můžete malovat, barvu rozstřikovat, houpat se v hamace s křídou v ruce, dělat barevné stopy, pracovat s projekcí či průsvitem. Je to paráda!

A pro technické nadšence máme ještě jednu dobrou zprávu. 25. března od 10 hodin se ve Sladovně uskuteční vůbec první celodenní jihočeský MakerDay. Kutilové, fanoušci robotů, vynálezci, děti a všichni, kdo rádi tvoříte a vyrábíte, zapište si toto datum do kalendáře. Připojte se k nám a přijďte proniknout do světa technických vymožeností. Velký den nejrůznějších technicky zaměřených workshopů, který je inspirován dílem Leonarda da Vinci, vám nabídne například souboje hydraulických robotů a spoustu dalších zajímavých věcí. Nenechte si MakerDay ujít. Bude velmi nevšední a bude stát za to.

PETR BRŮHA, Sladovna Písek

minerva21
sebevědomí • sdílení • společenství

Setkání v úterý 14. března v 17.00 hodin v Laser areně, OD Luna, Velké nám., Písek

Umění improvizace aneb Na změnu jsme připraveni

Chtěli byste vědět, kde se bere odvaha ke změně? Chcete být soustředění a pohotovější v komunikaci? Lépe se domluvit se druhými?

Poradí Monika Nevolová, původně psycholožka, která působí jako exekutivní a životní kouč, trénuje improvizační dovednosti a storytelling.

Svou účast prosím potvrďte do 12. března na www.minerva21.net v sekci aktuality nebo emailem: minerva21pisek@gmail.com.

Vstupné 150,- Kč, studentky, maminky na MD a ženy nad 60 let 100,- Kč, členky klubu MINERVA 21 zdarma.

Jógou k sobě Písek

nabízí pro rodiny i jednotlivce LETNÍ DOVOLENOU s masážemi a jógou pro dospělé i pro děti.

Hatha jóga, jógová terapie a dynamika, jóga pro děti i dospívající, jógové konzultace.

Pro začátečníky i mírně pokročilé také vstup do lekcí kursů během roku na permanentky.

KONTAKTY: tel. 604 966 459

mail: *jogou-k-sobe@seznam.cz;*

www.jogou-k-sobe.cz

Hormonální jóga – intenzivní víkendový kurz

Co je to hormonální jóga, tedy vlastně hormonální jógová terapie dle Dinah Rodrigues?
Jedná se o přirozenou terapii – sestavu cviků, která vychází z hatha jógy, tibetských technik práce s energií a kundaliní jógy, tato sestava aktivuje či obnovuje tvorbu ženských pohlavních hormonů. Je dynamickým druhem jógy a přináší rychlé výsledky. Při cvičení dochází k postupnému odstranění potíží způsobených hormonální nerovnováhou, výsledky jsou podloženy vědeckou studií.

Musím mít nějaké zkušenosti se cvičením jógy, pokud se chci kurzu zúčastnit?
Není to nutné, vše co potřebujeme ke cvičení, se postupně naučíme na víkendovém kurzu.

Co se na kurzu naučím?
Na kurzu se budeme učit správně dýchat, mimo to několik dechových technik, dále se naučíte celou sestavu, kterou budete dále cvičit doma. K tomu, abyste sestavu mohla cvičit doma a věděla jak na to, dostanete materiály s podrobným popisem. Také se naučíte harmonizační a protistresové cviky, které se hodí do každodenního života.

Kdy bych měla začít uvažovat o účasti na kurzu?
Jógová terapie je doporučována od 35 let jako prevence pokud žena či muž nemají žádné problémy. Pokud se však vyskytují již některé hormonální problémy, které chceme řešit přírodní cestou, je velmi na místě začít cvičit i dříve než v 35-ti letech.

Na kurzu jsou tedy ženy a muži společně?
Je sestava určená speciálně pro ženy – tu vyučuji na kurzu pro ženy, který se právě v Písku uskuteční a je sestava určená přímo pro muže – tu vyučuji na kurzu pro muže, ten bude probíhat v červenci v Č. Budějovicích. Také je sestava pro diabetiky a prevenci diabetu – zde je cvičení smíšené.

Kdy bych tedy měla navštívit vaše cvičení, pokud jsem žena?

Pokud odpovíte na některou z následujících otázek ano, určitě je pro vás cvičení vhodné: Trápí vás problémy s hormonální nerovnováhou? Máte nedostatečnou funkci štítné žlázy? Trpíte bolestmi hlavy a migrénami? Máte nepravidelný nebo bolestivý menstruační cyklus? Trpíte PMS? Je před vámi přechod? Případně právě prožíváte menopauzu? Již vám bylo 35 let? Chtěla byste otěhotnět a nedaří se to, i přesto, že jste fyzicky v pořádku? Trápí vás polycystické vaječníky? Vytváří se vám cysty na vaječnících? Máte nízké libido? Trápí vás výkyvy nálad, nespavost? Trápí vás padání vlasů nebo akné? Trpíte ztrátou ovulace, případně nemáte měsíčky? Trápí vás nespavost? Trápí vás deprese? Trápí vás problémy s pamětí?

Kdy bych tedy měl navštívit vaše cvičení, pokud jsem muž?
Pokud odpovíte na některou z následujících otázek ano, určitě je pro vás cvičení vhodné: Trápí vás nízká hladina testosteronu? Potřebujete zlepšit zdraví v mnoha oblastech? Potřebujete získat odolnosti proti stresu? Zlepšit funkce štítné žlázy? Potřebujete si zvýšit energii a duševní stabilitu? Získat dobrou náladu a pocit uvolnění? Rádi byste si zvýšili imunitu? Potřebujete zlepšení krevního oběhu? Hodilo by se zvýšení libida? Trápí vás problémy s prostatou nebo by se hodila prevence? Potřebujete prevenci hemeroidů? Pomohla by prevence poruchy ztopoření a erekce? Rádi byste si zlepšili kvalitu spermií (zejména pohyblivost a rychlost)? Trápí vás růst prsou u mužů a

chlapců, díky zvýšení testosteronu? Trápí vás nespavost? Trápí vás noční pocení? Trápí vás deprese? Trápí vás problémy s pamětí?

Proč jít k certifikované lektorce? Vždyť mne to může naučit kamarádka nebo někdo jiný levněji.
Jedině certifikovaná lektorka je schopná vás upozornit na kontraindikace, dokáže vám říci, co děláte špatně, upravit a opravit, abyste cvičili správně, případně upravit cviky, pokud vaše fyzické schopnosti nestačí. Pokud vás učí sestavu necertifikovaný člověk, může vás naučit sestavu špatně a ta nebude účinkovat, případně si můžete způsobit zvýšení hormonální nerovnováhy.

Více informací na www.hjdaniela.cz

Rodinné centrum FAZOLE plánuje v Písku založit novou Montessori školu

Už několik let působí v Písku Montessori Rodinné centrum Fazole. Jeho ředitelkou je Barbora Brosková: „Vidíme, že je o tento typ vzdělávání zájem. Naši školku Fazolku máme zcela naplněnou." Od rodičů předškoláků pochází myšlenka založit v Písku Montessori základní školu.

„Pomoz mi, abych to zvládnul sám" – zní základní heslo Montessori pedagogiky, kterou založila před více než sto lety dr. Maria Montessori na vědeckém pozorování dětí, využívajícím jejich vnitřní motivaci. Tzv. senzitivní období se podle ní vyznačují velkým zájmem dítěte o konkrétní věc a činnost, kterou opakuje, dokud nepronikne do její podstaty a zájem zase neopadne. V těchto obdobích se dítě učí nejrychleji a nejlépe. Dospělí mu mohou pomoci tím, že mu taktně a trpělivě příslušnou činnost demonstrují. Montessori školy existují po celém světě, dvě z nich jsou v Českých Budějovicích: Montessori Kampus a Viva Bambini.

Jedním z rodičů, kteří mají své děti v písecké školičce Fazolka, je Petr Arnican, vzděláním středoškolský pedagog, který se o alternativní způsob vzdělávání zajímá už dlouho: *„Z mých zkušeností přibývá rodičů, kteří chtějí, aby se při výuce respektovaly individuální zvláštnosti každého dítěte. Znám praxi některých českých i německých škol, které využívají tento způsob – a přesvědčilo mne to, že jde o naprosto životaschopnou alternativu."* Jde podle něj hlavně o to, aby se z dětí nedělal průměr, aby se nepasovaly na jednu společnou a jednotnou šablonu – a tyhle tendence se dnes bohužel zase v některých koncepčních návrzích objevují...

„Montessori systém není postavený na autoritě učitele. V našem pojetí mu říkáme průvodce – a jeho hlavním úkolem je opravdu doprovázet děti na jejich cestě," vysvětluje Barbora Brosková. Další podstatnou součástí jsou motivující speciální pomůcky a podnětné prostředí: *„Aby dítě bylo zodpovědné, samostatné a sebe-disciplinované, je třeba mu nabídnout prostředí, které je maximálně přizpůsobeno jeho potřebám. A v něm nabízíme specifické pomůcky, které odpovídají vývojovým fázím dítěte."*

KONTAKTY:
Rodinné centrum FAZOLE, z.s.
Sedláčkova 472, vila 06, Písek.

Otevírací doba:
rodinné centrum po-st 9:30-12
školka i škola po-pá 7:30- 16:30
www.fazole-pisek.cz, tel. **775 177 640**,
e-mail ***rcfazole@gmail.com***

Jde o alternativu vhodnou pro jakékoliv dítě? *„Klidné prostředí ve třídě a možnost vybrat si vhodný čas pro soustředěnou práci působí dobře i na děti, které jinak vypadají nesoustředěně. Rodiče, kteří si vyberou naší školku či školu by se měli vědomě rozhodnout, znát náš přístup, souhlasit s pobytem dětí venku i během výuky, vědět, že stravování máme vegetariánské, že předpokládáme pravidelné konzultace o potřebách jejich dětí,"* vysvětluje Barbora Brosková. Petr Arnican její slova potvrzuje: *„Myslím, že většina dětí by tu byla spokojena, protože tenhle systém je povzbuzuje v jejich vlastní vnitřní cestě... A člověku je vrozená potřeba objevovat, touha učit se. Nemusí je to někdo učit."*

V Montessori školách se děti učí souvislosti vzájemně propojovat, nemají vše rozsekané do 45minutových oddělených předmětů. Barbora Brosková vysvětluje: *„Žáci pracují v rámci týdenních plánů, mají určité společné penzum, ale je na každém z nich, jak si jednotlivé činnosti s pomocí učitele – průvodce samostatně naplánuje. A pak sami zpětně hodnotí, jak vše zvládli. Mohou pracovat zcela samostatně, či ve skupinách. Učitel zde neprezentuje nové téma celé třídě společně "*

Děti jsou hodnoceny jen slovně, což Petr Arnican vítá: *„Ptám se často dětí kolem sebe, co by změnily na své škole, kdyby mohly. Často se odpovědi týkají známkování, někdy jim známky připadají nespravedlivé, příliš závislé na mnoha věcech, které sami nemohou ovlivnit, či jen zčásti..."* Žáci pak podle něj někdy „pracují" jen z vnější motivace – aby neměly špatnou známku, aby se na ně rodiče a učitelé nezlobili....

„Vzpomínám si na svou povinnou praxi v rámci pedagogického studia. Učil jsem na gymnáziu – a zeptal jsem se na první hodině studentů, co by chtěli v tomto předmětu dělat. Velká část dětí nevěřícně koukala a vůbec nevěděla, co by je vlastně zajímalo... Jeden student za mnou pak přišel po hodině a řekl: Vy jste za celou mou dosavadní docházku jeden z mála, koho zajímalo, co bych chtěl dělat – děkuju vám za to," vzpomíná Petr Arnican.

Proč chcete dát své dítě do Montessori školy, vysvětluje i další tatínek, Petr Cimpa: *„Jako žák jsem nesnášel sezení v lavici a učení se vše nazpaměť. V Montessori mají děti disciplínu a svobodu zároveň. A věci se učí praxí a formou různých projektů, na kterých vzájemně spolupracují. Dle mého názoru je Montessori systém připraví mnohem lépe na dobu dospělosti – budou schopni lépe spolupracovat v kolektivu, vyhledávat a filtrovat informace na internetu, v knihách, atd. Je to systém, který je dlouhodobě odzkoušený v zahraničí a který dokáže dítě připravit na dnešní dobu – objevit a podpořit jeho silné stránky a tím mu dopomoci k snazšímu rozhodování, až si bude vybírat obor na škole nebo ideální řemeslo."*

Zájemci o novou školu by se podle Barbory Broskové především měli přijít seznámit s prostředím a přístupem osobně. Návštěvu je nejlepší si dopředu domluvit. Během jara bude probíhat ukázková výuka. A jak začne školní výuka fungovat? *„V prvním roce začneme formou sdružené skupiny pro děti, které budou zapsané na domácí individuální vzdělávání v jedné ze dvou spolupracujících škol v Písku či Budějovicích. Na školní rok 2018/19 již plánujeme formu zapsané soukromé Montessori školy,"* vysvětluje nejbližší plány Barbora Brosková.

ZDENKA JELENOVÁ

Proč lidem vadí volně žijící kočky?

O šelmách svobodomyslných a společenských

Před časem pobíhala po Písku nadšeně mládež s peticí – v Písku je moc koček (toulavých!), zachraňte je útulkem a kastrováním. Budou se pak umísťovat! Vznešené cítění – soucit se zvířaty – neodmítám. V roce 2002 vznikla iniciativa nadšenců podobného typu. Protože zde byli i praktici, vznikl domov Sírius v Dolním Záhoří. Ostatní se problému zřekli.

Patnáctiletá je dnes zkušenost tohoto Domova zvířat – nikoliv útulku, neboť slouží i k dožití přestárlých tvorů, nemocných, někdy i nechtěných, a pomáhá lidem, kteří se nemohou starat o zvíře, přestát morální utrpení, protože svého kamaráda (často jediného, ač dědiců pak bývá dosti) nedokáží nechat uspat, když už ho nemohou mít u sebe.

Je zvláštní, jak některým lidem tato charitativní činnost připadá zcela neodborná. Paní Gašparíková, zkušená v oboru, často musí vyslechnout „znalce“, vlastnící doma jedno zvíře, jak je snadné umisťovat zvířata, o nichž ví z praxe (denně se o ně stará), že jsou z nějakých důvodů neumístitelná. Je totiž nemorální vnucovat lidem tvora, který bude permanentkou k veterináři, pokouše celou rodinu, nenávidí děti nebo se jich bojí, je nečistý nebo neovladatelný. Sociální sítě se hemží útoky – ale naštěstí paní G. ví, že s prominutím „vyzvracet se“ na internetu je věc už i společensky pro určité aktivisty nutná.

Chtěla bych přinést trochu osvěty – tedy vyvracet, což je sisyfovské, pověry o kočkách.

Především neexistují „toulavé“ kočky. Pro kočku je přirozený veliký areál pohybu. Tudíž kocour, i když se mu to přičítá, se netoulá – pouze obejde v době rozmnožování několik přítelkyň. Znala jsem kocoura, který chodil ze Záhoří na zálety do kdekteré okolní vsi, pěkně podél silnice...

Kočka se pohybuje ve svém areálu. Většina zvířat žije v pospolitostech, většinou 1-2 kocouři a několik koček. Více zvířat bývalo kolem vepřínů a hřebčinců. Skupiny se dobře snášely. V kravínech bývalo zvířat méně a podléhala více například svrabu, koťata tam hynula na úrazy a průjmy z mléka.

Ve městech je kočka normální součástí ekosystému. Pokud je krmena, neškodí, likviduje hlodavce, ale protože je z hladu nemusí požírat, nemá jejich choroby a ani se neotráví – hlodavci jsou kontaminovaní veškerými odpady a pokusy je trávit.

Mám celkem slušný přehled o počtu volně žijících koček v Písku. Protože většina kocourů je kastrovaná, vyskytují se koťata sporadicky. Pokud kotě vyhledá člověka, není „toulavé“, ale vyhozené jako oběť představ o roztomilé kočičce, která je „najednou“ živá, a dokonce má nároky – chce žrát, čůrat a kakat – kam? A rozhodně se nechce nechat mučit dětičkami, které ji dostaly „na hraní“. Taková koťata končí vesměs v Záhoří v Síriu díky laskavým městským strážníkům (díky!), kde buď přežijí celou „odysseu“ bez následků, nebo projdou martyriem léčení. Existují sice dobří lidé, kteří se ujmou zvířete, které není výstavní, ale ti obětavci nemají miliony a nafukovací byty. Takže...

Depozitum pro tato zvířata by mělo smysl. Pokud by ti, kdož ho budou provozovat, neměli iluze – o tom, že na kočky stojí u Síria fronty zájemců a majitelka je zahání samopalem, protože je nechce nikomu dát. Každé zvíře je nutno umístit zodpovědně, prověřit si budoucího majitele a také ho nechat podepsat smlouvu o převzetí – a tím ho zavázat roční zodpovědností. Zvíře není věc – nemusí nutně jít z rukou do rukou. Dlouho žijící zvířata v pospolitosti mají své přátele a stalo se nejednou, že kočka byla vrácena – odmítla bez svých několika přátel žít a nový majitel chtěl jen jednu kočku. Bohužel kočka není sólista – taky jedna z pověr.

Ještě k přeočkování a počtu koček například v Portyči. Vzhledem k velkému areálu pohybu lze předpokládat, že doloženo je cca šest koček, příslušejících lokalitě. Spolu žijí – Topělecká: dva vykastrovaní kocouři, do lokality nepustí ani chlup. Na Pěníku: dvě kočky v areálu nevyužívaných objektů a jedna dochází z objektů kolem silnice na Prahu. Zvířata jsou divoká, některá lehce důvěřují těm, kteří je denně krmí. Další dvě jsou kolem ulice Přemyslovy. Kastrovaná zvířata. Podle mého názoru je to všechno. O jiných lokalitách vím, že tamní skupiny jsou maximálně do pěti zvířat. Pokud má někdo jiný názor, může to být buď tím, že kočky nesnáší, a tak je vidí ve větším počtu, nebo jsou příliš pohyblivé, a tak jednu rychlou nerozezná od té samé, znovu probíhající.

Byly doby, kdy jsem byla více než dnes přesvědčena o dobrotě lidské a ani by mne nenapadlo, že někdo vyhodí zvíře do kontejneru nebo se ho zbaví v lese! Bohužel, přesvědčila jsem se osobně, že lidé nejenže vyhodí dědečka či babičku (jde o jmění, jasně pochopitelné), ale i zvíře, i když by ho mohli pouze zavézt za dveře veteriny v košíku!

Proto mne vůbec nepohoršil názor inženýra Šatry, že občané si depozitum vyloží jako humanitární zařízení za obecní peníze. Přesvědčilo mne o tom, jak občané uklízejí odpad – když byli vidět u popelnice, pěkně i tašku položili a urovnali. Kontejneřiště? Kdo tě vidí, kašli na pořádek! A se zvířaty? Pan inženýr má pravdu – ze zkušenosti. Chtěla bych jen přesvědčit podezřívavce a naivky: takové depozitum, pokud má být poctivé, není „vejvar“. Sto tisíc za kastrace neplynou do Domova Sírius. Veterinární náklady jsou placeny pouze za zvířata, dovezená městskou policií. Nelíbí se mi útoky na internetu a podezření, že z toho všeho má majitelka vilu na Floridě a Rolls-Royce.

Nikdy jsem nepochopila, co občanům vadí na volně žijících kočkách – a nejen na nich. Zvířata přece mají v ekosystému místo jako člověk! Když něco nemiluju, tak si to nepořídím, ale moje svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhého – byť by to byla kočkobába, obcházející bytosti, prokazující jí lásku, když už to lidé neudělají!

Co se týče výdajů, má pan místostarosta Knot pravdu, že městu by se provoz značně prodražil. Protože vím, jak pracuje Sírius, myslím si, že tyto aktivity mají být (už kvůli výchově občanů) dobrovolnické. Jistě 15-20 koťat by ošetřit a udat dokázali aktivisté s vyšším příjmem, než mají důchodci. Proč mluvím o koťatech? Protože umisťovat kočku, která žila léta volně, je náročné. Kupodivu, většina těchto zvířat je čistotných, pokud se ovšem dá v bytě přednost jejich nárokům. V estru (říji) jsou kočky náročnější. Pokud je kočka kastrovaná, nemusí být ovšem mazlíkem. Moje zkušenosti jsou značně drápkaté a zubaté. Samice po kastraci vesměs nemůže být vrácena do lokality. Mohlo by ji tam totiž místo obsadit jiné, nekastrované zvíře, a tudíž dominantní, nebo se změnila situace v městské lokalitě a zvíře bude nějak usmrceno – nezná například šoféry aut a špatně je odhadne při přebíhání ulice. Kocouři se vracejí do lokality dobře, stačí jim dva tři dny k rekonvalescenci. Je dojemné vidět, jak se zvířata po návratu vítají.

Zvíře z ulice je umístitelné buď na venkově, ale s pečlivým programem zvykání si na prostředí, v zahradní čtvrti, ale ta mívá konkurenci. Pokud – jde o kočky – je chcete někomu věnovat, pak je třeba upozornit na to, že nejsou hračka, ale malí tygři.

Obávám se, že touha pomáhat kočičkám pramení často z přehnaného optimismu, že zachráníte tvora – který to ovšem od nás nežádá. Myslím, že mladí přátelé, kteří chtějí pomáhat, by se měli obrátit na zkušené praktiky a veterináře, nikoliv na sociální sítě, které často logicky myslícího a odborně vzdělaného člověka mohou dovést až (jak říká jeden psychiatr) k nepříčetnosti, ale svými bludy, které je možno dnes veřejně a ve vší svobodě šířit, oblbovat dobré a laskavé duše. Pokud by byl zájem, mohla bych doporučit odborníky (nikoliv Sírius, to by šlo o podjatost!), kteří se péčí o volně žijící kočky zabývají – s upozorněním, že, ač na to mají, mohou se jednou ocitnout v chudobinci. Jistě chápete, že pro město je to představa tristní!

JIŘINA POSPÍŠILOVÁ – PANÍ TROI

František Janula – Čech z Paříže:

...být v tom žhavém ohnisku...

Zajímavá výstava se uskuteční v chodbě knihovny Prácheňského muzea od 1. března do konce dubna. Opakovaný návrat malíře Františka Januly z Paříže do Písku není náhodný. Ač rodák z Lysé nad Labem, k Písku ho pojí rodinná pouta, protože zde žije jeho sestra a neteř.

Ostatně můžeme rovněž zmínit další důležitou skutečnost, že Prácheňské muzeum v Písku již dlouhou řadu let vystavuje české umělce žijící ve Francii. Poprvé se obrazy Františka Januly představily v Písku na společné výstavě Paříž nad Otavou, v roce 1996.

Následovala velká putovní výstava po Čechách v roce 2000, kterou kurátorka pod hlavičkou Prácheňského muzea uskutečnila ve výstavních prostorách galerie X centrum v Plzni, Francouzském institutu a Studiu Paměť v Praze, v galerii českobudějovické radnice a v galerii Dílo v Brně. V roce 2003 pověsila Janulovy obrazy v písecké galerii Portyč a v roce 2012 uspořádala ve spolupráci s galerií Klatovy/Klenová a její kurátorkou Helenou Fenclovou, rozsáhlou výstavu k autorovým osmdesátinám v galerii Prácheňského muzea, galerii Klatovy/Klenová – zámek, galerii Vyšehrad v Praze a v Divadle Husa na provázku v Brně.

Výstavu v Prácheňském muzeu bude doprovázet filmový záznam z atelieru malíře v Paříži, jehož autorem je písecký rodák, filmový režisér Petr Skala, který v Paříži zhotovil filmový dokument o umělci pro Českou televizi v rámci svého dlouhodobého cyklu „Výtvarnické konfese“.

František Janula se narodil 24. března 1932 v Lysé nad Labem. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v ateliéru profesora Josefa Kaplického v letech 1950 – 55, žije a pracuje od roku 1968 v Paříži.

„Maloval bych všude, ale bez Paříže by moje malba nebyla taková, jaká je dnes. Potřeboval jsem ten přímý, hutný kontakt, nastavit tvář všem větrům, být v tom žhavém ohnisku, kde se něco děje. Maloval bych všude, ale mám pocit, že v Paříži se moje malba osvobodila.“

František Janula, Paříž 2012

„Přesto, že začínal být v Praze známý, měl František Janula odvahu ji opustit v roce 1968, když jeho země znovu upadla do diktatury. Po příjezdu do Paříže, zbavený všeho, nemluvě francouzsky, musel začít znovu. Živil se příležitostnými pracemi, aby mohl pokračovat v malování. Znal jsem ho již v této těžké době a snažil se mu pomoci, jak jsem mohl. Tenkrát maloval malé akvarely, které začínal prodávat, a tisknul grafiky, jež mne upoutaly prudkou výrazností forem. Jako všichni umělci v nouzi maloval na tom, co měl po ruce: na balicí papír, prostěradla, kartóny, izorel, lepenku a podle možností i na klasická plátna. Tato situace strádání měla alespoň tu zásluhu, že Janulovi dala možnost, vyjádřit se na jakémkoli materiálu, čehož využil s výjimečnou fantazií.

Dnes Janula, jehož talent je již uznán četnými sběrateli a několika galeriemi ve Francii i v cizině, pracuje soustředěně na různých podkladech se stejně šťastným elánem. Výsledek: malba mnohostranných fazet, kde Janula zůstává naprosto sám sebou, vždy poznatelný pro svůj osobitý vztah k vesmíru a prostoru, od kterého vlastní svůj klíč. Jako neposedný čert s náruživostí manipuluje různý materiál, spojuje v celek, krájí, stříhá, slepuje a komponuje barvy, dávajíc jim vlastnoručně vyráběný reliéf. S překvapením a obdivem jsem již dvacet let svědek této nepřetržité tvorby. Janula je dokonalý a náročný umělec, hluboké originálnosti. Zaslouží si být počítán, podle mého názoru, mezi velké malíře naší doby.“

Jean Orizet, Paříž 1984

„Děti, které si hrají na schovávanou, nevědí, že v posledním patře jejich domu v Allé des Lilas v Aubervilliers bydlí od roku 1974 malíř Janula se svojí manželkou a čtyřmi kočkami. Neznají muže s cigárem, kterého potkávají každé ráno, když jdou do školy a on do svého nedalekého ateliéru. Je to půda nad portugalským obchodem, kterou má od majitele pronajmutou zároveň se dvěma sklepy. Tam pracuje a skladuje své obrazy a sochy.

Diskrétnost a jednoduchost. To Janulovi vyhovuje. Jeho představa komfortu je výlučně a definitivně spirituální. V roce 1967 přijel do Paříže s vízem platným na týden zhlédnout soubornou výstavu Picassa, a později v roce 1968 ve Francii zůstal.

Zpočátku spal pod mosty anebo v ubohých hotelích. Potom přespával v pokojích pro služky, žil z příležitostných prací a na kolenou maloval akvarely.

(...) Po pádu berlínské zdi (1989) a sametové revoluci Češi znovu objevili Janulu také zásluhou televizních filmů natočených v Aubervilliers a v Paříži. Čeští kritici výtvarného umění a galeristé sledují vývoj Janulovy tvorby a zároveň i nakladatelé. Nedávno byly vydány Janulovy básně, některé jsou recitovány v literárních kavárnách. „Píši odjakživa. O malbě, o životě. Nejsem spisovatel, ale vždy jsem měl potřebu psát.“ Přes to všechno si Janula zachovává chladnou hlavu: „Věděl jsem vždy, že je nutné nejméně 40 let práce, než malíř začne opravdu existovat.“

Francoise Monnin, v Paříži 19. prosince 2008

Irena Mašíková s Františkem Janulou v jeho v pařížském ateliéru, někdy na přelomu tisíciletí. Foto archiv I.M.

Více textů najdete na www.piseckysvet.cz.

Připravila IRENA MAŠÍKOVÁ

Rychlostní kanoisti: Už se nemůžeme dočkat, až to rozmrzne a vyjedeme…

Tomáš Dědič – hlavní trenér Oddílu rychlostní kanoistiky TJ Sokol Písek: „S kolegou jsme nedávno přemýšleli, proč vlastně tu kanoistiku děláme. Došli jsme k tomu, že je to super sport, který můžeš dělat v každém věku, pohybuješ se v přírodě, můžeš ho pojmout velmi rekreačně, kondičně nebo výkonnostně a závodně, což třeba u kolektivních sportů v podstatě nejde. V létě je na vodě krásně a příjemně, na rozdíl třeba od běhu a cyklistiky není takové horko. Ale hlavně nás to k té vodě táhne a už se nemůžeme dočkat až to rozmrzne a vyjedeme.“

Kanoistika má v Písku dlouhou tradici, její počátky sahají do konce 30. let minulého století. 11. dubna 1939 se v hostinci U Reinerů sešla první porada vodáků a členů Klubu českých turistů. Bylo rozhodnuto zřídit vodácký odbor KČT, který měl v létě nahrazovat odbor lyžařský. První ustavující schůze se konala 5. května v hostinci Na ostrově. Pro první loděnici bylo městem přiděleno místo za zahradou městské vodárny a získán materiál ze zrušené vojenské plovárny U Smetáka.

V říjnu 1939 byla nová loděnice slavnostně otevřena a už rok po svém založení měl oddíl více než 100 členů, z nichž téměř polovinu tvořili dorostenci, studenti píseckých středních škol. Prošla léta plná sportovních úspěchů i roky slabší, období rozkvětu i epizody vnitřních sporů a generačních výměn, jak už to v podobných organizacích bývá. Současná loděnice pochází z konce šedesátých let, kdy oddíl kanoistiky ještě spadal pod TJ Jitex, od roku 1991 patří k TJ Sokol Písek.

Oddíl rychlostní kanoistiky má dnes pestrou členskou základnu, co do věku i výkonnosti. Někteří trénují pravidelně, jiní si přijdou zasportovat jen příležitostně. Těm nejmladším se věnuje pětičlenný trenérský tým. Role hlavního trenéra se ujal Tomáš Dědič, který se kanoistice věnoval už jako dorostenec a po delší přestávce se k ní před deseti lety znovu vrátil kvůli vlastním dětem.

Co se v oddíle od devadesátých let změnilo?
Dorostenci z 90. let postupně zestárli a nových dětí moc nepřicházelo. Oddíl ale odchoval řadu úspěšných závodníků. Například Tomáš Zástěra vedl sice malou, zato ale velmi úspěšnou skupinu, která se účastnila mnoha mezinárodních závodů včetně mistrovství světa. Také ostatní členové se postarali o odrůstající mládež v devadesátých letech a na přelomu tisíciletí, a udrželi loděnici v provozu. Díky nim dnes máme kde sportovat a co opravovat. Dokázali nám také uchovat základní vybavení a lodě, jinak by nebylo na čem začít. Členové oddílu také vlastními silami zprovoznili loděnici po povodni v roce 2002. Takže zásluhy našich předchůdců jsou velké. Díky tomu všemu se písecký oddíl rychlostní kanoistiky dožil dnešních dnů, jako jeden z posledních dvou v celém Jihočeském kraji.

Co člověka přiměje vrátit se po dlouhých letech ke sportu svého mládí?
Dcera byla tehdy nemocná a hledali jsme sport, který může dělat venku v přírodě. Tak jsem začal nejdřív trénovat s vlastními dětmi a postupně sháněl další. Děti potřebují kolektiv, aby to dobře fungovalo. Ze začátku k nám ale lidé neměli příliš důvěru, bylo nás pár a byla tam velká fluktuace. Dneska už fungujeme jako skutečný oddíl a máme hodně dětí i dorostenců.

Můžeme rychlostní kanoistiku trochu přiblížit?
Rychlostní kanoistika je vodácké sportovní odvětví, kde se soutěží na klidné vodě. Závodí se na kajacích a kánoích v posádkách jednotlivců, dvojic a čtveřic, na krátkých tratích 200, 500 a 1000 m, přičemž za sprint se považuje 200 m, i když při trvání minimálně 30 vteřin vlastně opravdovým sprintem není. Tratě na 500 a 1000 m jsou střední tratě, podobně jako v atletice 800 a 1500 m, kterým odpovídají i délkou výkonu. Na dlouhých tratích se závodí na 5 km, děti do dvanácti let (včetně) pak na 2 km. Zvláštní disciplínou je kanoistický maraton, který se jezdí ve standardizované podobě na 36 km s přeběhy, každých zhruba 4,5 km závodníci vyskočí z lodě a sprintují asi 200 m přeběhovou zónou (nesou si sebou loď) a pak zase naskočí a jedou dál, přičemž se při přeběhu snaží setřást soupeře. Potom se jezdí ještě říční maratony různých délek a podob, třeba Krumlovský vodácký maraton, 36 km s přeběhy některých jezů, případně jejich sjížděním. Letos se opět pojede ultramaraton Budějovice-Praha, 180 km s přeběhy přehrad a dvěma volitelnými přeběhy dlouhými 8 a 4 km. Říční maratony mají mnoho různých variant.

Blíží se jarní tání a nová sezóna, přibíráte ještě do oddílu další děti? Jak probíhají tréninky?
Noví zájemci k nám mohou přicházet kdykoli během roku, tréninky máme v pondělí, ve středu a v pátek od 16 hod. Děti si mohou vybrat dny, které jim vyhovují. Od jara do podzimu jsme na vodě, běháme kolem řeky a posilujeme v loděnici, jezdíme na závody. V zimě chodíme udržovat fyzičku do tělocvičny a do bazénu, nebo jezdíme na lyže.

Písecká loděnice byla dlouho ve špatném stavu a letos projde rekonstrukcí. Co se změní?
Na její rekonstrukci už pracujeme řadu let. Naším hlavním cílem je teď loděnici zateplit, dokončit výměnu oken a vybudovat ústřední topení. Zatím jsme využívali krbová kamna. Kromě skladu lodí máme k dispozici hygienické zázemí a šatny, menší tělocvičnu a posilovnu, vznikne ještě jedna tělocvična. Chceme také upravit přilehlý pozemek a vybudovat na něm venkovní hřiště pro všechny druhy míčových sportů, které nám už dlouho chybí. Až získáme další prostředky mohli bychom opravit i nejvyšší patro s terasou, kde dřív býval prostor pro turisty.

Co vás čeká v nejbližší době?
Když svítí sluníčko jako v tyto dny, kdyby nebyl led, už dávno jezdíme. Kluci, co už s námi nějakou dobu trénují, to mají stejně. Jarní prázdniny strávíme na běžkách a pak, když nebude v Písku ještě rozmrzlá řeka, začneme s většími dětmi někam dojíždět, abychom konečně mohli jezdit. Od jara už začnou víkendové závody, v týdnu jsem na loděnici prakticky denně.

Jestli vás při čtení těchto řádek také popadla chuť dopřát sobě nebo svým dětem radost z pohybu na čerstvém vzduchu, sblížení s řekou Otavou i nezvyklé úhly pohledů na naše město z vodní hladiny, neváhejte se v loděnici zastavit. Třeba jen na zkoušku…

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Květa Tůmová: Když maluji, svět kolem neexistuje

Když se podíváme na namalovaný obraz, málokdy si uvědomíme, že za každým takovým artefaktem se skrývá celá životní pouť jeho autora právě až do toho okamžiku, kdy odložil štětec a rozhodl se, že tento obrázek je hotový. Pokud nás tato souvislost přece jen napadne, možná bychom chtěli – nakaženi některými vydavatelsky zajímavými životopisy slavných – aby to byla životní pouť bouřlivá, dramatická a možná i plná zvratů a utrpení…

Většina životopisů výtvarníků by přitom s největší pravděpodobností nevydala ani za útlou knížku, protože žijí a žili životem zcela běžným.

Květa Tůmová přišla do Písku teprve v dospělém věku, kdy spolu s manželem – jako mnozí v těch divných časech – řešili bydlení svépomocnou výstavbou. Útlý věk prožila v nedalekém Protivíně jako dítě někdejšího dragouna z Klatov a pozdějšího pracovníka zdejší lesní správy a maminky z Vysočiny, neštítící se žádné práce. Stavební průmyslovku vystudovala ve Volyni a ta určila její celoživotní pracovní kariéru stavební techničky a projektantky. Projekty, na kterých pracovala, najdeme po celém území Česka, v Písku svůj um vložila především do stavby teplárny. Možná právě celoživotní technické kreslení, zpočátku trubičkovým nebo redisovým perem a později počítačovou myší, způsobilo, že když v důchodu nasadila ostruhy svému výtvarnému koníčku naplno, kresba se nestala její nejoblíbenější disciplínou. Nenavázala tak na své dětské kreslířské pokusy, často inspirované hrdiny Divokého Západu, které kdysi dávno pochválil jistý přítel jejích rodičů – dnes už neznámý malíř.

Portrét Marisa

Výtvarný koníček se poprvé rozběhl před třicítkou. Kromě obligátních kytek a zátiší v „pidiformátech“, které si odnášeli známí, to byly i dobově módní pokusy s makramé a tkaním. *„Rodiče mne sice v dětství podporovali a chválili, neměla jsem však žádnou teoretickou průpravu, vždyť v začátcích jsem ani nevěděla, že olejové barvy se něčím ředí!“*

Své civilní povolání zcela neodložila ani v důchodu, a tak vůbec neměla potřebu učinit ze svých výtvarných počinů předmět obchodní směny. Veřejnosti nabídla své obrázky poprvé netradičně – v prodejně s textilním zbožím. *„Byla to doba, kdy se Chemoprojekt, ve kterém jsem strávila dvacet devět let, drolil a práce v mém oboru bylo málo. S jednou známou jsme tehdy šily lůžkoviny a mne napadlo přimět majitele krámu, který prodával naše výrobky, aby vystavil nějaké moje obrázky. Prodaly se hned dva.“*

Energie a motivace na pohled útlé Květě Tůmové nikdy nechyběla, a tak si hrála i s hlínou a kdysi tak módním moduritem. *„Jezdila jsem na koních ve zdejším hřebčínu, kde mne rádi vítali od chvíle, kdy se proláklo, že tatínek byl u dragounů. Není divu, že když jsem koketovala s třemi rozměry, matlala jsem hlavně koně, ale také pokusy o busty a šperky.“*

Při otázce, čeho by chtěla v malování dosáhnout, má Květa rychlou odpověď: *„Nejsem umělec. Malování mám jako koníčka, jako způsob relaxace. Nehledám ani žádné konkrétní vzory, protože si říkám, že by mně to nešlo tak jako jim a vylezla bych z toho stejně zase jen já. Záměrně nečtu ani životopisy slavných umělců, stejně bych si je nepamatovala. Neznamená to však, že bych pilně nenavštěvovala zdejší knihovnu.“*

Zvyklá na celoživotní vzdělávání však doplňuje vědomosti a zručnosti i ve svém dnes už více než nedělním malování. Pravidelně dochází se skupinkou stejně zaměřených kamarádek do jednoho z píseckých ateliérů. Usiluje o realistické zobrazování skutečnosti a její obrazy prozrazují nejen „technické“ dovednosti autorky, ale také přirozenou, zdánlivě až nechtěnou vyváženost proporcí. Lze to vidět na jejích zobrazeních krajiny, přírodní i městské. Také její zátiší navozují pocit pohody a klidu, odrážejí souměrnost „běžně“ plynoucího života. Možná právě proto jsou tak oblíbené u těch, kteří si chtějí pohledem do staropražské uličky nebo na jihočeskou krajinu „pouze“ zkrášlit svůj příbytek.

Pražské uličky

Podzim na Ostrově

„Jsem ráda, že mi život jako zálibu nadělil právě malování. Baví mne, a když maluji, svět kolem v té chvíli neexistuje. A když to navíc někomu udělá radost, je to bonus navíc.“

ANDREJ RÁDY
Autor je výtvarník a překladatel.

Závodní ovce
– Alternativní pop s nadhledem

Závodní ovce se zrodily de facto splynutím členů dvou kapel – Závodníci (1995 –2003) a později vzniklé party Ovčáci čtveráci. „Kluci ze Závodníků po rozpadu kapely zůstali v Praze a já v Písku. Chtěl jsem ale dál hrát, tak jsem lovil v místních vodách. Z kapely Naven jsem našel na kytaru Honzu „Wdowu" Wdowyczyna, na basu Tomáše Skálu a Davida Kováře na bicí, pak se přidal Ondra Suchan na trumpetu," vzpomíná textař a jeden z frontmanů obou zmiňovaných kapel Petr Putna...

Závodní ovce mají několik frontmanů – zleva Petr Putna a Ondřej Kaláb. Foto Daniel „Hendrix" Čížek

Ondřeje Suchana posléze na čas vystřídal Ondřej Kaláb, který už předtím zpíval v Závodnících. V obou zmiňovaných kapelách, které pak zfúzovaly do jedné s názvem Závodní ovce, se na různých postech vystřídalo lidí celkem 15. Někteří přišli, jiní odešli, aby se zase po čase vrátili. Takže i pro samotné Závodní ovce není personální situace v kapele, tak jak šel čas, zcela přehledná. U mikrofonu se vedle čtveřice Jan Wdovyczyn (kytara, zpěv), Ondřej Suchan (trubka, zpěv), Petr Putna (kytara, zpěv) a Ondřej Kaláb (zpěv, tanec) objevuje i bratr posledně jmenovaného Vít Kaláb, který je i zdatným konferenciérem hudebně-literárních večírků. Za bicími nalezneme nyní Honzu Výborného, Tomáše Brandejse za saxofonem, Jiřího Nádobu na baskytaru a na klávesy hraje Michal Rataj. Při komornějších akcích si na cajon či bonga s Ovcemi zahraje i Daniel „Hendrix" Čížek ze skupiny Inspiro.

Ovčáci čtveráci si posléze vymysleli odnož, kterou nazvali Závodní ovce, s níž hráli písničky Závodníků a Ovčáků čtveráků na vernisážích, literárních večerech a podobných akcích pouze na akustické nástroje. Zlom v historii kapely nastal, když si je básník a vinař Bogdan Trojak pozval do svého sklípku na Moravu v roce 2007 na večírek, který pořádala skupina Epikurejců. *„To byli různí právníci, manažeři a podnikatelé, kteří byli zároveň velcí bohémové. V tom sklípku se opili a tak se jim naše muzika líbila, že jeden z nich řekl: Kluci, máte desku? A my na to: Nemáme. A on: Tož kurňa, já vám ji zaplatím,"* vzpomíná Wdowa. Tak vznikla v roce 2008 dosud jediná oficiální nahrávka Závodních ovcí – Nejkrásnější věk. Nahrávalo se ve studiu v Třinci velkorysých 18 dní a týden se míchalo. Album pak vydalo spřátelené nakladatelství 65. pole saxofonisty kapely Tomáše Brandejse a booklet ilustroval Milan Starý.

„Ty písničky jsme hráli vlastně jen ve třech, ale přišlo nám škoda, je nenatočit s celou kapelou. Do studia jsme proto pozvali všechny členy ze Závodníků i Ovčáků čtveráků," říká Petr Putna. A to byl de facto start Závodních ovcí, které se ustálily i personálně. Sestava kapely však dokáže být stále velmi variabilní. Muzikanti jsou schopni hrát od tří členů až do deseti lidí rozmanitý repertoár. Rádi si dají akustické trio v komorním prostředí čajovny či kavárny nebo se do toho opřou v plné palbě v rockovém klubu. Důležité je, že to všechny muzikanty stále baví a dokážou bavit nejen sebe, ale především své publikum vtipnými a chytrými písničkami, kterým nechybí nadhled nad sebou samotným a věcmi kolem nás.

Závodní ovce svůj repertoár zpočátku stavěly asi z jedné třetiny na písničkách Ovčáků čtveráků a dvou třetin z pecek Závodníků. Mnohé se dočkaly nových úprav a aranží. Většinovým autorem textů i hudby bývá Petr Putna. *„Nemáme rádi taková klišé, když kapely říkají: Ta naše muzika je stylově nezařaditelná,"* říká Petr Putna. *„Naše hudba je něco jako alternativní pop. Lidi se dneska bojí nazvat hudbu popíkem, ale právě v popu jsou ty hity!"* – míní s úsměvem Wdowa. Vedle koncertů se Závodní ovce objevují i na hudebně-literárních večerech nakladatelství 65. pole. *„Tomáš Brandejs jako majitel nakladatelství si rád zahraje s námi na saxofon a skvěle to pak na lidi funguje,"* říká Ondřej Kaláb. *„Několikrát se stalo, že 65. pole vydalo nějakou knížku a Tomáš Brandejs mě požádal, ať k ní složím písničku, takhle jich vzniklo několik, třeba na knihu Jánošíci s těžkou hlavou se zrodila píseň Solisko,"* vzpomíná Petr Putna. Ten pak složil i několik písní, které věnoval zajímavým osobnostem: Havel v kostce (pro knihovnu Václava Havla), Karel Klostermann (o jeho cestě z Písku do Kašperských hor), Pepa a Radek (o bratrech Mašínech) nebo Ohni lampu do oblouku (o Františku Křižíkovi).

Pokud by podobných písní přibylo více, možná se společně objeví na jednom CD. Po vydání alba Nejkrásnější věk si však kapela nahrává nové písničky v domácím studiu a rovnou je dává k dispozici na internetu – na svém profilu na bandzone.cz.

ZBYNĚK KONVIČKA
Autor je publicista

Skupina Závodní ovce je velmi variabilní. Na koncertech jsou muzikanti schopni hrát od tří do deseti členů a přitom vymýšlet stále nové vtipné kousky a šou. Foto Daniel „Hendrix" Čížek.

Lůj

Moje astrální tělo cestuje v noci
moje karma je čistá a nemám nemoci
moje čakry jsou všechny na správném místě
moje aura je silná a září tak čistě... jako lůj

Moje jiny se k jangům chovají hezky
všech sedm Tibeťanů jsem naučil česky
nejím pečená kuřata, kachny a husy
ani sádlo a škvarky a podobné hnusy... jako lůj

Moje astrální tělo cestuje ve dne
před mým energetickým polem i Temelín bledne
svoje minulé životy prožil jsem mravně
jako pásovec, medúza, dýně a hlavně... jako lůj.

PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM:
Od prvního března opět otevřeno!

Nová světla v muzejní Galerii, čerstvě nabílené zdi, po prachu ani památky. Studené měsíce jsme využili k úklidu a k pracím na expozicích, abychom od 1. března znovu mohli přivítat pravidelné i nové návštěvníky. Nabízíme hned čtyři nové výstavy a čtyři čtvrteční přednášky. Muzeum také vyhlašuje literárně-výtvarnou soutěž Příběh mého pradědečka.

7.-12. března: mimořádná krátkodobá výstava Československá vlajka na měsíci

První vernisáž v roce 2017 připadá hned na 1. březen. V 17 hodin otevíráme výstavu **Miloslava Říhánková – gobelíny, Dalibor Říhánek – obrazy, kresby,** jež bude trvat do 28. 3. Již dávno písecké autora netřeba nijak zvlášť představovat, do prostoru Galerie se se svými díly vrací po pěti letech, manželovu tvorbu doplní gobelíny paní Miloslavy. Školním skupinám nabízí autoři možnost setkání přímo na výstavě po předchozím objednání na pokladně muzea (382 201 111). Další výtvarnou expozici připravila kurátorka Irena Mašíková Konštantová do prostoru Chodby knihovny, kde po dobu dvou měsíců budou k vidění obrazy Pařížana **Františka Januly**. Muzeum soustavně vystavuje české umělce žijící ve Francii, Janula k nim patří již od roku 1968. Ač rodák z Lysé nad Labem, vztah k Písku u něj najdeme také – žije zde jeho sestra a neteř. *(Více o autorovi na straně …)*

Úplně jiného druhu je pak expozice, která až do 28. 5. obsadí Malé výstavní síně. **Čarovný svět krystalů – pegmatitů Čertova břemene** představí mineralogické nálezy z dutin hornin v masivu takzvaného Čertova břemene u Kovářova. Půjde zejména o krystaly záhnědy a draselného živce, které patří k nejkrásnějším a největším v České republice. Navíc budou k vidění i další vzácné minerály nebo cenné drahokamové výbrusy. Zkrátka – pro milovníky nerostů je zde návštěva povinná.

Hned v březnu nabízí muzeum první letošní **mimořádnou krátkodobou výstavu** – slibovali jsme výjimečný předmět a skutečný unikát také budete moci mezi 7. až 12. březnem u nás spatřit. Půjde o **Československou vlajku na Měsíci,** kterou s sebou vzal na vesmírnou misi nedávno zesnulý americký astronaut Eugen A. Cernan. Ten totiž vždy velmi zdůrazňoval svůj původ – po otci slovenský, po matce český - rodinné kořeny totiž sahají do Borovan na Písecku a do Nuzic na Táborsku. Malou vlaječku s sebou vzal při svém posledním letu na Měsíc v roce 1972, kdy se stal jedenáctým a zároveň dosud posledním člověkem, jenž vstoupil na měsíční povrch. Vlajku pak chtěl předat při návštěvě Československa tehdejším představitelům státu, žádný z nich ho ale nepřijal, takže předmět je od roku 1974 uložen v Astronomickém ústavu v Ondřejově. Nyní bude mimořádně k vidění v prostorách muzea, společně s rukavicemi, které si při své vesmírné misi nasazoval Vladimír Remek. Pro školní skupiny opět nabízíme možnost krátké komentované prohlídky po předchozím objednání, kterou lze absolvovat v rámci jedné vyučovací hodiny.

Čtvrteční přednášky nabídnou pestrou paletu hostů. Ve čtvrtek **2. března od 16 hodin** se spolu s Liborem Drahoňovským podíváme do našeho krajského města, tentokrát se cestovatel bude soustředit na jeho méně známou tvář. Nenechte si proto ujít **České Budějovice známé i neznámé.** V rámci výstavy vlaječky, která urazila 384 400 km mezi Zemí a Měsícem, zařazujeme 9. března přednášku Československá stopa na Měsíci, kdy zejména na astronauta Eugena A. Cernana přijede zavzpomínat propagátor kosmonautiky **dr. Pavel Toufar.** Účast přislíbili i starostové Borovan a Bernartic – **Ivana Dolejšková a Pavel Souhrada,** kteří se s Cernanem osobně setkali. O týden později **16. března** se spolu s cestovatelem **Miloslavem Martanem** ještě jednou podíváme do **Národních parků USA,** tentokrát do jihozápadní části Států, tedy i do slavného Grand Canyonu či do Údolí smrti. A konečně **23. března** přijedou o unikátním cyklu fotografií vyprávět **kurátor Jan Freiberg a fotograf Tomáš Rasl**. Řeč bude o téměř zapomenutém fotografovi **Ferdinandu Bučinovi** a jeho cyklu snímků z protektorátu.

16. března se spolu s cestovatelem Miloslavem Martanem ještě jednou podíváme do Národních parků USA...

Poslední informací, která se týká především studentů, ale zapojit se může i starší generace v kategorii D – dospělí, je vyhlášení literárně-výtvarné soutěže **Příběh mého pradědečka.** Veškeré propozice lze najít na webových stránkách muzea. **Soutěž upomíná ke stoletému výročí první světové války,** jejíž ohlas v rodinách již pomalu vyhasíná. Proto vyzýváme veřejnost, aby se pokusila zapátrat v rodinných archivech, zda se někde nenajde pohlednice, dopis, fotografie, či snad dokonce deník předka, který se Velké války účastnil ať již na rakouské či legionářské straně. Zkuste jej nějak zajímavě literárně zpracovat do libovolného žánru, případně výtvarně technikou koláže, kam lze zakomponovat naskenované dokumenty, a **do 28. dubna odevzdat na pokladně muzea pod heslem „soutěž".** Nejzajímavější práce budou odměněny hodnotnými dárky, vyhlášení plánujeme na muzejní noc 3. 6. Pokud se sejde dostatečné množství kvalitních příspěvků, hodlá muzeum vydat sborník těchto prací.

Aktuální program a novinky sledujte na webu www.prachenskemuzeum.cz, na www.facebook.com/pmpisek, na plakátech a ve vývěsce před radnicí.

KLÁRA KOUBOVÁ
Prácheňské muzeum v Písku

Víte, kde byl v Písku hotel U arcivévody Františka Ferdinanda?

Kdy jindy se rozepsat o vybraných dobrotách a lahodných kuchařských specialitách, které se v Písku dříve konzumovaly, než právě nyní – v období posledních masopustních dní? Takzvaný „tučný čtvrtek“ by podle lidové tradice v letošním roce připadl na 23. únor. Od tohoto dne se až do úterka (tedy vyjma pátku, v tento den se nesmělo konzumovat maso ani během masopustu) jedlo, pilo, hodovalo.

Dnes by po takovém obžerství hned kdekdo nasazoval dietu, dříve nebylo třeba – čtyřicetidenní půst, který následoval a který začínal o půlnoci na Popeleční středu (letos 1. březen), pak zaručeně připravil o tukové zásoby i sebevětší tlouštíky.

Přijměte tak pozvání na malou degustační cestu do klidného období krátce před I. světovou válku. V Písku dnes vaří hotel Dvořáček, chcete-li hotel „U arcivévody Františka Ferdinanda“, tedy dnešní restaurace Otava. Z té doby se nám totiž dochovala nádherná tištěnná „menu“, která hotel připravoval k různým mimořádným událostem. Tak třeba jedno takové z roku 1911 s motivem větrných mlýnů lákalo jedlíky kamsi do oblasti Francie a Beneluxu. Podávala se královská polévka, rýnský losos s mayonaisou, a dále jako hlavní chody svíčková á la Wellington a Ragôut á la Cardinal. Pokračovat jste mohli smaženým kuřátkem, mandlovým pudingem se chaudeau a na závěr nechyběly vybrané sýry z příslušné oblasti.

Masopust býval i dobou svatební. Pokud si novomanželé vybrali k hostině vyhlášený písecký hotel, zřejmě neprohloupili. Menu z roku 1912 informuje, že svatebčané byli pohoštěni polévkou á la reine, hovězím filletem s lanýžovou nádivkou, francouzskou husičkou a jako dezert se servíroval creme royal. Červencové svatební menu ze stejného roku obsahovalo i některé chody navíc. Třeba kapouna štýrského, srnčí kýtu s brusinkami či v parném létě nezbytnou zmrzlinu.

Hoteliér Dvořáček uměl pohostit i významné hosty. Roku 1912 například zavítala do Písku na Jubilejní krajinskou výstavu delegace z Prahy. Tehdejší pražský primátor dr. Groš a členové jeho městské rady zasedli ke stolu a z kuchyně slavného hotelu jim číšníci přinášeli na stůl mimo jiné následující dobroty – polévku royale, otavské pstruhy na másle, kapouna s kompotem a na závěr domácí jablkový závin s černou kávou. K tomu všemu hodování vyhrávala kapela pěšího pluku. Není divu, že místní tisk tuto pražskou návštěvu hodnotil jako velmi vydařenou.

Hotel z roku 1899, který stojí na místě jedné ze starých píseckých bran a který se honosí výzdobou Mikuláše Alše, byl v této době jedním ze středobodů města Písku. Nejenomže poutal pozornost svým reprezentativním vzhledem, ale byl široko daleko i slyšet. Svou houslovou školu v něm totiž od roku 1907 provozoval virtuos Otakar Ševčík.

Kdo ví, zda si i on někdy pochutnával na dalších pochutinách, které nacházíme vypsané pěkně pod sebou na honosně provedených kartičkách – francouzské husičce, štice s máslem, obloženém uzeném jazyku či hovězím filetu s pečárky (kdo dnes ví, že se jednalo o žampiony?).

V současné době již bohužel hotel do dálky nezní a i kuchyně na mnohachodová menu neláká. Škoda, bylo by to další polínko přiložené na oheň píseckého patriotismu, kdybychom mohli doporučovat ubytování v našem městě do hotelu s takovou tradicí. Třeba někdy v budoucnu. A poslední věc – za unikátní papírová „meníčka“ vděčí Prácheňské muzeum Otakaru a Janě Růžičkovým. Otakar byl právě jedním z takových píseckých patriotů, a protože byl i sběratel, měl mezi svými poklady i ohromné množství předmětů týkajících se našeho města. Po jeho úmrtí pak řadu z nich nabídla jeho manželka Jana muzeu, za což jí na tomto místě děkuji.

JAN KOUBA
Autor je etnograf Prácheňského muzea

Oslavte BŘEZEN – měsíc čtenářů s píseckou knihovnou

Již tradičně se Městská knihovna Písek připojuje k celostátnímu projektu na podporu čtenářství, který již po osmé vyhlašuje Svaz knihovníků a informačních pracovníků pod názvem Březen – měsíc čtenářů. V písecké knihovně v tomto měsíci na návštěvníky čeká znovu pestrý program.

Součástí nové knihovny bude i nová kavárna

Motto letošního března – měsíce čtenářů – je parafráze známé písně Jana Wericha: *„Ten zná to a ten zase umí tohle...“* Protože knihovna je tradičně vnímaná jako místo vědění a poznávání nového, tak letos máte příležitost v knihovně vyzkoušet si pod vedením mistrů vybraných oborů SOŠ a SOU Písek při sobotních workshopech tři zajímavá a atraktivní řemesla. Víte, jak zdobit dorty cukrářskou hmotou? Jak správně pracovat se dřevem a kovem? Jak si upravit květinové velikonoční vazby? Nejen, že se něco nového dozvíte, ale svůj vlastnoruční výrobek si odnesete domů.

Dalším příspěvkem k poznání historie učňovského a řemeslného školství v Písku je i přednáška Vratislava Měchury „Řemeslo má zlaté dno“.

V knihovně se bude také soutěžit, neboť na návštěvníky čeká soutěž s trochu tajemných názvem „Velká knoflíková válka“. Nebojte se, nebudete válčit, místo válčení si můžete vyzkoušet svoji zručnost i trpělivost. Uvidíme, kdo bude lepší.

Z vizualizace nové knihovny v bývalé škole J.A.Komenského. Pohled do oddělení pro děti a mládež.

Samozřejmě, že v knihovně nezapomínáme na knihy a literaturu. V březnu se můžete těšit na setkání s Jiřím Hájíčkem nad knihou Dešťová hůl a z Moravy přijede Jiří Jilík, autor Žítkovského čarování, které se stalo faktografickou předlohou pro knihu Žítkovské bohyně. Výstava v 1. patře budovy seznámí veřejnost s podobou knihovny v nově zrekonstruovaných prostorách bývalé ZŠ J.A. Komenského. Součástí výstavy budou plány jednotlivých částí knihovny, vizualizace i jednotlivé zařizovací prvky. Kromě toho se dozvíte něco o historii budovy bývalé ZŠ J. A. Komenského a místech, kde všude také knihovna byla.

Pro čtenáře a návštěvníky jsme jako každý rok připravili registrace rodinných příslušníků zdarma, jednodenní amnestii upomínek a bazar knih. V knihovně můžete samozřejmě navštívit také všechny pravidelné programy pro malé i velké.

Celý program najdete na webu www.knih-pi.cz.

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývající číslice 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	1					6		2
3		5		6				
				1				
2					3			7
					7		8	4
7		1	8	2				
		6	2			3		9
9	4						2	
	2				6	4		

5		1	4			6		
			9	6			7	
	2			7				1
7			1				9	
4				3		7		6
		9	7		2	3		
		4	6		3			7
	9			5	7		8	
	5				4			3

KUPÓN NA BEZPLATNOU INZERCI: str. 36

PRODÁM na Škodu Fabia a Škodu Oktávku řady 1 nové **mechanické zabezpečení řazení** zn. Construct, cena 1.200 Kč, tel.: **607 951 720.**

Jirka 37 let, 182 cm, 89 kg, modré oči a krátké hnědé vlasy, svobodný, bezdětný **hledá fajn holku** na seznámení, časem i víc. Zájmy – cestování, příroda, hudba, sport atd. Napiš na tel.: **728 481 100**.

NADĚJE – středisko Purkratice Písek hledá **vrátného – hlídače na plný úvazek,** jednosměnný provoz, základní vzdělání. Kandidát musí odpovídat podmínkám pro přidělení dotace z ÚP (VPP). Písemné nabídky na adresu *pisek@nadeje.cz*, tel. **736 772 321** – Mgr. Petra Martíšková.

RC FAZOLE – Rodinné centrum s prvky Montessori vypisuje **výběrové řízení na pozici učitele**, průvodce pro sloučenou 1.-3.třídu s prvky Montessori. Vyžadujeme: pedagogické vzdělání, ideálně pro první stupeň ZŠ, přístup otevřený alternativnímu/projektovému vyučování. Možnost a chuť věnovat se přípravě a studiu již během jara 2017. Kontakt: *rcfazole@gmail.com*, tel.: **775 177 640** - Barbora Brosková, ředitelka RC FAZOLE.

MESADA, z.s. hledá kolegu na pozici sociální pracovník s pracovištěm v Písku, úvazek 0,5, nástup od 15.3.2017. Informace na tel. **382 222 246,** *kohoutova@mesada.eu* – Ing. Anna Kohoutová.

Inzerujte v Píseckém světě!

Plošná KOMERČNÍ inzerce
ceny individuálně na míru
inzerce@piseckysvet.cz, tel. **739 348 550**
UZÁVĚRKA VŽDY poslední pondělí v měsíci
(dva dny před tiskem)
nekomerční inzerce v Píseckém světě je **zdarma**
– řádková, ale jen pokud použijete kupón (na straně 36)

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
(vedle Gigacomputeru)
ZNAK KVALITY PROPOJUJE SDRUŽEN POHŘEBNÍCTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně,
též SO, NE a svátky **Volejte zdarma 800 201 101**
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK S.R.O.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ ISO 9001 ISO 14001 OHSAS

POETICKÉ OKÉNKO
Milan Princ představuje básníky

Jan Vávra

Narozen 16. února 1953 v Praze, je český umělecký fotograf se zaměřením na inscenovanou konceptuální fotografii, představitel tzv. neopiktorialismu.

Vystudoval Institut výtvarné fotografie v Opavě. Od roku 2001 působí jako pedagog na Vyšší odborné filmové škole v Písku a vede fotografický seminář, později též i na Filmové akademii Miroslava Ondříčka. Od roku 2005 je externím pedagogem na Vyšší odborné umělecko-průmyslové škole tamtéž. Od roku 1993 pořádá vlastní autorské výstavy se zaměřením na inscenovanou fotografii.

Je autorem grafického zpracování bookletů alb některých významných hudebníků, např. Romana Dragouna (Progres 2, Futurum, Stromboli), saxofonisty Ivana Myslikovjana a pražského skladatele a multiinstrumentalisty Ravena. Je autorem předloh k designu kompletu alb skladatele Vladimíra Hirsche „The Assent to Paradoxon". Mnohokrát portrétoval významného popartového teoretika a básníka M. Zahrádcu.

Poezii píše mnoho let, ale jeho první tištěnou veřejnou prezentaci čtete právě teď. Jinak básně používal jen jako doplněk ke svým fotografiím v rámci výstav. Jeho poezie je plná neobvyklých metafor a zaujme myšlenkovou hloubkou a tím co dělá báseň básní – zkratkou.

Text a foto MILAN PRINC

Uprostřed zamrzlé řeky...

Oči vzhůru upřené,
těla vtisklá v ledu,
ruka ruce zašeptá…
co říci nedovedu.

rozpálené ruce,
led pod námi praská,
ústa němě šeptají
zkřehlé slůvko láska…

zlovolná

zlobnice zloby zeje zvící
z vášnivých vírů za obzor,
bouřící lůno, světlo svící,
temnice temná jako mor

2. pruhem světel ukřižován
mřížemi sesedl s nebe zvoucí
tiše zvalo srdce horké
tiše zvalo kolemjdoucí...

4. let ptáků zamrzl časem
do stěn vtiskl znamení nejasná
a temné dráhy nekonečných poutí
třpytící vesmíry
letící do prázdna
co nikdy neřeknou
kdy už se zhroutí...

40. létavec smělec
záblesk očištění
nevidí oči
kde už nic není...

29. strastná je cesta bloudivcova
z nebe se snesl světla klín
vracím se stejnou cestou znova
bloudím
jak Mínotaurův stín...

35. zpráchnivělá srdce
krví opuštěna
dohořelá svíce
spadla stěna
sepjaté ruce
z lásky pěna
byl jsem jen muž
a ty jen žena...

36. střepy ti zbloudilci
bývalého tvaru
zahradou rajskou projdeme
navzdory nadějím
i navzdory zmaru
možná se někdy
sejdeme...

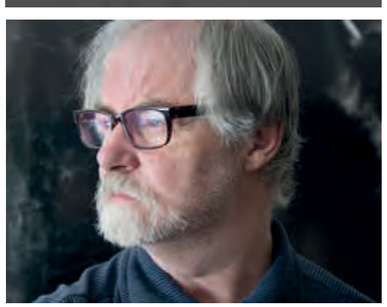

Přírodní elixír

Bulharský vědec Hristo Mermerski je autorem receptu, který údajně vyléčil tisíce lidí. Směs složek pročišťuje krevní cévy, obnovuje imunitu, detoxikuje ledviny a játra, regeneruje srdce, zlepšuje činnost mozku, ochraňuje před infarktem a mozkovou mrtvicí, zabezpečuje rychlejší regeneraci po infarktu či mrtvici, léčí rakovinu.

Ingredience

12 paliček česneku (cca 120 stroužků)
1 kg surového, tepelně nezpracovaného, nejlépe místního medu
15 čerstvých citrónů
400 gramů čerstvých vlašských ořechů
400 gramů naklíčených semen, například pšeničných, můžou být i jiné

Nejdříve si připravíme naklíčená semena:

1. Nasypte do misky 400 g semen, zalejte je vychlazenou převařenou vodou.
2. Nechte stát 12 hodin, potom vodu sceďte. Znovu promyjte vodou a sceďte.
3. Navlhčená semena nechte v misce stát dalších 24 hodin.
4. Po 24 hodinách najdete semena s až dvoumilimetrovými klíčky.

Příprava léku

1. Namelte naklíčená semena spolu s ořechy, nejlépe kuchyňským robotem.
2. Očistěte česnek, přidejte ho k semenům a znovu pomelte.
3. Namelte 5 neoloupaných citrónů, předtím je dobře umyjete ve vlažné vodě. Pro lepší odstranění postřikových látek můžete do vody přidat trochu octa.
4. Ze zbylých 10 citrónů vymačkejte šťávu.
5. Všechny dosavadní složky mixujte, až se vytvoří homogenní směs.
6. Přidejte med a vše znovu dobře promíchejte dřevěnou vařečkou.
7. Po skončení přelejte směs do skleněných nádob a umístěte ji do ledničky.
8. Po třech dnech lze směs použít.

Užívání

Směs se konzumuje čtyřikrát denně po jedné polévkové lžíci, půl hodiny před jídlem, čtvrtá dávka půl hodiny před spaním. Při léčbě rakoviny lze zvýšit množství i frekvenci na maximálně dvě polévkové lžíce po dvou hodinách. Podle profesora Mermerského vám tento recept zaručí dlouhý a zdravý život, neboť obsahuje vitamíny, minerály, bioaktivních látek, bílkoviny, sacharidy a rostlinné oleje. Zlepšuje práci každého vnitřního orgánu a žlázy.

Vítáme a loučíme se...

Narodili se v LEDNU/ÚNORU

23.1. **Stanislavě Procházkové** z Protivína
dcera **Viktorie Loubalová**
24.1. **Sáře Váchové** z Bernartic syn **Martin**
25.1. **Veronice Stehlíkové** z Písku syn **Jan Káš**
26.1. **Nguyn Thi Hanh** z Písku dcera **Chu Mac Lan**
26.1. **Markétě Burianové** z Ratajů dcera **Kateřina**
27.1. **Haně Brabencové** z Písku
dcera **Nikol Štérová**
27.1. **Evě Svobodové z Písku** syn **Jakub Pařízek**
27.1. **Silvii Hybrantové** z Písku dcera **Nina**
27.1. **Kateřině Sedláčkové** z Písku syn **Šimon**
28.1. **Denise Hoškové** z Blatné dcera **Zuzana**
29.1. **Simoně Maříkové** z Prachatic dcera **Viktorie**
29.1. **Veronice Začkové** z Vodňan syn **Jaroslav**
30.1. **Svatavě Fritzové** z Kluk syn **Lukáš**
31.1. **Iloně Soukupové** z Vodňan
dcera **Viktorie Paierová**
1.2. **Lucii Brožové** z Oslova dcera **Kristýna**
2.2. **Petře Kovandové** ze Sezimova Ústí
dcera **Klára Jirmusová**
2.2. **Michaele Fialové** z Písku syn **Michal**
2.2. **Nikole Barborikové** z Písku syn **Adam**
3.2. **Markétě Liškové** z Těšínova
dcera **Annemarie Souhradová**
4.2. **Daně Chocholové** z Dobřemilic syn **Václav**
4.2. **Barboře Zemanové** z Písku
syn **Maxmilián Janiš**
4.2. **Janě Hochmalové** z Chřešťovic
dcera **Rozálie Košťálová**
5.2. **Barboře Hofmanové** z Písku syn **Filip Drápal**
5.2. **Tereze Šusterové** z Písku syn **Richard**
5.2. **Pavle Mitášové** z Vrcovic
syn **Robin Englický**
6.2. **Ditě Bauerové** z Písku syn **Max Hofhansl**
7.2. **Berenice Políčkové** z Mirotic syn **Florián**
8.2. **Anně Velkové** z Březí dcera **Kristýna**
8.2. **Ivaně Ďurčíkové** z Týna nad Vltavou
dcera **Ella Škodová**
8.2. **Kateřině Havlíkové** z Dobevi syn **Pavel Cvrk**
8.2. **Veronice Hrachovcové** z Vodňan
dcera **Viktorie Rosolová**
9.2. **Haně Šmídové-Zobalové** z Velkých Nepodřic
dcera **Ester Křížová**
9.2. **Tereze Hořejší** ze Štěkně dcera **Tereza Macků**
9.2. **Lucie Tičiakové** z Mirotic dcera **Maya**
10.2. **Šárce Kolářové** z Týna nad Vlt. syn **Viktor**
10.2. **Michale Pykalové** z Písku
dcera **Eliška Krešáková**
12.2. **Soně Martanové** z Bechyně syn **František**
13.2. **Jindřišce Kálalové** z Písku
dcera **Natálie Žilková**
14.2. **Olhe Bukatar** z Kestřan dcera **Anna Smolová**
15.2. **Martině Šedivé** z Prachatic
syn **Sebastien Burian**
15.2. **Martině Šubové** z Protivína dcera **Denisa**
16.2. **Lucii Hřebejkové** z Líšnice
syn **Jindřich Pomsár**
17.2. **Jaroslavě Divišové** ze Strakonic dcera **Nora**
17.2. **Barboře Dunkové** z Písku
dcera **Annamaria**
17.2. **Kateřině Zelenkové** z Krásné Hory nad Vlt.
dcera **Eliška Nedvědová**
18.2. **Veronice Krejčové** z Oldřichova
syn **Maxim Vagner**
18.2. **Renatě Pivoňkové** z Netolic
dcera **Kristýna Pečenkovák**

Kupón na nekomerční inzerci zdarma

TEXT (čitelně, max. 100 znaků – na delší inzerát potřebujete další kupón):

_____

_____

_____

_____

Kontakt ke zveřejnění *(e-mail, tel.)*: _____

Kontaktní telefon *(povinný, pro ověření inzerátu, nebude zveřejněn)*: _____

Rubrika *(zatrhněte jednu)*: PRODÁM – KOUPÍM – VYMĚNÍM – AUTO-MOTO – ZDARMA – ZVÍŘATA – ZAMĚSTNÁNÍ – SEZNAMKA – RŮZNÉ

VYPLNĚNÝ KUPÓN vhoďte do schránky označené Písecký svět, na adrese:

Budějovická 102/5, Písek. Info: tel. 739 348 550

Zemřeli v LEDNU/ÚNORU

Pohřební služba: Foitová – Vrba, Harantova 415, Písek

20. 1. **Jan Černý**, Mirotice, *71 let*
20. 1. **Blanka Kreminová**, Písek, *55 let*
23. 1. **Stanislav Lusk**, Písek, *83 let*
24. 1. **Vilém Cejnar,** Písek, *99 let*
24. 1. **Vlasta Vokůrková**, Písek, *63 let*
26. 1. **Ludmila Branžovská**, Jetětice, *73 let*
29. 1. **Josef Svoboda**, Písek, *79 let*
29. 1. **František Břicháček,** Písek, *67 let*
30. 1. **Ladislav Kolář,** Písek, *88 let*
10. 2. **Albína Hejlová,** Písek, *92 let*
10. 2. **Jan Kynstäter,** Dolní Ostrovec, *80 let*
11. 2. **Marie Šináglová**, Písek, *89 let*
16. 2. **Ludmila Schránilová,** Dolní Ostrovec, *75 let*

Pohřební služba: Jiří Habich, Budějovická 436, Písek

22. 1. **Marta Kvíčalová,** Písek, *83 let*
23. 1. **Marie Holanová**, Heřmaň, *81 let*
24. 1. **Václav Kučera**, Čížová, *71 let*
26. 1. **Jiřina Appelová**, Mirovice, *80 let*
27. 1. **Jiří Suchel,** Písek, *80 let*
29. 1. **Eva Tomová**, Písek, *79 let*
30. 1. **Petr Král,** Slabčice, *50 let*
1. 2. **Jiří Lidral,** Písek, *83 let*
1. 2. **Marie Slavíčková,** Písek, *85 let*
2. 2. **František Hejda,** Písek, *93 let*
3. 2. **Milada Jarošová,** Písek, *87 let*
4. 2. **Marie Kliková**, Struhy, *85 let*
5. 2. **František Kos**, Písek, *78 let*
7. 2. **Vladimír Brabenec,** Písek, *86 let*
7. 2. **Petr Baloun,** Putim, *64 let*
8. 2. **Jiřina Káplová**, Písek, *57 let*
10. 2. **Miroslav Holan**, Zátaví, *81 let*
12. 2. **Božena Uhlíková,** Skočice, *88 let*
15. 2. **Marie Cvachová**, Svatkovice, *94 let*
15. 2. **Anna Sadílková**, Ražice, *95 let*
17. 2. **Karel Jileček,** Písek *95 let*
17. 2. **Alena Havránková,** Písek, *83 let*
18. 2. **Lubomír Kautzký,** Písek, *66 let*
19. 2. **Ludmila Supová,** Mirovice, *63 let*
20. 2. **Božena Šasková,** Písek, *88 let*

Pohřební služba: Městské služby Písek, Lesní hřbitov v Písku

24. 1. **Blanka Kržová,** Písek, *73 let*
25. 1. **Ludmila Kácová**, Střítež, *82 let*
25. 1. **Růžena Růžičková**, Písek, *91 let*
25. 1. **Marek Václavík,** Písek, *41 let*
28. 1. **Danuška Halmazňová**, Bernartice, *88 let*
28. 1. **Božena Valtová,** Drhovle, *nedožitých 85 let*
3. 2. **Antonín Kosík,** Týn n. Vltavou, *nedož. 70 let*
5. 2. **Věra Dušková,** Písek, *81 let*
6. 2. **Václav Jaroušek,** Písek, *nedožitých 72 let*
8. 2. **Marie Králová,** Putim, *81 let*
8. 2. **Milada Kotrčová**, Strakonice, *nedož. 88 let*
11. 2. **Anna Houdková,** Písek, *82 let*
18.2. **Vladimír Řehák,** Písek, *65 let*

Fotky s příběhem: Krokodýli a kajmani

Pošmourné dny předjarních plískanic jsou vhodným časem pro vzpomínání. „Na shledanou krokodýle, nashledanou kajmane...“, vytanula mi na mysli slova rokenrolu z mládí, když jsem si v počítači prohlížel fotky ze Srí Lanky a narazil na snímky krokodýlů. K jednomu portrétu krokodýla mořského se váže i příběh.

Bylo to v národním parku Bundala na jihovýchodním pobřeží. Tento rozsáhlý park s mokřady a s řekou byl pro naši zoologickou expedici vybrán nejen kvůli vodním ptákům ale také pro šanci seznámit se na jednom místě s oběma druhy srílanských krokodýlů. Krokodýl bahenní je mnohem rozšířenější a tak se dá vidět i jinde, ale krokodýl mořský je mnohem vzácnější. Kdo by se nechtěl setkat tváří v tvář s téměř pravěkou obludou, která může být až 7 metrů dlouhá s hmotností přes 1000 kg? Mnozí čtenáři by o to možná nestáli, ale zoologové z expedice Zoogeos po tom dokonce velmi toužili. V tomto místě do příběhu vstupuje průvodce po národním parku. Ten park dobře zná a tak může plnit vaše přání. Protože byli v expedici zoologové různých specializací, chtěli jsme se seznámit s různými typy prostředí, které nám mohly poskytnout poznání různorodých živočišných společenství. Jedno přání však bylo společné, vidět krokodýla mořského.

Když jsme na první zastávce vystoupili u řeky Kirindi Oya, všichni se ihned rozeběhli do okolí. To průvodce vylekalo. Uvědomil si nejspíš, že běžní turisté čekají na výklad a nasměrování. A protože průvodce je zodpovědný nejen za výklad, ale i za bezpečnost účastníků exkurze, okamžitě nás povolal zpět, aby nás varoval před smrtelným nebezpečím. Dozvěděli jsme se, že právě na tomto místě měl kdysi jeden z turistů střevní potíže a tak si odběhl do křoví, aby si ulevil. Pod tlakem hygienických návyků se pak vydal k řece, aby si tam umyl ruce a tam ho ulovil mořský krokodýl. To nás mělo varovat a odradit.

Jaké bylo průvodcovo zděšení, když efekt byl zcela opačný. Ti, co měli foťáky u sebe se ihned rozběhli k řece. Ti, co ne, si pro ně vlezli do džípu a běželi tam také. Měl jsem aparát u sebe a tak se mi z nadhledu břehu podařil portrét. Krokodýl se pak, vyrušen ruchem na břehu, potopil pod hladinu a už se neobjevil. Tyto krokodýly jsme pak ještě zdálky viděli na břehu Indického oceánu. Ale na focení to už nebylo.

V tomto místě máme za sebou krokodýla z písničky. Zbývá ještě kajman. I když se jedná o dva příbuzné rody, liší se nejen vzhledem, ale i místy výskytu. Krokodýli mají, ve srovnání s kajmany, protáhlejší hlavu a užší čenich. Asi nejnápadnějším rozdílem je 4. zub v dolní čelisti, který je u krokodýlů viditelný, zatímco u kajmanů skrytý v tlamě. Krokodýli žijí v Africe, Asii a Austrálii, kajmani jen v Americe. My jsme se s nimi setkali při expedici do Venezuely.

Než se pustím do příběhu s kajmanem brýlovým, musím čtenáře trochu seznámit s aktivitami zoologů během expedic. Naše zkoumání zvířeny je podřízeno aktivitám různých druhů živočichů. Ty jsou rozloženy téměř po celém čtyřiadvacetihodinovém cyklu, takže pro nás to znamená, že se na expedici moc nevyspíme. Když jsme byli několik dnů v oblasti mokřadů a řek – Los Llanos, zaměřili jsme se večer na odchyt netopýrů. A protože byl mezi kontrolami sítí vždy nějaký čas, vznikl tím prostor pro improvizaci zábavy. Pokec nebyl tou nosnou náplní, vždyť jsme byli pořád spolu. Snad proto Aleše napadlo, jak nám čas vyplnit a ještě si vydělat. Nabídl sázku, když chytí do ruky kajmana, tak mu dáme každý 5 dolarů. A když ne, tak zaplatí on. Úspěch lovu se nám zdál tak nesplnitelný, že jsme okamžitě souhlasili.

Najít kajmany v noci nebyl problém. Stačilo zasvítit a páry očí nad hladinou polohu kajmanů prozradily. První večer jsme se vypravili do tůní poblíž našeho tábora. Ze tmy na nás svítily desítky párů očí. Aleš opatrně vstoupil do vody. Čekal jsem, že se kajmani v jeho blízkosti ihned zanoří, ale nestalo se. Tůň nebyla nijak hluboká. I když se Aleš brodil dál od břehu, namočený byl jen po rozkrok. Ale nakonec byl stejně mokrý celý, protože při snaze chytit kajmany za hlavou mohutně cákal kolem sebe. Na souši bylo veselo, jestli se smáli i kajmani, nebylo ve tmě vidět. Nebudu vás napínat, první lov byl neúspěšný. Protože Aleš nechtěl připustit, že by sázku prohrál, mohli jsme se těšit na další večerní představení. Tentokrát jsme se vydali na hlubší močály v blízkosti řeky Caicary. Tady už se brodil až po pás a dokonce i víc riskoval, protože podle větší vzdálenosti očí, se zde vyskytovali už větší kajmani. Na to, že by tu mohli být i paúhoři električtí nebo piraně, jsme radši ani nemysleli. Nic se Alešovi nestalo, ale kajmana neulovil.

Aleš Toman a kajman brýlový

Krokodýl mořský

Zbýval nám poslední večer. Ulakomený Aleš se rozhodl pro největší risk – lov přímo v řece. U ní už nebylo pochyb, paúhoře jsme sice nezaznamenali, ale piraně jsme viděli, s místním rybářem chytali a také ochutnali. Jak lov probíhal, jsme nevěděli, protože Aleš se prodíral křovinami při pobřeží, kam nebylo vidět. Chvíli jsme slyšeli jen cákání a pak se ozval výkřik. Ztuhli jsme. Nebylo jasné, jestli Aleš ulovil kajmana nebo kajman jeho. „Mám hóó“, ozvalo se vzápětí. Byli jsme natěšení, jaký úlovek Aleš donese. Když se s ním přiblížil, byli jsme v šoku. Když jsme se vsázeli, nikoho nenapadlo, že zaplatíme 35 dolarů za kajmaní miminko.

Teprve po čase jsem pochopil, proč chycení kajmana do ruky za hlavou je téměř nemožné. V zoo v Plzni jsem viděl, jak kajmani stojí na ocase na dně, jejich tělo je svislé a pouze hlava, ohnutá na krku do pravého úhlu, kouká z vody. Když pak hmátnete za hlavou po krku, tak ten pod hladinou není. U krokodýlů, kteří leží vodorovně pod hladinou, by to bylo možné. Ale kdo by lovil krokodýly do ruky za 35 dolarů, že? Ale je to výzva. Co říkáš, Aleši?

KAREL PECL
předseda fotografické sekce PUB Písek

(UŽ MŮŽOU BÝT) SPOKOJENÍ

Jak se pozná spokojený důchodce? Možná tak, že nereptá na poměry nebo na výši důchodu, jediným tématem jeho hovorů nejsou nemoci a slevy, nepovažuje všechny mladé za chuligány a sebe za pradávný vzor ctností, neotravuje sebe ani okolí pocitem, že v životě něco prošvihnul a nebo se prostě jen nemračí na všechny kolem. Klasická představa „spokojeného seniora" je prostě buď usměvavý dědeček, který chodí s vnoučaty na ryby (ti zdatnější na běžky), nebo babička se stříbrnou hlavou a zlatým srdcem, která má pro všechny vždy dobrou radu a dobře napečeno.

Existuje ovšem i jedna výjimečná parta důchodců, která se o svou spokojenost dokáže podělit nejen se svými nejbližšími, ale rovnou s celým světem. Řeč je o partě pásků z Anglie, která si už od roku 1962 říká The Rolling Stones. Tenkrát se stali mluvčími nespokojené generace mladých a jakousi protiváhou (tehdy ještě) uhlazených a usměvavých The Beatles.

Extravagantně vyšatírovaní chuligáni s cigárem v koutku úst syrovým způsobem interpretovali staré bluesové pecky a udělali s tím díru do světa, která v něm vězí doteď. Jejich 52 let starý hit (I can't get no) Satisfaction se stal hymnou generace 60. let (a mnohých dalších generací nespokojených s životem, který jim nutí jejich rodiče) a přežil dodnes, ačkoliv jeho autoři, Keith Richards a Mick Jagger (přezdívaní také The Glimmer Twins) už žádný důvod k nespokojenosti nemají. Nikdo to v rokenrolu nedotáhl dál než oni, pořád plní největší světové arény a loni jen tak mimochodem vydali album starých bluesových coverů, které vzniklo jako vedlejší produkt natáčení regulérní desky. Vrátili se tak do dob mládí, kdy tyto skladby tvořily základ jejich repertoáru. Jen ten proslulý rudý vyplazený jazyk – známé logo skupiny – na obalu desky zmodral. S trochou nadsázky to snad lze brát tak, že už není výrazem revolty vůči měšťácké společnosti, autoritám, establishmentu (zde si doplňte libovolné rockerské klišé), ale symbolem vzdoru vůči neúprosnosti běhu času a dopadům stárnutí. Anebo že by Jaggerův smyslný rudý jazyk vystřídal Richardsův bluesový blemcák zmodralý kouřem z milionů vykouřených cigaret?

Mimochodem, ačkoliv je Keith Richards nejspíš biologická anomálie, protože měl být vzhledem ke svému nezřízenému životnímu stylu už dávno mrtvý (i když teď už v tomto ohledu jistě ubral nohu z plynu), je prostě neuvěřitelné, že je ve svém věku (letos mu bude 74) stále schopen pověsit si na krk kytaru a běhat s ní dvě hodiny po podiu (můžu dosvědčit, že i po kratší době z takového skotačení můžou i o generaci mladšího rockera pěkně bolet záda) a ještě si to užívat. Vždycky se s kolegou Banjem z kapely bavíme poťouchlou představou, jak by na podiu vypadali naši otcové, kteří mají stejný ročník narození jako Richards s Jaggerem (bubeník Charlie Watts je ještě o dva roky starší!), ale pak nás smích přejde, když si představíme, jak budeme asi v třiasedmdesáti s kytarou na podiu vypadat my... Každopádně Stouni ještě do důchodu neodcházejí a podzim života si užívají plnými doušky (zde si dosaďte pro Richardse s Ronem Woodem bourbon a pro Jaggera s Charliem Wattsem sojové bio mléko) a loni podnikli dokonce turné po Jižní Americe. Možná si někteří z vás dříve narozených teď řeknou: „To se jim to na stará kolena rajzuje po světě a užívá života, když jsou (minimálně!) milionáři."

Recept na spokojené stáří zní prostě: napište ve dvaadvaceti Satisfaction, v šestadvaceti Wild Horses, v devětadvaceti Angie a máte do smrti vystaráno. I když vám to pak stejně nedá a zase si pověsíte na krk telecastera a vyrazíte šířit rockové evangelium i do míst, kam noha člena největší rockové kapely všech dob dosud nevstoupila; jako třeba do Havany, hlavního města Kuby, kde se loni v březnu konal obří koncert The Rolling Stones pod širým nebem, který byl zdarma a navštívilo ho asi půl milionu diváků. Umíte si představit spokojenějšího důchodce, než jakým byl třiasedmdesátiletý Keith Richards ve chvíli, kdy zahrál svůj proslulý, 52 let starý kytarový riff k písni (I can't get no) Satisfaction a půl milionu Kubánců propuklo v nadšení nebo i pláč? Myslím, že on (i ostatní Stones) můžou být opravdu spokojení, že nežili nadarmo. Otázka jen zní, jestli to dotáhnou třeba do osmdesátky a jejich divokým koním nedojdou síly. Ale když vidím, že je hraní i po půlstoletí stále baví, vůbec o tom nepochybuju.

PETR PUTNA
Autor je překladatel

O princezně II.

...Nebojte se, nezapomněl jsem se v pohádce... Jak to bylo dál v Půlnočním království? Kdo tam vlastně vládne? Podaření rádci, kteří jsou spíš zloději a lháři, okrádají lid, zvyšují daně a robotu, říkají, jak chtějí dobro pro všechny a přitom drží zemi v otroctví, v nesvobodě, ve tmě a bez zpěvu. Ten, kdo tahá za provázky, je zřejmě „Miloš Kopecký". I za těmito pozemskými velmi mocnými figurkami někdo tahá za provázky. Bible mu říká vládce tohoto světa a Ježíš jej demaskuje a říká mu lhář a vrah od počátku. Prorok Izajáš jej popsal takto: „To je ten muž, který zneklidňoval zemi a otřásal královstvími. Svět měnil v poušť, bořil jeho města, vězně nikdy nepropouštěl domů. Ničí vlastní zemi, vlastní lid si vraždil." Iz 14:16

A představte si, že do tohoto nevlídného království přichází nenápadný zahradník, nebo chcete-li tesař. A začne se věnovat „květinám". „S květinami je to jako s lidmi," říká zahradník, „když je miluješ a staráš se o ně, ony kvetou, když ne – uvadají. Láska vadne v přítomnosti pýchy a sobectví." Ale pýcha princezny – tedy mě i tebe jej neodradí. Dál usiluje o naši lásku a dokud budeme žít, bude usilovat. A světe div se – stal se zázrak, probudila se láska v pyšném a sobeckém člověku. To je jeden z největších zázraků, které se ještě dějí na naší planetě. Obrácení – znovuzrození. Pokud se nenarodíme znovu, nespatříme Boží království. Jan 3:3

„Odkud tu písničku znám?" – ptá se král. „Odkud tu písničku znám?" – ptá se pyšná princezna. Odkud tu písničku známe? A princezna se začíná rozpamatovávat a pomáhat svému zahradníkovi. Spolu sázeli, spolu zalévali... Pak přijde zkouška. „Bojíš se o květinu, či o sebe?" Dlouhá noc zkoušky... A pak svítání. Vždycky přijde svítání. Po této potemnělé časnosti přijde jasná věčnost. „Zahradníku, zahradníku, květina zpívá, nevadne! Nevadne? Nevadne." Bůh nás učí milovat. A zahradník je vyhnán ze zámku, ze společnosti „normálních" lidí. A světe div se, ona běžela za ním.

Běžela za ním, protože nikdo nemá větší lásku, než ten, kdo položí život za své přátele. A Bůh se stará o ty, kteří utekli za ním. Ta skutečná a pravá církev v „roztrhaných šatech" utíká dějinami za svým Králem a mnohdy před svými pronásledovateli... A Bůh se stará. Mlynář, uhlíř... Dobrých lidí se vejde. A všude, kudy procházeli, ač nebyli poznáni, přinášeli radost, život a zpěv. To je vůně opravdové církve. Svět nepozná, že tudy prochází Král a jeho nevěsta, a oni přitom přinášejí život.

A co se děje na zámku? Budete mě hledat, ale nenajdete... Jan 7:34 „Našli, našli, mí rádcové? Nenašli... Našli! – Zrušte poplach... To je chůva, kde je princezna?! Princezna je v dobrých rukou krále Miroslava... Já jsem to věděl, kdepak zahradník, král to byl, král Miroslav to byl. Zrušte poplach... Moji milí, jsme v dobrých rukou našeho Krále!

Rozumíte – jeden jediný zahradník způsobil kolaps celému půlnočnímu království. Asi to nebyl úplně obyčejný zahradník. Ale to vůbec nic není. Jeden obyčejný tesař ze zapadlého Nazaretu způsobí kolaps celému tomuto království tmy, hříchu a umírání. No, asi to nebude obyčejný tesař!

Nad těmi, kdo tomu nechtějí rozumět, proběhne spravedlivý soud. Boží mlýny melou sice pomalu, ale jistě. Moudrý Šalomoun v závěru knihy Kazatel píše: „Závěr všeho, co jsi slyšel. Boha měj v úctě a jeho přikázání zachovávej, na tom u člověka všechno závisí. Veškeré dílo Bůh postaví před soud i vše, co je utajeno, ať dobré, či zlé. Kaz 12:13-14

„Vrána k vráně vždycky patří... Pamatuj, ševče. Nad nikým se nepovyšuj a před nikým se neponižuj!" A jaký je konec toho všeho? No jako v pohádce. Král Miroslav a jeho nevěsta. Náš Král a jeho nevěsta. Můj Král a já. Svatební hostina.

„Už nikdy o tobě neřeknou opuštěná. A nikdy o tvé zemi neřeknou zpustošená. Budou tě nazývat oblíbená, tvou zemi vdaná, protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala. Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení se mnou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se Tvůj Bůh bude veselit z Tebe." Iz 62:4. A na svatební hostinu jsme zváni všichni, ale žel, ne každý pozvání přijme.

PS: Povězte mi, proč milujeme tuto pohádku? Možná proto, že nám připomíná zapomenutou písničku, kterou jsme kdysi slyšeli. Písničku o laskavém a spravedlivém Králi a Jeho lásce k nám.

ROSŤA HOMOLA

Film Karla Kachyni a Karla Čabrádka Kráva má podtitul Dobrodružství nejobyčejnějšího života a vypráví příběh podivínského mladíka Adama (Radek Holub) a jeho ženy (Alena Mihulová) na horské samotě počátkem 20. století. Poslední slova filmu jsou: *(tajenka)*

	HŘBET	ADAMOVA ŽENA	JUGO-SLÁVSKÁ ŘEKA	SLOVEN. OREL	DÝNĚ		MÍSTNOST NA SPANÍ	ALPSKÁ ŘEKA V ITÁLII	ÚDAJNĚ	ČEKATELÉ	NEPŘESNĚ DEFINO-VANÝ NEROST		SOLMI-ZAČNÍ SLABIKA	INFOR-MACE	SÚL KYSELINY DUSNÉ	AFRICKÝ NÁRODNÍ KONGRES
TICHÝ HOVOR						POTULNÝ LOUPEŽNÍK						VÝDĚLEK				
SLOVEN-SKY TŘÍSKY						OŠKUBAT / PLATIDLO PORTU-GALSKA						CHILSKÝ OSTROV / NEKLESAT				
Začátek tajenky													BODERSKÁ PORÁŽKA PŘED LIMITEM / ANGL. JÍT			
	PRIMÁT	INFEKCE	HLUŠINA / JENOM (NÁŘ.)						SEKÁČ / ŠATY (SLOVEN-SKY)							UKAZOVACÍ ZÁJMENO
ANGLICKY JEDNA				ŘÍMSKY 7 / KÓD JAZYKA ISLAND-ŠTINY				OHODNOTIT / INIC. JANŽU-ROVÉ								
MUŽI					KYSELOST								BA / ZN. CESIA			
	PLK / VÍR				FÁZE MĚSÍCE, KDY JE V KONJUNKCI SE SLUNCEM	CITO-SLOVCE ÚDIVU / ZASTARALÉ ZÁJMENO				DLOUHO-SRSTÝ TIBETSKÝ SKOT	ŘÍMSKÝCH 600 / SPZ TRUTNOVA			NÁPLŇ PLNICÍCH PER	CITO-SLOVCE ZVUKU TRUBKY	
ČÁSTI TĚLA							DOMÁCKY EDUARD	VATÁH-NOUT Z POCHVY / ČESKÝ ARCHITEKT								STARÁ SOLMI-ZAČNÍ SLABIKA
INIC. ZÁTOPKA			INIC. HERCE RODENA	UKAZOVACÍ ZÁJMENO / JEDNOTKA EL. ODPORU					ZÁMEZÍ / STARORA-KOUSKÁ DÉLKOVÁ MÍRA				MEZINÁ-RODNÍ KÓD NAURU / MILO			
2. část tajenky												NAŘÍKAT / MPZ MADA-GASKARU				
	ANGL. VTIP	ZN. RHODIA / DOBYTČÍ NÁPOJ S OTRU-BAMI			MEZINÁ-RODNÍ MĚNOVÝ FOND	FILIPÍNSKÁ HORA NA OSTROVĚ MINDANAO / OBYČEJ				ANGL. CELA	MODEL AUTOMO-BILKY KIA / OBYVATEL AFRIC. STÁTU				ODPOR S MĚNI-TELNOU HODNOTOU	AUSTRAL-ŠTÍ VAČNATCI
HOVOROVÝ SOUHLAS			ŘÍMSKY 3000 / JEDEN Z RODIČŮ				HL. MĚSTO LUCEM-BURSKA / POZICE NA KOLENOU									
PYTLÁCKÁ NÁSTRAHA				MRKNUTÍ / NEBO				PRUDKÝ POHYB / BRKAT				HÝKAVÝ SUDOKOPYT-NÍK / MĚSÍC MAYSKÉHO KALENDÁŘE				
PODSTA-VEC NA VYSTAVENÍ RAKVE									ŘÍMSKY 59 / HUDEBNÍ NÁSTROJ				ANGL. TAKY / ANGL. NAŘÍDIT			
POSTAVA OPERY: PROKOFJEV - VOJNA A MÍR					POUŠTNÍ KORÁB / PARÁDA									MPZ SLOVENSKA / CITO-SLOVCE CHRČENÍ		
	OPOTŘE-BENÁ JÍZDOU	STŘEDO-VĚKÁ ZBRAŇ / ZA ČAS				SPZ KOLÍNA / ŠEDÉ BARVY				REMÍZA (SLANG) / POLOOSTROV VE STŘEDOZEM. MOŘI						
O CO			PŘECHOD MEZI SAVANOU A PO-LOPOUŠTÍ / PLODY CIZOKRAJNÉ				POŠTOVNÍ NOVINOVÁ SLUŽBA / DOMÁCKY LENKA				VAKOVITÉ ROZŠÍŘENÁ ČÁST JÍCNU PTÁKŮ	ANGL. OBJEM. MÍRA / SLOVEN. OVES				
Dokončení tajenky														TIHLE / HROT		
TRUMFY				FR. JEDEN	TŘASKAT / LET. SPOL. TUNISKA										INIC. HEREČKY KAČÍR-KOVÉ	VÝROBCE POČÍTAČO-VÝCH HER
VODA									NEZBEDNOSTI							
MOHAME-DOVA MATKA			TU MÁŠ			ZN. ASTATU			OCÚN PODZIMNÍ (LID)							

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ

o volňásky na koncerty

CENTRUM KULTURY MĚSTA PÍSEK

Soutěžní záběry objektů byly pořízeny ve volně přístupných prostorách do 15 minut chůze od Velkého náměstí.

Vaším úkolem je napsat k číslu název objektu, který (jehož část) je na záběru. Odpovědi zasílejte e-mailem (*redakce@piseckysvet.cz*) nebo vhazujte do schránky na adrese Budějovická 102/5, Písek (u vjezdu do vnitrobloku Budovcova). Do slosování postupuje vždy nejméně pět soutěžících s největším množstvím správných odpovědí (nemusí být všechny).

Termín pro odpovědi: nejpozději středa 22. března. Nezapomeňte uvést své jméno a číslo telefonu!

V březnu si můžete při procházkách městem vysloužit volňásky na krásné hudební zážitky. **Odměny do soutěže věnovalo Centrum kultury města Písek.** Na vítěze naší soutěže čekají dvě vstupenky na **koncert Moniky Načeva a Michala Pavlíčka** se smyčcovým kvartetem 8. dubna v DFŠ, další šťastlivec si bude moci vybrat **dvě vstupenky na některý z koncertů ve Sv. Trojici** podle vlastního výběru.

1.

2.

6.

3.

4.

5.

7.

JAK TO DOPADLO MINULE?

Do slosování postoupilo 16 soutěžících, kteří zodpověděli správně všech sedm otázek. Poukázku na nákup potravin v online obchodě Moje Lhota v hodnotě 500 Kč vyhrál

pan Jiří Mazal

Správné odpovědi z únorového čísla: 1. okno – Kostel Narození Panny Marie; 2. třída Národní svobody 209/23; 3. socha – nádvoří Prácheňského muzea; 4. znak na kostele Nejsvětější Trojice; 5. Mariánská (Budějovická) kaplička na Budějovické ul.; 6. dům U Lva, Budějovická ulice; 7. Jih, zastávka před obchodem Šipka, u ulice Nádražní

moje LHOTA